

# The Book of Deuteronomy

Rachel Bousfield

23 Tishrei, 5787

Deuteronomy 1

דְּבָרִים א

<sup>1</sup> THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab. <sup>2</sup> It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir. <sup>3</sup> And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that HaShem had given him in commandment unto them; <sup>4</sup> after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Edrei; <sup>5</sup> beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying: <sup>6</sup> HaShem our G-d spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain; <sup>7</sup> turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places nigh thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates. <sup>8</sup> Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which HaShem swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.' <sup>9</sup> And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone; <sup>10</sup> HaShem your G-d hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude. — <sup>11</sup> HaShem, the G-d of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you! — <sup>12</sup> How can I myself alone bear your cumbrance, and your burden, and your strife? <sup>13</sup> Get you, from each one of your tribes, wise men, and understanding, and full of knowledge, and I will make them heads over you.' <sup>14</sup> And ye answered me, and said: 'The thing which thou hast spoken is good for us to do.' <sup>15</sup> So I took the heads of your tribes, wise men, and full of knowledge, and made them heads over you, captains of thousands, and captains of hundreds, and captains of fifties, and captains of tens, and officers, tribe by tribe. <sup>16</sup> And I charged your judges at that time, saying: 'Hear the causes between your brethren, and judge righteously between a man and his brother, and the stranger that is with him. <sup>17</sup> Ye shall not respect persons in judgment; ye shall hear the small and the great alike; ye shall not be afraid of the face of any man; for the judgment is G-d's; and the cause that is too hard for you ye shall bring unto me, and I will hear it.' <sup>18</sup> And I commanded you at that time all the things which ye should do. <sup>19</sup> And we journeyed from Horeb, and went through all that great and dreadful wilderness which ye saw, by the way to the hill-country of the Amorites, as HaShem our G-d commanded us; and we came to Kadesh-barnea. <sup>20</sup> And I said unto you: 'Ye are come unto the hill-country of the Amorites, which HaShem our G-d giveth unto us. <sup>21</sup> Behold, HaShem thy G-d hath set the land before thee; go up, take possession, as HaShem, the G-d of thy fathers, hath spoken unto thee; fear not, neither be dismayed.' <sup>22</sup> And ye came near unto me every one of you, and said: 'Let us send men before us, that they may search the land for us, and bring us back word of the way by which we must go up, and the cities unto which we shall come.' <sup>23</sup> And the thing pleased me well; and I took twelve men of you, one man for every tribe; <sup>24</sup> and they turned and went up into the mountains, and came unto the valley of Eshcol, and spied it out. <sup>25</sup> And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down unto us, and brought us back word, and said: 'Good is the land which HaShem our G-d giveth unto us.' <sup>26</sup> Yet ye would not go up, but rebelled against the commandment of HaShem your G-d; <sup>27</sup> and ye murmured in your tents, and said: 'Because HaShem hated us, He hath brought us forth out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us. <sup>28</sup> Whither are we going up? our brethren have made our heart to melt, saying: The people is greater and taller than we; the cities are great and fortified up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakim there.' <sup>29</sup> Then I said unto you: 'Dread not, neither be afraid of them. <sup>30</sup> HaShem your G-d who goeth before you, He shall fight for you, according to all that He did for you in Egypt before your eyes; <sup>31</sup> and in the wilderness, where thou hast seen how that HaShem thy G-d bore thee, as a man doth bear his son, in all the way that ye went, until ye came unto this place. <sup>32</sup> Yet in this thing ye do not believe HaShem your G-d, <sup>33</sup> Who went before you in the way, to seek you out a place to pitch your tents in: in fire by night, to show you by what way ye should go, and in the cloud by day.' <sup>34</sup> And HaShem heard the voice of your words, and was wroth, and swore, saying: <sup>35</sup> 'Surely there shall not one of these men, even this evil generation, see the good land, which I swore to give unto your fathers, <sup>36</sup> save Caleb the son of Jephunneh, he shall see it; and to him will I give the land that he hath trodden upon, and to his children; because he hath wholly followed HaShem.' <sup>37</sup> Also HaShem was angry with me for your sakes, saying: Thou also shalt not go in thither; <sup>38</sup> Joshua the son of Nun, who standeth before thee, he shall go in thither; encourage thou him, for he shall cause Israel to inherit it. <sup>39</sup> Moreover your little ones, that ye said should be a prey, and your children, that this day have no knowledge of good or evil, they shall go in thither, and unto them will I give it, and they shall possess it. <sup>40</sup> But as for you, turn you, and take your journey into the wilderness by the way to the Red Sea.' <sup>41</sup> Then ye answered and said unto me: 'We have sinned against HaShem, we will go up and fight, according to all that HaShem our G-d commanded us.' And ye girded on every man his weapons of war, and deemed it a light thing to go up into the hill-country. <sup>42</sup> And HaShem said unto me: 'Say unto them: Go not up, neither fight; for I am not among you; lest ye be smitten before your enemies.' <sup>43</sup> So I spoke unto you, and ye hearkened not; but ye rebelled against the commandment of HaShem, and were presumptuous, and went up into the hill-country. <sup>44</sup> And the Amorites, that dwell in that hill-country, came out against you, and chased you, as bees do, and beat you down in Seir, even unto Hormah. <sup>45</sup> And ye returned and wept before HaShem; but HaShem hearkened not to your voice, nor gave ear unto you. <sup>46</sup> So ye abode in Kadesh many days, according unto the days that ye abode there.

<sup>1</sup> אלה הדברים, אשר דבר משה אל-כל-ישראל, בעבר, הירדן: במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל, ולבן וחצרת-ודי זהב. <sup>2</sup> אחד עשר יום מחרב, דרך הר-שעיר, עד, קדש ברנע. <sup>3</sup> ויהי בארבעים שנה, בעשתי-עשר חדש באחד לחדש; דבר משה, אל-בני ישראל, ככל אשר צוה יהוה אתו, אלהם. <sup>4</sup> אחרי הכתו, את סיוח מלך האמרי, אשר יושב, בחשבון-ונאת, עוג מלך הבשן, אשר-יושב בעשתרת, באדרי. <sup>5</sup> בעבר הירדן, בארץ מואב, הואיל משה, באר את-התורה הזאת לאמר. <sup>6</sup> יהוה אלהינו דבר אלינו, בחרב לאמר: רב-לכם שבת, בהר הזה. <sup>7</sup> פנו וסעו לכם, ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו, בערבה בהר ובשפלה ובנגב, ובחוף הים--ארץ הכנעני והלבנוני, עד-הנהר הגדל נהר-פרת. <sup>8</sup> ראה נתתי לפניכם, את-הארץ; באו, ורשו את-הארץ, אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק ויעקב לתת להם, ולזרעם אחריהם. <sup>9</sup> ואמר אליכם, בצת ההוא לאמר: לא-אוכל לבדי, שאת אתכם. <sup>10</sup> יהוה אליהם, הרבה אתכם; והנכם היום, ככוכבי השמים לרב. <sup>11</sup> יהוה אלהי אבותכם, יסף עליכם ככם--אלף פעמים; ויברך אתכם, כאשר דבר לכם. <sup>12</sup> איכה אשא, לבדי, טרחכם ומשאכם, וריבכם. <sup>13</sup> הבו לכם אנשים חכמים ונבנים, וידעים--לשבטיכם; ואנשים, בראשיכם. <sup>14</sup> ותענו, אתי; ותאמרו, טוב-הדבר אשר-דברת לעשות. <sup>15</sup> ואקח את-ראשי שבטיכם, אנשים חכמים וידעים, ואתן אותם ראשים, עליכם: שרי אלפים ושרי מאות, ושרי חמשים ושרי עשרות, ושטריכם. <sup>16</sup> ואצוה, את-שפטיכם, בצת ההוא, לאמר: שמעו בין-אחיכם ושפטתם צדק, בין-איש ובין-אחיו ובין גרו. <sup>17</sup> לא-תכירו פנים במשפט, כקטן כגדל תשמעו--לא תגורו מפני-איש, כי המשפט לאלהים הוא; והדבר אשר יקשה מכם, תקרבו אל-ושמעתיו. <sup>18</sup> ואצוה אתכם, בצת ההוא, את כל-הדברים, אשר תצוו. <sup>19</sup> ונסע מחרב, ונלך את כל-המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי, כאשר צוה יהוה אלהינו, אתנו; ונבא, עד קדש ברנע. <sup>20</sup> ואמר, אלהם: באתם עד-הר האמרי, אשר-יהוה אלהינו נתן לנו. <sup>21</sup> ראה נתן יהוה אלהיך, לפניך--את-הארץ; עלה רש, כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך--אל-תירא, ואל-תחת. <sup>22</sup> ותקרבו אל, כלכם, ותאמרו נשליח אנשים לפנינו, ונחפרו-לנו את-הארץ; ונשוב אתנו, דבר--את-הדרך אשר נעלה-בה, ואת הערים אשר נבא אליהן. <sup>23</sup> ויטב בעיני, הדבר; ואקח מכם שנים עשר אנשים, איש אחד לשבט. <sup>24</sup> ויפנו ויעלו ההרה, ונבאו עד-נחל אשכול; וירגלו, אתה. <sup>25</sup> ויחזקו בידם מפרי הארץ, ויורדו אלינו; ונשוב אתנו דבר, ויאמרו, טובה הארץ, אשר-יהוה אלהינו נתן לנו. <sup>26</sup> ולא אביתם, לעלת; ותמרו, את-פי יהוה אלהיכם. <sup>27</sup> ותרגנו באהליכם, ותאמרו, בשנאת יהוה אתנו, הוציאנו מארץ מצרים--לתת אתנו ביד האמרי, להשמידנו. <sup>28</sup> אנה אנחנו עלים, אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו, ערים גדולות ובצורות, בשמים; וגם-בני ענקים, ראינו שם. <sup>29</sup> ואמר, אלהם: לא-תעצונו ולא-תיראנו, מהם. <sup>30</sup> יהוה אלהיכם ההלך לפניכם, הוא ילחם לכם: ככל אשר עשה אתכם, במצרים--לעניניכם. <sup>31</sup> ובמדבר, אשר ראית, אשר נשאך יהוה אלהיך, כאשר ישא-איש את-בנו--בכל-הדרך אשר הלכתם, עד-באכם עד-המקום הזה. <sup>32</sup> ובדבר, הזה--אינכם, מאמינם, ביהוה, אלהיכם. <sup>33</sup> ההלך לפניכם בדרך, לתור לכם מקום--לחנתכם: באש לילה, לראותכם בדרך אשר תלכו-בה, ובענן, יומם. <sup>34</sup> וישמע יהוה, את-קול דבריכם; ויקצר, וישבע לאמר. <sup>35</sup> אם-יראה איש באנשים האלה, הדור הרע הזה--את, הארץ הטובה, אשר נשבעתי, לתת לאבותיכם. <sup>36</sup> וזולתי כלב בן-יפנה, הוא יראנה, ולו-אתן את-הארץ אשר דרך-בה, ולבני-יצע, אשר מלא אחרי יהוה. <sup>37</sup> גם-בי התאנף יהוה, בגללכם לאמר: גם-אתה, לא-תבא שם. <sup>38</sup> יהושע בן-נון העמד לפניך, הוא יבא שמה; אתו חזק, כי-הוא ינחלנה את-ישראל. <sup>39</sup> וטפכם אשר אמרתם לבז יהוה, ובניכם אשר לא-ידעו היום טוב ורע--המה, יבאו שמה; ולהם אתנגה, והם יירשוה. <sup>40</sup> ואתם, פנו לכם; וסעו למדברה, דרך ים-סוף. <sup>41</sup> ותענו ותאמרו אל, חטאנו ליהוה--אנחנו נעלה ונלחמנו, ככל אשר-צונו יהוה אלהינו; ותחגרו, איש את-כלי מלחמתו, ותהינו, לעלת ההרה. <sup>42</sup> ויאמר יהוה אלי, אמר להם לא תעלו ולא-תלחמו--כי אינני, בקרבכם; ולא, תנגפו, לפני, איביכם. <sup>43</sup> ואדבר אליכם, ולא שמעתם; ותמרו את-פי יהוה, ותזדו ותעלו ההרה. <sup>44</sup> ויצא האמרי הישב בהר ההוא, לקראתכם, וירדפו אתכם, כאשר תעשינה הדברים; ויכרתו אתכם בשעיר, עד-חרמה. <sup>45</sup> ותשובו ותכבו, לפני יהוה; ולא-שמע יהוה בקלכם, ולא האזין אליכם. <sup>46</sup> ותשובו בקדש, ימים רבים, כימים, אשר ישתכם.

<sup>1</sup> Then we turned, and took our journey into the wilderness by the way to the Red Sea, as HaShem spoke unto me; and we compassed mount Seir many days.

<sup>2</sup> And HaShem spoke unto me, saying: <sup>3</sup> 'Ye have compassed this mountain long enough; turn you northward. <sup>4</sup> And command thou the people, saying: Ye are to pass through the border of your brethren the children of Esau, that dwell in Seir; and they will be afraid of you; take ye good heed unto yourselves therefore; <sup>5</sup> contend not with them; for I will not give you of their land, no, not so much as for the sole of the foot to tread on; because I have given mount Seir unto Esau for a possession. <sup>6</sup> Ye shall purchase food of them for money, that ye may eat; and ye shall also buy water of them for money, that ye may drink. <sup>7</sup> For HaShem thy G-d hath blessed thee in all the work of thy hand; He hath known thy walking through this great wilderness; these forty years HaShem thy G-d hath been with thee; thou hast lacked nothing.' <sup>8</sup> So we passed by from our brethren the children of Esau, that dwell in Seir, from the way of the Arabah, from Elath and from Ezion-geber. And we turned and passed by the way of the wilderness of Moab. <sup>9</sup> And HaShem said unto me: 'Be not at enmity with Moab, neither contend with them in battle; for I will not give thee of his land for a possession; because I have given Ar unto the children of Lot for a possession. — <sup>10</sup> The Emim dwelt therein aforetime, a people great, and many, and tall, as the Anakim; <sup>11</sup> these also are accounted Rephaim, as the Anakim; but the Moabites call them Emim. <sup>12</sup> And in Seir dwelt the Horites aforetime, but the children of Esau succeeded them; and they destroyed them from before them, and dwelt in their stead; as Israel did unto the land of his possession, which HaShem gave unto them. — <sup>13</sup> Now rise up, and get you over the brook Zered.' And we went over the brook Zered. <sup>14</sup> And the days in which we came from Kadesh-barnea, until we were come over the brook Zered, were thirty and eight years; until all the generation, even the men of war, were consumed from the midst of the camp, as HaShem swore unto them. <sup>15</sup> Moreover the hand of HaShem was against them, to discomfit them from the midst of the camp, until they were consumed. <sup>16</sup> So it came to pass, when all the men of war were consumed and dead from among the people, <sup>17</sup> that HaShem spoke unto me saying: <sup>18</sup> 'Thou art this day to pass over the border of Moab, even Ar; <sup>19</sup> and when thou comest nigh over against the children of Ammon, harass them not, nor contend with them; for I will not give thee of the land of the children of Ammon for a possession; because I have given it unto the children of Lot for a possession. — <sup>20</sup> That also is accounted a land of Rephaim: Rephaim dwelt therein aforetime; but the Ammonites call them Zamzummim, <sup>21</sup> a people great, and many, and tall, as the Anakim; but HaShem destroyed them before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead; <sup>22</sup> as He did for the children of Esau, that dwell in Seir, when He destroyed the Horites from before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead even unto this day; <sup>23</sup> and the Avvim, that dwelt in villages as far as Gaza, the Caphtorim, that came forth out of Caphtor, destroyed them, and dwelt in their stead. — <sup>24</sup> Rise ye up, take your journey, and pass over the valley of Arnon; behold, I have given into thy hand Sihon the Amorite, king of Heshbon, and his land; begin to possess it, and contend with him in battle. <sup>25</sup> This day will I begin to put the dread of thee and the fear of thee upon the peoples that are under the whole heaven, who, when they hear the report of thee, shall tremble, and be in anguish because of thee.' <sup>26</sup> And I sent messengers out of the wilderness of Kedemoth unto Sihon king of Heshbon with words of peace, saying: <sup>27</sup> 'Let me pass through thy land; I will go along by the highway, I will neither turn unto the right hand nor to the left. <sup>28</sup> Thou shalt sell me food for money, that I may eat; and give me water for money, that I may drink; only let me pass through on my feet; <sup>29</sup> as the children of Esau that dwell in Seir, and the Moabites that dwell in Ar, did unto me; until I shall pass over the Jordan into the land which HaShem our G-d giveth us.' <sup>30</sup> But Sihon king of Heshbon would not let us pass by him; for HaShem thy G-d hardened his spirit, and made his heart obstinate, that He might deliver him into thy hand, as appeareth this day. <sup>31</sup> And HaShem said unto me: 'Behold, I have begun to deliver up Sihon and his land before thee; begin to possess his land.' <sup>32</sup> Then Sihon came out against us, he and all his people, unto battle at Jahaz. <sup>33</sup> And HaShem our G-d delivered him up before us; and we smote him, and his sons, and all his people. <sup>34</sup> And we took all his cities at that time, and utterly destroyed every city, the men, and the women, and the little ones; we left none remaining; <sup>35</sup> only the cattle we took for a prey unto ourselves, with the spoil of the cities which we had taken. <sup>36</sup> From Aroer, which is on the edge of the valley of Arnon, and from the city that is in the valley, even unto Gilead, there was not a city too high for us: HaShem our G-d delivered up all before us. <sup>37</sup> Only to the land of the children of Ammon thou camest not near; all the side of the river Jabbok, and the cities of the hill-country, and wheresoever HaShem our G-d forbade us.

<sup>1</sup> וַנִּפְּן וְנִסַּע הַמִּדְבָּרָה, דֶּרֶךְ יַם-סוּף, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה, אֵלַי; וְנָסַב אֶת-הַר-שָׁעִיר, יָמִים רַבִּים. וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר. <sup>3</sup> רַב-לָכֶם, סָב אֶת-הַהָר הַזֶּה; פָּנּוּ לָכֶם, צָפֹנָה. <sup>4</sup> וְאֶת-הָעָם, צוּ לֵאמֹר, אַתֶּם עֹבְרִים בְּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי-עֲשׂו, הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁעִיר; וַיִּירָאוּ מִכֶּם, וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד. <sup>5</sup> אַל-תִּתְּגְרוּ בָם--כִּי לֹא-אַתֶּן לָכֶם מְאָרָצָם, עַד מְדָרְךָ כַּף-רִגְלִי: כִּי-יִרְשָׁה לְעֲשׂו, נְתַתִּי אֶת-הַר שָׁעִיר. <sup>6</sup> אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתָם בִּכְסֵף, וְאֲכַלְתֶּם; וְגַם-יָמִים תִּכְרוּ מֵאֲתָם, בַּכֶּסֶף--וּשְׁתִּיתֶם. <sup>7</sup> כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָךְ, בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ--יִדַּע לְכַתֹּךְ, אֶת-הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה: זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֹמֵד--לֹא חִסְרֹת, דִּבֶּר. <sup>8</sup> וְנִעְבַר מֵאֵת אֲחֵינוּ בְּנֵי-עֲשׂו, הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁעִיר, מְדָרְךָ הָעֲרֵבָה, מֵאִילַת וּמַעְצֵינָה; וְנָפְן, וְנִעְבַר, דֶּרֶךְ, מְדָבַר מוֹאָב. <sup>9</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, אַל-תִּצַּר אֶת-מוֹאָב, וְאֶל-תִּתְּגֵר בָּם, מִלְחָמָה: כִּי לֹא-אַתֶּן לָךְ מְאָרָצוֹ, יִרְשָׁה--כִּי לְבְנֵי-לוֹט, נְתַתִּי אֶת-עֵר יִרְשָׁה. <sup>10</sup> הָאֲמִים לְפָנֶיךָ, יֵשְׁבוּ בָהּ--עַם גָּדוֹל וָרַב וָרֶם, כְּעֲנָקִים. <sup>11</sup> רַפָּאִים יִחְשְׁבוּ אֶף-הֵם, כְּעֲנָקִים; וְהַמֹּאֲבִים, יִקְרָאוּ לָהֶם אֲמִים. <sup>12</sup> וּבְשָׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים, לְפָנֶיךָ, וּבְנֵי עֲשׂו יִירָשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם, וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם: כְּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל, לְאַרְצֵי יִרְשָׁתוֹ, אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה, לָהֶם. <sup>13</sup> עַתָּה, קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם--אֶת-נַחַל זָרְדִּי; וְנִעְבַר, אֶת-נַחַל זָרְדִּי. <sup>14</sup> וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלַּכְנוּ מִקְדָּשׁ בְּרַנְעָה, עַד אֲשֶׁר-עִבְרָנוּ אֶת-נַחַל זָרְדִּי, שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה--עַד-תָּם כָּל-הַדּוֹר אֲנֹשֵׁי הַמִּלְחָמָה, מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה, לָהֶם. <sup>15</sup> וְגַם יַד-יְהוָה הָיְתָה בָם, לְהַמִּם מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה, עַד, תָּמָם. <sup>16</sup> וַיְהִי כְּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה, לְמוֹת--מִקְרֵב הָעָם. <sup>17</sup> וַיַּדְבֵּר יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר. <sup>18</sup> אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב, אֶת-עֵר. <sup>19</sup> וְקִרְבַּתְךָ, מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן--אֶל-תִּצַּרְכֶּם, וְאֶל-תִּתְּגֵר בָּם: כִּי לֹא-אַתֶּן מְאָרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לָךְ, יִרְשָׁה--כִּי לְבְנֵי-לוֹט, נְתַתִּיהָ יִרְשָׁה. <sup>20</sup> אַרְצֵי-רַפָּאִים תִּחְשַׁב, אֶף-הוּא: רַפָּאִים יֵשְׁבוּ בָהּ, לְפָנֶיךָ, וְהַעֲמָנִים, יִקְרָאוּ לָהֶם זְמֹמִים. <sup>21</sup> עַם גָּדוֹל וָרַב וָרֶם, כְּעֲנָקִים; וַיִּשְׁמִידוּם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם, וַיִּירָשֵׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. <sup>22</sup> כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבְנֵי עֲשׂו, הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁעִיר--אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת-הַחֲרִי, מִפְּנֵיהֶם, וַיִּירָשֵׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>23</sup> וְהָעָוִים הַיֹּשְׁבִים בְּחִצְרִים, עַד-עֲזֹה--כִּפְתָּרִים הִיצְאִים מִכְּפָתֵר, הִשְׁמִידוּם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. <sup>24</sup> קוּמוּ סָעוּ, וְעִבְרוּ אֶת-נַחַל אַרְנֹן--רֹאֵה נְתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-סִיחֹן מֶלֶךְ-חֲשַׁבּוֹן הָאֲמֹרִי וְאֶת-אַרְצוֹ, הַחֹל רֶשֶׁת; וְהַתְּגֵר בּוֹ, מִלְחָמָה. <sup>25</sup> הַיּוֹם הַזֶּה, אֲחַל תֵּת פַּחַדְךָ וַיִּרְאָתְךָ, עַל-פָּנֶיךָ הָעָמִים, תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם--אֲשֶׁר יִשְׁמַעוּן שְׁמֶעְךָ, וְרָגְזוּ וַחֲלוּ מִפָּנֶיךָ. <sup>26</sup> וְאֲשַׁלַּח מַלְאָכִים מִמֶּדְבַּר קְדֵמוֹת, אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשַׁבּוֹן, דִּבְרֵי שְׁלוֹם, לֵאמֹר. <sup>27</sup> אֲעִבְרָה בְּאַרְצְךָ, בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֱלֹהֵי: לֹא אֶסּוּר, יָמִין וּשְׂמֹאל. <sup>28</sup> אֲכַל בִּכְסֵף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֲכַלְתִּי, וַיִּמֵּם בִּכְסֵף תִּתֶּנּוּ-לִי וְשְׁתִּיתִי; רֶק, אֲעִבְרָה בְּרַגְלִי. <sup>29</sup> כְּאֲשֶׁר עָשׂו-לִי בְנֵי עֲשׂו, הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁעִיר, וְהַמּוֹאֲבִים, הַיֹּשְׁבִים בְּעֵר--עַד אֲשֶׁר-אֲעִבֵּר, אֶת-הַיַּרְדֵּן, אֶל-הָאֲרָץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. <sup>30</sup> וְלֹא אָבָה, סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשַׁבּוֹן, הָעֲבָרְנוּ, בּוֹ: כִּי-הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-רוּחוֹ, וַאֲמִץ אֶת-לִבּוֹ, לְמַעַן תִּתּוּ בְיָדְךָ, כַּיּוֹם הַזֶּה. <sup>31</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֵלַי, רֹאֵה הַחֲלֹתִי תֵת לְפָנֶיךָ, אֶת-סִיחֹן וְאֶת-אַרְצוֹ; הַחֹל רֶשֶׁת, לְרֶשֶׁת אֶת-אַרְצוֹ. <sup>32</sup> וַיֵּצֵא סִיחֹן לְקִרְאָתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ, לְמִלְחָמָה--וַיִּהְיֶה. <sup>33</sup> וַיִּתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְפָנֵינוּ; וַנֵּבֶן אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו בְּנֵינוּ, וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ. <sup>34</sup> וְנִלְכַּד אֶת-כָּל-עָרָיו, בְּעֵת הַהוּא, וַנַּחֲרֵם אֶת-כָּל-עִיר מִתָּם, וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: לֹא הִשְׁאֲרָנוּ, שְׁרִיד. <sup>35</sup> רֶק הַבְּהֵמָה, בְּזִנְנוּ לָנוּ, וַיִּשְׁלַל הָעָרִים, אֲשֶׁר לְכַדְנוּ. <sup>36</sup> מִצֶּרַעַר אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל, וְעַד-הַגִּלְעָד, לֹא הָיְתָה קִרְיָה, אֲשֶׁר שְׂגָבָה מִמֶּנּוּ: אֶת-הַכֹּל, נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ. <sup>37</sup> רֶק אֶל-אַרְצֵי בְנֵי-עַמּוֹן, לֹא קִרְבַּתְךָ: כָּל-יַד נַחַל יַבְק, וְעַרֵי הַהָר, וְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

<sup>1</sup> Then we turned, and went up the way to Bashan; and Og the king of Bashan came out against us, he and all his people, unto battle at Edrei. <sup>2</sup> And HaShem said unto me: 'Fear him not; for I have delivered him, and all his people, and his land, into thy hand; and thou shalt do unto him as thou didst unto Sihon king of the Amorites, who dwelt at Heshbon.' <sup>3</sup> So HaShem our G-d delivered into our hand Og also, the king of Bashan, and all his people; and we smote him until none was left to him remaining. <sup>4</sup> And we took all his cities at that time; there was not a city which we took not from them; threescore cities, all the region of Argob, the kingdom of Og in Bashan. <sup>5</sup> All these were fortified cities, with high walls, gates, and bars; beside the unwallled towns a great many. <sup>6</sup> And we utterly destroyed them, as we did unto Sihon king of Heshbon, utterly destroying every city, the men, and the women, and the little ones. <sup>7</sup> But all the cattle, and the spoil of the cities, we took for a prey unto ourselves. <sup>8</sup> And we took the land at that time out of the hand of the two kings of the Amorites that were beyond the Jordan, from the valley of Arnon unto mount Hermon — <sup>9</sup> which Hermon the Sidonians call Sirion, and the Amorites call it Senir — <sup>10</sup> all the cities of the plain, and all Gilead, and all Bashan, unto Salcah and Edrei, cities of the kingdom of Og in Bashan. — <sup>11</sup> For only Og king of Bashan remained of the remnant of the Rephaim; behold, his bedstead was a bedstead of iron; is it not in Rabbah of the children of Ammon? nine cubits was the length thereof, and four cubits the breadth of it, after the cubit of a man. — <sup>12</sup> And this land we took in possession at that time; from Aroer, which is by the valley of Arnon, and half the hill-country of Gilead, and the cities thereof, gave I unto the Reubenites and to the Gadites; <sup>13</sup> and the rest of Gilead, and all Bashan, the kingdom of Og, gave I unto the half-tribe of Manasseh; all the region of Argob — all that Bashan is called the land of Rephaim. <sup>14</sup> Jair the son of Manasseh took all the region of Argob, unto the border of the Geshurites and the Maacathites, and called them, even Bashan, after his own name, Havvoth-jair, unto this day. — <sup>15</sup> And I gave Gilead unto Machir. <sup>16</sup> And unto the Reubenites and unto the Gadites I gave from Gilead even unto the valley of Arnon, the middle of the valley for a border; even unto the river Jabbok, which is the border of the children of Ammon; <sup>17</sup> the Arabah also, the Jordan being the border thereof, from Chinnereth even unto the sea of the Arabah, the Salt Sea, under the slopes of Pisgah eastward. <sup>18</sup> And I commanded you at that time, saying: 'HaShem your G-d hath given you this land to possess it; ye shall pass over armed before your brethren the children of Israel, all the men of valour. <sup>19</sup> But your wives, and your little ones, and your cattle — I know that ye have much cattle — shall abide in your cities which I have given you; <sup>20</sup> until HaShem give rest unto your brethren, as unto you, and they also possess the land which HaShem your G-d giveth them beyond the Jordan; then shall ye return every man unto his possession, which I have given you. <sup>21</sup> And I commanded Joshua at that time, saying: 'Thine eyes have seen all that HaShem your G-d hath done unto these two kings; so shall HaShem do unto all the kingdoms whither thou goest over. <sup>22</sup> Ye shall not fear them; for HaShem your G-d, He it is that fighteth for you.' <sup>23</sup> And I besought HaShem at that time, saying: <sup>24</sup> 'O L-rd GOD, Thou hast begun to show Thy servant Thy greatness, and Thy strong hand; for what god is there in heaven or on earth, that can do according to Thy works, and according to Thy mighty acts? <sup>25</sup> Let me go over, I pray Thee, and see the good land that is beyond the Jordan, that goodly hill-country, and Lebanon.' <sup>26</sup> But HaShem was wroth with me for your sakes, and hearkened not unto me; and HaShem said unto me: 'Let it suffice thee; speak no more unto Me of this matter. <sup>27</sup> Get thee up into the top of Pisgah, and lift up thine eyes westward, and northward, and southward, and eastward, and behold with thine eyes; for thou shalt not go over this Jordan. <sup>28</sup> But charge Joshua, and encourage him, and strengthen him; for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which thou shalt see.' <sup>29</sup> So we abode in the valley over against Beth-peor.

<sup>1</sup> וַנִּפְּן וַנַּעַל, דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן; וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ, לְמִלְחָמָה--אֲדָרְעִי. <sup>2</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, אַל-תִּירָא אוֹתוֹ--כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אוֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ, וְאֶת-אֶרְצוֹ; וְעָשִׂיתָ לוֹ--כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן. <sup>3</sup> וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְיָדֵנוּ, גַּם אֶת-עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן--וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ; וַנִּכְהוּ, עַד-בִּלְתִּי הַשָּׂאִיר-לוֹ שָׂרִיד. <sup>4</sup> וַנִּלְכֹּד אֶת-כָּל-עָרָיו, בָּעֵת הַהוּא--לֹא הָיְתָה קָרְיָה, אֲשֶׁר לֹא-לִקְחָנוּ מֵאֲתָם: שְׁשִׁים עִיר כָּל-חֶבֶל אֲרָגָב, מִמְּלֶכֶת עוֹג בְּבָשָׁן. <sup>5</sup> כָּל-אֵלֶּה עָרִים בְּצֹרַח, חוֹמָה גְבוּהָ--דִּלְתִּים וּבְרִיחַ: לְבַד מִעָרֵי הַפָּרָזִי, הִרְבֵּה מְאֹד. <sup>6</sup> וַנַּחֲרֵם אוֹתָם--כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ, לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן: הִחָרֵם כָּל-עִיר מֵתָם, הַנְּשִׁים וְהַטָּף. <sup>7</sup> וְכָל-הַבְּהֵמָה וְשִׁלַּל הָעָרִים, בְּזוּנֵנוּ לָנוּ. <sup>8</sup> וַנִּקַּח בָּעֵת הַהוּא, אֶת-הָאָרֶץ, מִיַּד שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן--מִנַּחַל אַרְנֹן, עַד-הַר חֶרְמוֹן. <sup>9</sup> צִידִנִּים יִקְרָאוּ לְחֶרְמוֹן, שָׁרִיִן; וְהָאֲמֹרִי, יִקְרָאוּ-לוֹ שִׁנִּיר. <sup>10</sup> כָּל עָרֵי הַמִּישֹׁר, וְכָל-הַגְּלִלְעָד וְכָל-הַבָּשָׁן, עַד-סִלְכָּה, וְאֲדָרְעִי--עָרֵי מִמְּלֶכֶת עוֹג, בְּבָשָׁן. <sup>11</sup> כִּי רַק-עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, נִשָּׂאֵר מֵיִתֵּר הָרֶפְאִים--הֵנָּה עָרְשׁוֹ עָרֶשׁ בְּרֹזֶל, הִלָּה הוּא בְּרֶבֶת בְּנֵי עַמּוֹן: תִּשַׁע אַמּוֹת אָרְפָּה, וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחֶבָה--בְּאַמַּת-אִישׁ. <sup>12</sup> וְאֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשֵׁנוּ, בָּעֵת הַהוּא; מִעֲרַעַר אֲשֶׁר-עַל-נַחַל אַרְנֹן, וְחֻצֵּי הַר-הַגְּלִלְעָד וְעָרָיו--נָתַתִּי, לְרֹאוּבֵנִי וּלְגָדִי. <sup>13</sup> וְיִתֵּר הַגְּלִלְעָד וְכָל-הַבָּשָׁן, מִמְּלֶכֶת עוֹג--נָתַתִּי, לְחֻצֵּי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה: כָּל חֶבֶל הָאֲרָגָב לְכָל-הַבָּשָׁן, הַהוּא יִקְרָא אֲרֶץ רֶפְאִים. <sup>14</sup> יָאִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה, לָקַח אֶת-כָּל-חֶבֶל אֲרָגָב, עַד-גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי, וְהַמַּעַכְתִּי; וַיִּקְרָא אוֹתָם עַל-שְׁמוֹ אֶת-הַבָּשָׁן חוֹת יָאִיר, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>15</sup> וּלְמַכִּיר, נָתַתִּי אֶת-הַגְּלִלְעָד. <sup>16</sup> וּלְרֹאוּבֵנִי וּלְגָדִי נָתַתִּי מִן-הַגְּלִלְעָד, וְעַד-נַחַל אַרְנֹן, תוֹךְ הַנַּחַל, וּגְבֹל--וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל, גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. <sup>17</sup> וְהָעֲרֶבָה, וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֹל--מִכְנַזְתַּי, וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח, תַּחַת אֲשֵׁדֶת הַפִּסְגָּה, מִזֶּרְחָה. <sup>18</sup> וְאָצוּ אוֹתְכֶם, בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, נָתַן לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ--חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, כָּל-בְּנֵי-חֵיל. <sup>19</sup> רַק נִשְׁיְכֶם וְטַפְכֶם, וּמִקְנֵכֶם, יִדְעָתִי, כִּי-מִקְנֶה רַב לָכֶם--יֵשְׁבוּ, בְּעָרֵיכֶם, אֲשֶׁר נָתַתִּי, לָכֶם. <sup>20</sup> עַד אֲשֶׁר-יָגִיחַ יְהוָה לְאַחֲיְכֶם, כָּכֶם, וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵם, אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן; וְשִׁבְתֶּם, אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ, אֲשֶׁר נָתַתִּי, לָכֶם. <sup>21</sup> וְאֶת-יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי, בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: עֵינֶיךָ הֲרֹאת, אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה--בֶּן-יִצְעָשָׁה יְהוָה לְכָל-הַמַּמְלָכוֹת, אֲשֶׁר אִתָּה עִבֵּר שְׁמָה. <sup>22</sup> לֹא, תִירָאוּם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם. <sup>23</sup> וְאַתְחַנֵּן, אֶל-יְהוָה, בָּעֵת הַהוּא, לֵאמֹר. <sup>24</sup> אֲדַנִּי יְהוָה, אִתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת-עַבְדְּךָ, אֶת-גִּדְלְךָ, וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה--אֲשֶׁר מִי-אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יִצְעָשָׁה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוּרְתְּךָ. <sup>25</sup> אֶעֱבְרָה-נָּא, וְאֶרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר, בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן: הֵקֵר הַטּוֹב הַזֶּה, וְהִלְכֵנּוּ. <sup>26</sup> וַיַּתְעֲבֹר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם, וְלֹא שָׁמַע אֵלַי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, רַב-לְךָ--אֵל-תוֹסֵף דִּבֵּר אֵלַי עוֹד, בַּדֶּבֶר הַזֶּה. <sup>27</sup> עָלָה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה, וְשָׂא עֵינֶיךָ יְמָה וּצְפֹנָה וַתִּימָנֶה וּמִזֶּרְחָה--וַיִּרְאֶה כְּעֵינֶיךָ: כִּי-לֹא תַעֲבֹר, אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. <sup>28</sup> וְצוּ אֶת-יְהוֹשׁוּעַ, וְחִזְקוּהוּ וְאַמְצֵהוּ: כִּי-הוּא יַעֲבֹר, לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה, וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם, אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה. <sup>29</sup> וַנָּשָׁב בְּגִיא, מוֹל בֵּית פְּעוֹר.

<sup>1</sup> And now, O Israel, hearken unto the statutes and unto the ordinances, which I teach you, to do them; that ye may live, and go in and possess the land which HaShem, the G-d of your fathers, giveth you. <sup>2</sup> Ye shall not add unto the word which I command you, neither shall ye diminish from it, that ye may keep the commandments of HaShem your G-d which I command you. <sup>3</sup> Your eyes have seen what HaShem did in Baal-peor; for all the men that followed the Baal of Peor, HaShem thy G-d hath destroyed them from the midst of thee. <sup>4</sup> But ye that did cleave unto HaShem your G-d are alive every one of you this day. <sup>5</sup> Behold, I have taught you statutes and ordinances, even as HaShem my G-d commanded me, that ye should do so in the midst of the land whither ye go in to possess it. <sup>6</sup> Observe therefore and do them; for this is your wisdom and your understanding in the sight of the peoples, that, when they hear all these statutes, shall say: 'Surely this great nation is a wise and understanding people.' <sup>7</sup> For what great nation is there, that hath G-d so nigh unto them, as HaShem our G-d is whensoever we call upon Him? <sup>8</sup> And what great nation is there, that hath statutes and ordinances so righteous as all this law, which I set before you this day? <sup>9</sup> Only take heed to thyself, and keep thy soul diligently, lest thou forget the things which thine eyes saw, and lest they depart from thy heart all the days of thy life; but make them known unto thy children and thy children's children; <sup>10</sup> the day that thou stoodest before HaShem thy G-d in Horeb, when HaShem said unto me: 'Assemble Me the people, and I will make them hear My words that they may learn to fear Me all the days that they live upon the earth, and that they may teach their children.' <sup>11</sup> And ye came near and stood under the mountain; and the mountain burned with fire unto the heart of heaven, with darkness, cloud, and thick darkness. <sup>12</sup> And HaShem spoke unto you out of the midst of the fire; ye heard the voice of words, but ye saw no form; only a voice. <sup>13</sup> And He declared unto you His covenant, which He commanded you to perform, even the ten words; and He wrote them upon two tables of stone. <sup>14</sup> And HaShem commanded me at that time to teach you statutes and ordinances, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it. <sup>15</sup> Take ye therefore good heed unto yourselves — for ye saw no manner of form on the day that HaShem spoke unto you in Horeb out of the midst of the fire — <sup>16</sup> lest ye deal corruptly, and make you a graven image, even the form of any figure, the likeness of male or female, <sup>17</sup> the likeness of any beast that is on the earth, the likeness of any winged fowl that flieth in the heaven, <sup>18</sup> the likeness of any thing that creepeth on the ground, the likeness of any fish that is in the water under the earth; <sup>19</sup> and lest thou lift up thine eyes unto heaven, and when thou seest the sun and the moon and the stars, even all the host of heaven, thou be drawn away and worship them, and serve them, which HaShem thy G-d hath allotted unto all the peoples under the whole heaven. <sup>20</sup> But you hath HaShem taken and brought forth out of the iron furnace, out of Egypt, to be unto Him a people of inheritance, as ye are this day. <sup>21</sup> Now HaShem was angered with me for your sakes, and swore that I should not go over the Jordan, and that I should not go in unto that good land, which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance; <sup>22</sup> but I must die in this land, I must not go over the Jordan; but ye are to go over, and possess that good land. <sup>23</sup> Take heed unto yourselves, lest ye forget the covenant of HaShem your G-d, which He made with you, and make you a graven image, even the likeness of any thing which HaShem thy G-d hath forbidden thee. <sup>24</sup> For HaShem thy G-d is a devouring fire, a jealous G-d. <sup>25</sup> When thou shalt beget children, and children's children, and ye shall have been long in the land, and shall deal corruptly, and make a graven image, even the form of any thing, and shall do that which is evil in the sight of HaShem thy G-d, to provoke Him; <sup>26</sup> I call heaven and earth to witness against you this day, that ye shall soon utterly perish from off the land whereunto ye go over the Jordan to possess it; ye shall not prolong your days upon it, but shall utterly be destroyed. <sup>27</sup> And HaShem shall scatter you among the peoples, and ye shall be left few in number among the nations, whither HaShem shall lead you away. <sup>28</sup> And there ye shall serve gods, the work of men's hands, wood and stone, which neither see, nor hear, nor eat, nor smell. <sup>29</sup> But from thence ye will seek HaShem thy G-d; and thou shalt find Him, if thou search after Him with all thy heart and with all thy soul. <sup>30</sup> In thy distress, when all these things are come upon thee, in the end of days, thou wilt return to HaShem thy G-d, and hearken unto His voice; <sup>31</sup> for HaShem thy G-d is a merciful G-d; He will not fail thee, neither destroy thee, nor forget the covenant of thy fathers which He swore unto them. <sup>32</sup> For ask now of the days past, which were before thee, since the day that G-d created man upon the earth, and from the one end of heaven unto the other, whether there hath been any such thing as this great thing is, or hath been heard like it? <sup>33</sup> Did ever a people hear the voice of G-d speaking out of the midst of the fire, as thou hast heard, and live? <sup>34</sup> Or hath G-d assayed to go and take Him a nation from the midst of another nation, by trials, by signs, and by wonders, and by war, and by a mighty hand, and by an outstretched arm, and by great terrors, according to all that HaShem your G-d did for you in Egypt before thine eyes? <sup>35</sup> Unto thee it was shown, that thou mightest know that HaShem, He is G-d; there is none else beside Him. <sup>36</sup> Out of heaven He made thee to hear His voice, that He might instruct thee; and upon earth He made thee to see His great fire; and thou didst hear His words out of the midst of the fire. <sup>37</sup> And because He loved thy fathers, and chose their seed after them, and brought thee out with His presence, with His great power, out of Egypt, <sup>38</sup> to drive out nations from before thee greater and mightier than thou, to bring thee in, to give thee their land for an inheritance, as it is this day; <sup>39</sup> know this day, and lay it to thy heart, that HaShem, He is G-d in heaven above and upon the earth beneath; there is none else. <sup>40</sup> And thou shalt keep His statutes, and His commandments, which I command thee this day, that it may go well with thee, and with thy children after thee, and that thou mayest prolong thy days upon the land, which HaShem thy G-d giveth thee, for ever. <sup>41</sup> Then Moses separated three cities beyond the Jordan toward the sunrising; <sup>42</sup> that the manslayer might flee thither, that slayeth his neighbour unawares, and hated him not in time past; and that fleeing unto one of these cities he might live: <sup>43</sup> Bezer in the wilderness, in the table-land, for the Reubenites; and Ramoth in Gilead, for the Gadites; and Golan in Bashan, for the Manassites. <sup>44</sup> And this is the law which Moses set before the children of Israel; <sup>45</sup> these are the testimonies, and the statutes, and the ordinances, which Moses spoke unto the children of Israel, when they came forth out of Egypt; <sup>46</sup> beyond the Jordan, in the valley over against Beth-peor, in the land of Sihon king of the Amorites, who dwelt at Heshbon, whom Moses and the children of Israel smote, when they came forth out of Egypt; <sup>47</sup> and they took his land in possession, and the land of Og king of Bashan, the two kings of the Amorites, who were beyond the Jordan toward the sunrising; <sup>48</sup> from Aroer, which is on the edge of the valley of Arnon, even unto mount Sion — the same is Hermon — <sup>49</sup> and all the Arabah beyond the Jordan eastward, even unto the sea of the Arabah, under the slopes of Pisgah.

<sup>1</sup> ועתה ישראל, שמע אל החקים ואל המשפטים, אשר אנכי מלמד אתכם, לעשות--למען תחיו, ובאתם וירשתם את-הארץ, אשר יהיה אלהי אבותיכם, נתן לכם. <sup>2</sup> לא תספו, על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, ולא תגרעו, ממנו--לשמר, את-מצות יהוה אלהיכם, אשר אנכי, מצוה אתכם. <sup>3</sup> עיניכם, הראות, את אשר-עשה יהוה, בבצל פעור: כי כל-האיש, אשר הלך אחרי בעל-פעור--השמידו יהוה אלחיד, מקרבך. <sup>4</sup> ואתם, הדבקים, ביהוה, אלהיכם--חיים כלכם, היום. <sup>5</sup> ראה למדתי אתכם, חקים ומשפטים, כאשר צוני, יהוה אלהי: לעשות כן--בקרב הארץ, אשר אתם באים שמה לרשתה. <sup>6</sup> ושמרתם, ונעשיתם--כי הוא חקמתכם ובינתכם, לעיני העמים: אשר ישמעון, את כל-החקים האלה, ואמרו רק עם-הכם ונבון, הגוי הגדול הזה. <sup>7</sup> כי מי-גוי גדול, אשר-לו אלהים קרבים אליו, ביהוה אלהינו, ככל-קראנו אליו. <sup>8</sup> ומי גוי גדול, אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים, ככל התורה הזאת, אשר אנכי נתן לפניכם היום. <sup>9</sup> רק השמר לה ושמר נפשו מאד, פן-תשפח את-הדברים אשר-ראו עיניו ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי חייו; והודעתם לבנה, ולבני בניה. <sup>10</sup> יום, אשר עמדת לפני יהוה אלחיד בחרב, באמר יהוה אלי הקהל לי את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדון ליראה אתי, כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-בניהם, ילמדון. <sup>11</sup> ותקרבון ותעמדון, תחת הקר; והקר בער באש, עד-לב השמים--חשך, ענן וערפל. <sup>12</sup> וידבר יהוה אליכם, מתוך האש: קול דברים אתם שמעים, ותמונה אינכם ראים זולתי קול. <sup>13</sup> ויגד לכם את-בריתו, אשר צוה אתכם לעשות--עשרת, הדברים; ויכתבם, על-שני לוחות אבנים. <sup>14</sup> ואתי צוה יהוה, בעת ההוא, ללמד אתכם חקים ומשפטים: לעשותכם אתם--בארץ, אשר אתם עברים שמה לרשתה. <sup>15</sup> ונשמרתם מאד, לנפשתיכם: כי לא ראיתם, כל-תמונה, ביום דבר יהוה אליכם בחרב, מתוך האש. <sup>16</sup> פן-תשחתון--ונעשיתם לכם פסל, תמונת כל-סמל: תבנית זכר, או נקבה. <sup>17</sup> תבנית, כל-בהמה אשר בארץ; תבנית כל-צפור כנף, אשר תעוף בשמים. <sup>18</sup> תבנית כל-רמש באדמה; תבנית כל-דגה אשר במים, מתחת לארץ. <sup>19</sup> ופן-תשא עיניו השמימה, ויראה את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים, ונדחת והשתחית להם, ונעבדתם--אשר חלק יהוה אלהיד, אתם, לכל העמים, תחת כל-השמים. <sup>20</sup> ואתכם לקח יהוה, ויוצא אתכם מפור הברזל ממצרים, להיות לו לעם נחלה, כיום הזה. <sup>21</sup> ויהי התאבד-בי, על-דברכם; ונשבע, לבלתי עברי את-הנדרן, ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה, אשר יהוה אלהיד נתן לה נחלה. <sup>22</sup> כי אנכי מת בארץ הזאת, אינני עבר את-הנדרן; ואתם, עברים, וירשתם, את-הארץ הטובה הזאת. <sup>23</sup> השמרו לכם, פן-תשכחו את-ברית יהוה אלהיכם, אשר כרת, עמכם; ונעשיתם לכם פסל תמונת כל, אשר צוה יהוה אלהיד. <sup>24</sup> כי יהוה אלהיד, אש אכלה הוא: אל, קנא. <sup>25</sup> כי-תוליד בנים ובני בנים, ונושנתם בארץ; והשחתם, ונעשיתם פסל תמונת כל, ונעשיתם הרע בעיני יהוה-אלהיד, להכעיסו. <sup>26</sup> העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ, כי-אבד תאבדון מהר, מעל הארץ, אשר אתם עברים את-הנדרן שמה לרשתה: לא-תאריכון ימים עליה, כי השמד תשמדון. <sup>27</sup> והפיץ יהוה אתכם בעמים; ונשארתם, מתי מספר, בגוים, אשר ינהיג יהוה אתכם שמה. <sup>28</sup> ונעבדתם-שם אלהים, מעשה ידי אדם: עץ ואבן--אשר לא-יראון ולא ישמעון, ולא יאכלון ולא יריחון. <sup>29</sup> ובקששתם משם את-יהוה אלהיד, ומצאת: כי תדרשנו, ככל-לבבך ובכל-נפשך. <sup>30</sup> בצר לה--ומצאוד, כל הדברים האלה; באחרית, הימים, ונשבת עד-יהוה אלהיד, ושמעת בקלו. <sup>31</sup> כי אל רחום יהוה אלהיד, לא ירפך ולא ישחיתך; ולא ישפח את-ברית אבתיך, אשר נשבע להם. <sup>32</sup> כי שאל-נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך, למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ, ולמקצה השמים, ועד-קצה השמים: הנהיגה, בדבר הגדול הזה, או, הנשמע כמהו. <sup>33</sup> השמע עם קול אלהים מדבר מתוך-האש, כאשר-שמעת אתה--ונוחי. <sup>34</sup> או הנסה אלהים, לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי, במסת באתות ובמופתים ובמליחמה ובדך חזקה ובזרוע נטויה, ובמוראים גדלים: ככל אשר-עשה לכם יהוה אלהיכם, במצרים--לעניד. <sup>35</sup> אתה הראת לדעת, כי יהוה הוא האלהים: אין עוד, מלבדו. <sup>36</sup> מן-השמים השמיצך את-קלו, לזיכרך; ועל-הארץ, הראך את-אשו הגדולה, ודבריו שמעת, מתוך האש. <sup>37</sup> ותחת, כי אהב את-אבתיך, ויבחר בנרעו, אחריו; ויוצאך בפניו בכלח הגדל, ממצרים. <sup>38</sup> להוריש, גוים גדלים ונצמזמים ממו--מפניך; להביאך, לתת-לה את-ארצם נחלה--כיום הזה. <sup>39</sup> וידעת היום, והשבת אל-לבבך, כי יהוה הוא האלהים, בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת: אין, עוד. <sup>40</sup> ושמרת את-חקיו ואת-מצותיו, אשר אנכי מצוה היום, אשר ייטב לה, ולבניך אחריך--ולמען תאריך ימים על-האדמה, אשר יהוה אלהיד נתן לה כל-הימים. <sup>41</sup> אז יבדיל משה שלש ערים, בעבר הנהר, מנחקה, שמש. <sup>42</sup> לגס שמה רוצח, אשר ירצח את-רעהו בבלי-דעת, והוא לא-שנא לו, מתמל שלשם; ונס, אל-אחת מן-הערים האל-נוחי. <sup>43</sup> את-בצר במדבר בארץ המישר, לראובני; ואת-ראמת בגלעד לגדי, ואת-גולן בבשן למנשי. <sup>44</sup> וזאת, התורה, אשר-שם משה, לפני בני ישראל. <sup>45</sup> אלה, העדות, והחקים, והמשפטים--אשר דבר משה אל-בני ישראל, בצאתם ממצרים. <sup>46</sup> בעבר הנהר בגיא, מול בית פעור, בארץ סיחון מלך האמרי, אשר יושב בחשבון--אשר הכה משה ובני ישראל, בצאתם ממצרים. <sup>47</sup> ויירשו את-ארצו ואת-ארץ עוג מלך-הבשן, שני מלכי האמרי, בעבר הנהר--מזרח, שמש. <sup>48</sup> מערער אשר על-שפת-נחל ארנו, ועד-הר שאן--הוא חרמון. <sup>49</sup> וכל-הערכה עבר הנהר, מזרחה, ועד, ים הערב--תחת, אשדלת הפסגה.

<sup>1</sup> And Moses called unto all Israel, and said unto them: Hear, O Israel, the statutes and the ordinances which I speak in your ears this day, that ye may learn them, and observe to do them. <sup>2</sup> HaShem our G-d made a covenant with us in Horeb. <sup>3</sup> HaShem made not this covenant with our fathers, but with us, even us, who are all of us here alive this day. <sup>4</sup> HaShem spoke with you face to face in the mount out of the midst of the fire — <sup>5</sup> I stood between HaShem and you at that time, to declare unto you the word of HaShem; for ye were afraid because of the fire, and went not up into the mount — saying: <sup>6</sup> I am HaShem thy G-d, who brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage. Thou shalt have no other gods before Me. <sup>7</sup> Thou shalt not make unto thee a graven image, even any manner of likeness, of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth. <sup>8</sup> Thou shalt not bow down unto them, nor serve them; for I HaShem thy G-d am a jealous G-d, visiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the third and upon the fourth generation of them that hate Me, <sup>9</sup> and showing mercy unto the thousandth generation of them that love Me and keep My commandments. <sup>10</sup> Thou shalt not take the name of HaShem thy G-d in vain; for HaShem will not hold him guiltless that taketh His name in vain. <sup>11</sup> Observe the sabbath day, to keep it holy, as HaShem thy G-d commanded thee. <sup>12</sup> Six days shalt thou labour, and do all thy work; <sup>13</sup> but the seventh day is a sabbath unto HaShem thy G-d, in it thou shalt not do any manner of work, thou, nor thy son, nor thy daughter, nor thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thine ox, nor thine ass, nor any of thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates; that thy man-servant and thy maid-servant may rest as well as thou. <sup>14</sup> And thou shalt remember that thou was a servant in the land of Egypt, and HaShem thy G-d brought thee out thence by a mighty hand and by an outstretched arm; therefore HaShem thy G-d commanded thee to keep the sabbath day. <sup>15</sup> Honour thy father and thy mother, as HaShem thy G-d commanded thee; that thy days may be long, and that it may go well with thee, upon the land which HaShem thy G-d giveth thee. <sup>16</sup> Thou shalt not murder. Neither shalt thou commit adultery. Neither shalt thou steal. Neither shalt thou bear false witness against thy neighbour. <sup>17</sup> Neither shalt thou covet thy neighbour's wife; neither shalt thou desire thy neighbour's house, his field, or his man-servant, or his maid-servant, his ox, or his ass, or any thing that is thy neighbour's. <sup>18</sup> These words HaShem spoke unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice, and it went on no more. And He wrote them upon two tables of stone, and gave them unto me. <sup>19</sup> And it came to pass, when ye heard the voice out of the midst of the darkness, while the mountain did burn with fire, that ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders; <sup>20</sup> and ye said: 'Behold, HaShem our G-d hath shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice out of the midst of the fire; we have seen this day that G-d doth speak with man, and he liveth. <sup>21</sup> Now therefore why should we die? for this great fire will consume us; if we hear the voice of HaShem our G-d any more, then we shall die. <sup>22</sup> For who is there of all flesh, that hath heard the voice of the living G-d speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived? <sup>23</sup> Go thou near, and hear all that HaShem our G-d may say; and thou shalt speak unto us all that HaShem our G-d may speak unto thee; and we will hear it and do it.' <sup>24</sup> And HaShem heard the voice of your words, when ye spoke unto me; and HaShem said unto me: 'I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto thee; they have well said all that they have spoken. <sup>25</sup> Oh that they had such a heart as this alway, to fear Me, and keep all My commandments, that it might be well with them, and with their children for ever! <sup>26</sup> Go say to them: Return ye to your tents. <sup>27</sup> But as for thee, stand thou here by Me, and I will speak unto thee all the commandment, and the statutes, and the ordinances, which thou shalt teach them, that they may do them in the land which I give them to possess it.' <sup>28</sup> Ye shall observe to do therefore as HaShem your G-d hath commanded you; ye shall not turn aside to the right hand or to the left. <sup>29</sup> Ye shall walk in all the way which HaShem your G-d hath commanded you, that ye may live, and that it may be well with you, and that ye may prolong your days in the land which ye shall possess.

<sup>1</sup> וַיִּקְרָא מֹשֶׁה, אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם; וְלִמְדַתֶּם אֹתָם, וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם. <sup>2</sup> יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כֵּרַת עֲמֻנוּ בְּרִית--בְּחֵרֵב. <sup>3</sup> לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ, כֵּרַת יְהוָה אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת: כִּי אִתָּנוּ, אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פַּה הַיּוֹם כְּלָנוּ חַיִּים. <sup>4</sup> פָּנִים בְּפָנִים, דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר--מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. <sup>5</sup> אֲנֹכִי עֲמֵד בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם, בַּעֲת הַהוּא, לְהַגִּיד לָכֶם, אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה: כִּי יֵרְאוּם מִפְּנֵי הָאֵשׁ, וְלֹא-עֲלִיתֶם בְּהָר לֵאמֹר. <sup>6</sup> אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵמִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עַל-פָּנָי. <sup>7</sup> לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, כָּל-תְּמוּנָה, אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת--וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. <sup>8</sup> לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵל קָנָא--פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשֹׁנָאִי. <sup>9</sup> וַעֲשֶׂה חֹסֵד, לְאֵלִפִּים--לְאַהֲבִי, וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי. <sup>10</sup> לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה, אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא. <sup>11</sup> שְׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>12</sup> שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד, וְעֵשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ. <sup>13</sup> וַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי--שַׁבָּת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ-וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ-וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ, וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ--לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ, כָּמוֹךָ. <sup>14</sup> וְזָכַרְתָּ, כִּי עָבַד הָיִיתָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם, וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם, בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה; עַל-כֵּן, צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לַעֲשׂוֹת, אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת. <sup>15</sup> כִּבַּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ, כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--לְמַעַן יָרִיכְךָ יְמֶיךָ, וְלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ. <sup>16</sup> לֹא תִרְצָח, וְלֹא תִנְאֹף; וְלֹא תִגְבֹּה, וְלֹא-תַעֲנֶה בְּרֹעֶף עַד שׁוֹא. <sup>17</sup> וְלֹא תַחְמֹד, אִשֶּׁת רֵעֶךָ; וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ, שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ, וְכָל, אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ. <sup>18</sup> אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהִלָּתְךָ בְּהָר, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֹנֶן וְהָעֶרְפֶּל--קוֹל גָּדוֹל, וְלֹא יָסַף; וַיִּכְתְּבֵם, עַל-שְׁנֵי לוחֹת אֲבָנִים, וַיִּתֵּנָם, אֵלַי. <sup>19</sup> וַהֲיִי, כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, וְהִהָר, בָּעֵר בָּאֵשׁ; וּתִקְרְבוּן אֵלַי, כָּל-רֹאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם. <sup>20</sup> וַתֹּאמְרוּ, הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ, וְאֶת-קִלְוֵי שְׁמַעֲנוּ, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ; הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ, כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחִי. <sup>21</sup> וַעֲתָה, לָמָּה נָמוּת, כִּי תֹאכְלָנוּ, הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת; אִם-יִסְפִּים אֲנַחְנוּ, לְשִׁמְעַת אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד--וְנִמָּתְנוּ. <sup>22</sup> כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, כְּמֵנו--וַיְחִי. <sup>23</sup> קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ--וּשְׁמַעְנוּ וְעֵשִׂינוּ. <sup>24</sup> וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דִּבְרֵיכֶם, בְּדַבְּרֵכֶם אֵלַי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךָ--הֵיטִיבוּ, כָּל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ. <sup>25</sup> מִי-יִתֵּן וְהָיָה לָבָבְךָ זֶה לָהֶם, לִירְאָה אֹתִי וּלְשׁוֹמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי--כָּל-הַיָּמִים: לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם, לְעֹלָם. <sup>26</sup> לָךְ, אָמַר לָהֶם: שׁוּבוּ לָכֶם, לְאַהֲלֵיכֶם. <sup>27</sup> וְאַתָּה, פַּה עֲמַד עֲמָדִי, וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר תִּלְמַדֵם; וַעֲשׂוּ בָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ. <sup>28</sup> וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת, כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם: לֹא תִסְרוּ, יְמִין וּשְׂמָאל. <sup>29</sup> בְּכָל-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם--תִּלְכוּ: לְמַעַן תַּחֲיוּן, וְטוֹב לָכֶם, וְהִאָּרַכְתֶּם יָמִים, בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן.

<sup>1</sup> Now this is the commandment, the statutes, and the ordinances, which HaShem your G-d commanded to teach you, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it — <sup>2</sup> that thou mightest fear HaShem thy G-d, to keep all His statutes and His commandments, which I command thee, thou, and thy son, and thy son's son, all the days of thy life; and that thy days may be prolonged. <sup>3</sup> Hear therefore, O Israel, and observe to do it; that it may be well with thee, and that ye may increase mightily, as HaShem, the G-d of thy fathers, hath promised unto thee — a land flowing with milk and honey. <sup>4</sup> Hear, O Israel: HaShem our G-d, HaShem is one. <sup>5</sup> And thou shalt love HaShem thy G-d with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. <sup>6</sup> And these words, which I command thee this day, shall be upon thy heart; <sup>7</sup> and thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up. <sup>8</sup> And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be for frontlets between thine eyes. <sup>9</sup> And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates. <sup>10</sup> And it shall be, when HaShem thy G-d shall bring thee into the land which He swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give thee — great and goodly cities, which thou didst not build, <sup>11</sup> and houses full of all good things, which thou didst not fill, and cisterns hewn out, which thou didst not hew, vineyards and olive-trees, which thou didst not plant, and thou shalt eat and be satisfied — <sup>12</sup> then beware lest thou forget HaShem, who brought thee forth out of the land of Egypt, out of the house of bondage. <sup>13</sup> Thou shalt fear HaShem thy G-d; and Him shalt thou serve, and by His name shalt thou swear. <sup>14</sup> Ye shall not go after other gods, of the gods of the peoples that are round about you; <sup>15</sup> for a jealous G-d, even HaShem thy G-d, is in the midst of thee; lest the anger of HaShem thy G-d be kindled against thee, and He destroy thee from off the face of the earth. <sup>16</sup> Ye shall not try HaShem your G-d, as ye tried Him in Massah. <sup>17</sup> Ye shall diligently keep the commandments of HaShem your G-d, and His testimonies, and His statutes, which He hath commanded thee. <sup>18</sup> And thou shalt do that which is right and good in the sight of HaShem; that it may be well with thee, and that thou mayest go in and possess the good land which HaShem swore unto thy fathers, <sup>19</sup> to thrust out all thine enemies from before thee, as HaShem hath spoken. <sup>20</sup> When thy son asketh thee in time to come, saying: 'What mean the testimonies, and the statutes, and the ordinances, which HaShem our G-d hath commanded you?' <sup>21</sup> then thou shalt say unto thy son: 'We were Pharaoh's bondmen in Egypt; and HaShem brought us out of Egypt with a mighty hand. <sup>22</sup> And HaShem showed signs and wonders, great and sore, upon Egypt, upon Pharaoh, and upon all his house, before our eyes. <sup>23</sup> And He brought us out from thence, that He might bring us in, to give us the land which He swore unto our fathers. <sup>24</sup> And HaShem commanded us to do all these statutes, to fear HaShem our G-d, for our good always, that He might preserve us alive, as it is at this day. <sup>25</sup> And it shall be righteousness unto us, if we observe to do all this commandment before HaShem our G-d, as He hath commanded us.'

<sup>1</sup> וְזֹאת הַמִּצְוָה, הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, לְלַמֵּד אֶתְכֶם--לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. <sup>2</sup> לְמַעַן תִּירָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁמֹר אֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ, אֹתָהּ וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ--וּלְמַעַן, יֵאָרְכֶן יָמֶיךָ. <sup>3</sup> וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל, וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ, וְאֲשֶׁר תִּרְבּוֹן מֵאֵד: כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ, לָךְ--אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב, וְדָבָשׁ. <sup>4</sup> שָׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד. <sup>5</sup> וְאָהַבְתָּ, אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מְאֹדֶךָ. <sup>6</sup> וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם--עַל-לִבְּךָ. <sup>7</sup> וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ, וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוּמְךָ. <sup>8</sup> וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת, עַל-יָדְךָ; וְהָיוּ לְטֹטְפֹת, בֵּין עֵינֶיךָ. <sup>9</sup> וְכִתַּבְתָּם עַל-מַזְזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ. <sup>10</sup> וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לֵאמֹר: לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב--לָתֵת לָךְ: עָרִים גְּדוֹלוֹת וְטֹבָת, אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתָ. <sup>11</sup> וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל-טוֹב, אֲשֶׁר לֹא-מְלַאתָ, וּבָרַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-חֲצַבְתָּ, כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַנְתָּ; וְאֶכְלָתָ, וְשִׂבַּעְתָּ. <sup>12</sup> הִשָּׁמֹר לָךְ, פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה, אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִבֵּית עֲבָדִים. <sup>13</sup> אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא, וְאֹתוֹ תַעֲבֹד; וּבִשְׁמוֹ, תִשָּׁבַע. <sup>14</sup> לֹא תִלְכוּן, אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים--מֵאֱלֹהֵי, הָעַמִּים, אֲשֶׁר, סְבִיבוֹתֶיכֶם. <sup>15</sup> כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּקִרְבְּךָ: פֶּן-יִחַרְהָ אֶף-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בָּךְ, וְהִשְׁמִידְךָ, מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. <sup>16</sup> לֹא תִנָּסוּ, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כֹּאֲשֶׁר נָסִיתֶם, בַּמִּסָּה. <sup>17</sup> שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו, אֲשֶׁר צִוָּה. <sup>18</sup> וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב, בְּעֵינֵי יְהוָה--לְמַעַן, יִיטֵב לָךְ, וּבָאֵת וְיִרְשָׁתָּ אֶת-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם. <sup>19</sup> לֵהֲדֹף אֶת-כָּל-אֹיְבֶיךָ, מִפְּנֶיךָ, כֹּאֲשֶׁר, דִּבֶּר יְהוָה. <sup>20</sup> כִּי-יִשְׁאַלְךָ בֶּנְךָ מָחָר, לֵאמֹר: מָה הָעֲדוֹת, וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲתֶכֶם. <sup>21</sup> וְאָמַרְתָּ לְבֶנְךָ, עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם; וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם, בְּיַד חֲזָקָה. <sup>22</sup> וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדוֹלוֹת וְרָעִים בְּמִצְרַיִם, בְּפָרְעָה וּבְכָל-בֵּיתוֹ--לְעֵינֵינוּ. <sup>23</sup> וְאוֹתָנוּ, הוֹצִיא מִשָּׁם--לְמַעַן, הִבִּיא אֹתָנוּ, לָתֵת לָנוּ אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. <sup>24</sup> וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה, לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ--לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים, לְחִיַּתְנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. <sup>25</sup> וְצִדְקָה, תִּהְיֶה-לָנוּ: כִּי-נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ--כֹּאֲשֶׁר צִוָּנוּ.

<sup>1</sup> When HaShem thy G-d shall bring thee into the land whither thou goest to possess it, and shall cast out many nations before thee, the Hittite, and the Girgashite, and the Amorite, and the Canaanite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite, seven nations greater and mightier than thou; <sup>2</sup> and when HaShem thy G-d shall deliver them up before thee, and thou shalt smite them; then thou shalt utterly destroy them; thou shalt make no covenant with them, nor show mercy unto them; <sup>3</sup> neither shalt thou make marriages with them: thy daughter thou shalt not give unto his son, nor his daughter shalt thou take unto thy son. <sup>4</sup> For he will turn away thy son from following Me, that they may serve other gods; so will the anger of HaShem be kindled against you, and He will destroy thee quickly. <sup>5</sup> But thus shall ye deal with them: ye shall break down their altars, and dash in pieces their pillars, and hew down their Asherim, and burn their graven images with fire. <sup>6</sup> For thou art a holy people unto HaShem thy G-d: HaShem thy G-d hath chosen thee to be His own treasure, out of all peoples that are upon the face of the earth. <sup>7</sup> HaShem did not set His love upon you, nor choose you, because ye were more in number than any people — for ye were the fewest of all peoples — <sup>8</sup> but because HaShem loved you, and because He would keep the oath which He swore unto your fathers, hath HaShem brought you out with a mighty hand, and redeemed you out of the house of bondage, from the hand of Pharaoh king of Egypt. <sup>9</sup> Know therefore that HaShem thy G-d, He is G-d; the faithful G-d, who keepeth covenant and mercy with them that love Him and keep His commandments to a thousand generations; <sup>10</sup> and repayeth them that hate Him to their face, to destroy them; He will not be slack to him that hateth Him, He will repay him to his face. <sup>11</sup> Thou shalt therefore keep the commandment, and the statutes, and the ordinances, which I command thee this day, to do them. <sup>12</sup> And it shall come to pass, because ye hearken to these ordinances, and keep, and do them, that HaShem thy G-d shall keep with thee the covenant and the mercy which He swore unto thy fathers, <sup>13</sup> and He will love thee, and bless thee, and multiply thee; He will also bless the fruit of thy body and the fruit of thy land, thy corn and thy wine and thine oil, the increase of thy kine and the young of thy flock, in the land which He swore unto thy fathers to give thee. <sup>14</sup> Thou shalt be blessed above all peoples; there shall not be male or female barren among you, or among your cattle. <sup>15</sup> And HaShem will take away from thee all sickness; and He will put none of the evil diseases of Egypt, which thou knowest, upon thee, but will lay them upon all them that hate thee. <sup>16</sup> And thou shalt consume all the peoples that HaShem thy G-d shall deliver unto thee; thine eye shall not pity them; neither shalt thou serve their gods; for that will be a snare unto thee. <sup>17</sup> If thou shalt say in thy heart: 'These nations are more than I; how can I dispossess them?' <sup>18</sup> thou shalt not be afraid of them; thou shalt well remember what HaShem thy G-d did unto Pharaoh, and unto all Egypt: <sup>19</sup> the great trials which thine eyes saw, and the signs, and the wonders, and the mighty hand, and the outstretched arm, whereby HaShem thy G-d brought thee out; so shall HaShem thy G-d do unto all the peoples of whom thou art afraid. <sup>20</sup> Moreover HaShem thy G-d will send the hornet among them, until they that are left, and they that hide themselves, perish from before thee. <sup>21</sup> Thou shalt not be affrighted at them; for HaShem thy G-d is in the midst of thee, a G-d great and awful. <sup>22</sup> And HaShem thy G-d will cast out those nations before thee by little and little; thou mayest not consume them quickly, lest the beasts of the field increase upon thee. <sup>23</sup> But HaShem thy G-d shall deliver them up before thee, and shall discomfit them with a great discomfiture, until they be destroyed. <sup>24</sup> And He shall deliver their kings into thy hand, and thou shalt make their name to perish from under heaven; there shall no man be able to stand against thee, until thou have destroyed them. <sup>25</sup> The graven images of their gods shall ye burn with fire; thou shalt not covet the silver or the gold that is on them, nor take it unto thee, lest thou be snared therein; for it is an abomination to HaShem thy G-d. <sup>26</sup> And thou shalt not bring an abomination into thy house, and be accursed like unto it; thou shalt utterly detest it, and thou shalt utterly abhor it; for it is a devoted thing.

<sup>1</sup> כִּי יביאֲךָ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אַתָּה בֹא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ; וְנָשַׁל גּוֹיִם-רַבִּים מִפְּנֶיךָ הַחַתִּי וְהַגֵּרְגָּשִׁי וְהָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי--שְׂבָעָה גּוֹיִם, רַבִּים וְעֲצוּמִים מִמֶּךָּ. <sup>2</sup> וּנְתַנָּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפָנֶיךָ--וְהַפִּיתָם: הַחֲרֹם תַּחֲרִים אֹתָם, לֹא-תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנָּם. <sup>3</sup> וְלֹא תִתַּחֲתֶנּוּ, בָּם: בְּתָךְ לֹא-תִתֵּן לְבָנְךָ, וּבִתּוֹ לֹא-תִקַּח לְבָנְךָ. <sup>4</sup> כִּי-יָסִיר אֶת-בְּנֶךָ מֵאֶרֶץ, וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים; וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם, וְהִשְׁמִידֶךָ מֵהָר. <sup>5</sup> כִּי-אִם-כֹּה תַעֲשֶׂה, לָהֶם--מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ, וּמִצִּבְתָּם תִּשְׁבֹּר; וְאֲשִׁירֵיהֶם, תִּגְדְּעוּ, וּפְסִילֵיהֶם, תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. <sup>6</sup> כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בָּךְ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְהָיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה, מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה. <sup>7</sup> לֹא מִרַבָּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים, חִשַּׁק יְהוָה בָּכֶם--וַיִּבְחַר בָּכֶם: כִּי-אַתֶּם הַמְּעֻט, מִכָּל-הָעַמִּים. <sup>8</sup> כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם, וּמִשְׁמֵרוֹ אֶת-הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם, הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם, בְּיַד חֲזָקָה; וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים, מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם. <sup>9</sup> וַיִּדְעָתָ, כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים: הָאֵל, הַנֶּאֱמָן--שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָו, לְאֵלָף דֹּר. <sup>10</sup> וּמִשְׁלָם לְשֹׁנְאָיו אֶל-פְּנֵיו, לְהַאֲבִידוֹ: לֹא יֵאָחֵז לְשֹׁנְאוֹ, אֶל-פְּנֵיו יִשְׁלֹם-לוֹ. <sup>11</sup> וְשִׁמְרָתָ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם--לַעֲשׂוֹתָם. <sup>12</sup> וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן, אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה, וּשְׁמֵרְתֶם וַעֲשִׂיתֶם, אֹתָם--וְשִׁמַּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ, אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֲסֵד, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לְאַבְרָהָם. <sup>13</sup> וְאַהֲבָךָ, וּבִרְכָךָ וְהִרְבָּךָ; וּבִרְךָ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דִּגְגֶנְךָ וְתִירִשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ, שֹׁגֵר-אֶלְפֶיךָ וְעַשְׂתִּירַת צֹאנְךָ, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ. <sup>14</sup> בְּרוּךְ תִּהְיֶה, מִכָּל-הָעַמִּים: לֹא-יְהִיָּה בָךְ עֶקֶר וְעִקְרָה, וּבִכְהֶמְתָּךְ. <sup>15</sup> וְהָסִיר יְהוָה מִמֶּךָ, כָּל-חִלִּי; וְכָל-מְדוּנֵי מִצְרַיִם הִרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ, לֹא יִשְׁיָם בָּךְ, וּנְתַנָּם, בְּכָל-שֹׁנְאֶיךָ. <sup>16</sup> וְאַכְלֶתָ אֶת-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ--לֹא-תַחוּס עִינְךָ, עֲלֵיהֶם; וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם, כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ. <sup>17</sup> כִּי תֹאמַר בְּלִבְּךָ, רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי; אֵיכָה אוּכַל, לְהוֹרִישָׁם. <sup>18</sup> לֹא תִירָא, מֵהֶם: זָכַר תִּזְכֹּר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפַרְעֹה, וּלְכָל-מִצְרַיִם. <sup>19</sup> הַמִּסַּת הַגְּדִלָת אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ, וְהָאֲתַת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזֵּרֵעַ הַנְּטוּיָה, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; כֵּן-יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְכָל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר-אַתָּה יָרָא, מִפְּנֵיהֶם. <sup>20</sup> וְגַם, אֶת-הַצִּרְעָה, יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בָּם: עַד-אַבְד, הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים--מִפְּנֶיךָ. <sup>21</sup> לֹא תַעֲרֹץ, מִפְּנֵיהֶם: כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ, אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. <sup>22</sup> וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל, מִפְּנֶיךָ--מִעֵט מְעֻט: לֹא תוּכַל כָּלָתָם מֵהָר, פֶּן-תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה. <sup>23</sup> וּנְתַנָּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפָנֶיךָ; וְהָמָּם מִהוֹמָה גְּדִלָה, עַד הַשְׁמָדָם. <sup>24</sup> וְנָתַן מַלְכֵיהֶם, בְּיָדְךָ, וְהֵאבַדְתָּ אֶת-שְׁמָם, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: לֹא-יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, עַד הַשְׁמָדָךְ אֹתָם. <sup>25</sup> פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם, תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ; לֹא-תַחַמַּד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם, וְלִקְחָתָ לָךְ--פֶּן תִּוְקֵשׁ בוֹ, כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא. <sup>26</sup> וְלֹא-תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ, וְהָיִיתָ חֵרֵם כְּמֹהוּ; שִׁקֵּץ תִּשְׁקָצְנִי וְתַעֵב תִּתְּעֲבֹנִי, כִּי-חֵרֵם הוּא.

<sup>1</sup> All the commandment which I command thee this day shall ye observe to do, that ye may live, and multiply, and go in and possess the land which HaShem swore unto your fathers. <sup>2</sup> And thou shalt remember all the way which HaShem thy G-d hath led thee these forty years in the wilderness, that He might afflict thee, to prove thee, to know what was in thy heart, whether thou wouldest keep His commandments, or no. <sup>3</sup> And He afflicted thee, and suffered thee to hunger, and fed thee with manna, which thou knewest not, neither did thy fathers know; that He might make thee know that man doth not live by bread only, but by every thing that proceedeth out of the mouth of HaShem doth man live. <sup>4</sup> Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot swell, these forty years. <sup>5</sup> And thou shalt consider in thy heart, that, as a man chasteneth his son, so HaShem thy G-d chasteneth thee. <sup>6</sup> And thou shalt keep the commandments of HaShem thy G-d, to walk in His ways, and to fear Him. <sup>7</sup> For HaShem thy G-d bringeth thee into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths, springing forth in valleys and hills; <sup>8</sup> a land of wheat and barley, and vines and fig-trees and pomegranates; a land of olive-trees and honey; <sup>9</sup> a land wherein thou shalt eat bread without scarceness, thou shalt not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills thou mayest dig brass. <sup>10</sup> And thou shalt eat and be satisfied, and bless HaShem thy G-d for the good land which He hath given thee. <sup>11</sup> Beware lest thou forget HaShem thy G-d, in not keeping His commandments, and His ordinances, and His statutes, which I command thee this day; <sup>12</sup> lest when thou hast eaten and art satisfied, and hast built goodly houses, and dwelt therein; <sup>13</sup> and when thy herds and thy flocks multiply, and thy silver and thy gold is multiplied, and all that thou hast is multiplied; <sup>14</sup> then thy heart be lifted up, and thou forget HaShem thy G-d, who brought thee forth out of the land of Egypt, out of the house of bondage; <sup>15</sup> who led thee through the great and dreadful wilderness, wherein were serpents, fiery serpents, and scorpions, and thirsty ground where was no water; who brought thee forth water out of the rock of flint; <sup>16</sup> who fed thee in the wilderness with manna, which thy fathers knew not, that He might afflict thee, and that He might prove thee, to do thee good at thy latter end; <sup>17</sup> and thou say in thy heart: 'My power and the might of my hand hath gotten me this wealth.' <sup>18</sup> But thou shalt remember HaShem thy G-d, for it is He that giveth thee power to get wealth, that He may establish His covenant which He swore unto thy fathers, as it is this day. <sup>19</sup> And it shall be, if thou shalt forget HaShem thy G-d, and walk after other gods, and serve them, and worship them, I forewarn you this day that ye shall surely perish. <sup>20</sup> As the nations that HaShem maketh to perish before you, so shall ye perish; because ye would not hearken unto the voice of HaShem your G-d.

<sup>1</sup> כָּל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם--תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת: לְמַעַן תַּחְיִין וּרְבִיתֶם, וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה, לְאַבְתִּיכֶם. <sup>2</sup> וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה--בְּמִדְבָּר: לְמַעַן עֲנִתָּה לְנִסְתָּךְ, לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הִתְשַׁמֵּר מִצְוֹתוֹ מִצְוֹתָיו--אִם-לֹא. <sup>3</sup> וַיַּעֲנֶה, וַיַּרְעִבְךָ, וַיֹּאכֶלְךָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ, וְלֹא יָדְעוֹן אֲבֹתֶיךָ: לְמַעַן הוֹדִיעָךָ, כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחְיֶה הָאָדָם--כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה, יַחְיֶה הָאָדָם. <sup>4</sup> שִׁמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה, מִעֲלִיד, וּרְגְלֶךָ, לֹא בָצָקָה--זֶה, אַרְבָּעִים שָׁנָה. <sup>5</sup> וַיִּדְעָתָּ, עִם-לִבְּךָ: כִּי, כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מִיִּסְרֶךָ. <sup>6</sup> וְשִׁמְרָתָּ, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו, וּלְיִרְאָהוּ אֹתוֹ. <sup>7</sup> כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מְבִיאֶךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה: אֶרֶץ, נַחֲלֵי מַיִם--עֲרִיבָה וְתַהֲמַת, יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר. <sup>8</sup> אֶרֶץ חֹטֵה וְשֹׁעֵרָה, וְגִפֶּן וְתַאנָּה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן, וְדִבְשִׁי. <sup>9</sup> אֶרֶץ, אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם--לֹא-תַחֲסֹר כָּל, בָּהּ; אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבֹנֶיהָ בְּרוֹזַל, וּמַהֲרִיָּה תַחֲצַב נַחֲשֶׁת. <sup>10</sup> וְאָכַלְתָּ, וְשִׂבַּעְתָּ--וּבִרְכַּת אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ. <sup>11</sup> הִשְׁמַר לָךְ, פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְבַלְתִּי שֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם. <sup>12</sup> פֶּן-תֹּאכַל, וְשִׂבַּעְתָּ; וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה, וַיִּשְׁבַּתָּ. <sup>13</sup> וּבִקְרָךְ וּצְאֻנָּה יִרְבִּין, וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָךְ; וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ, יִרְבֶּה. <sup>14</sup> וְרָם, לִבְּךָ; וְשָׁכַחְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. <sup>15</sup> הַמּוֹלִיכָךָ בְּמִדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא, נַחֲשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב, וּצְמָאוֹן, אֲשֶׁר אֵין-מַיִם; הַמוֹצִיא לָךְ מַיִם, מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ. <sup>16</sup> הַמֹּאכֶלְךָ מִן בְּמִדְבָּר, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוֹן אֲבֹתֶיךָ: לְמַעַן עֲנִתָּה, וּלְמַעַן נִסְתָּה--לְהִיטָבָה, בְּאַחֲרִיתֶךָ. <sup>17</sup> וְאַמְרָתָּ, בְּלִבְּךָ: כֹּחִי וְעֹצְמִי יָדִי, עָשָׂה לִי אֶת-הַחִיל הַזֶּה. <sup>18</sup> וְזָכַרְתָּ, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--כִּי הוּא הֵבִינִי לָךְ כֹּחַ, לַעֲשׂוֹת חִיל: לְמַעַן הָקִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>19</sup> וְהָיָה, אִם-שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְעַבַּדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם--הִעֲדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲבֹד תֹּאבְדוּן. <sup>20</sup> כַּגֹּיִם, אֲשֶׁר יְהוָה מֵאַבִּיד מִפְּנִיכֶם--כֵּן, תֹּאבְדוּן: עֲקָב לֹא תִשְׁמַעוֹן, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

<sup>1</sup> Hear, O Israel: thou art to pass over the Jordan this day, to go in to dispossess nations greater and mightier than thyself, cities great and fortified up to heaven, <sup>2</sup> a people great and tall, the sons of the Anakim, whom thou knowest, and of whom thou hast heard say: 'Who can stand before the sons of Anak?' <sup>3</sup> Know therefore this day, that HaShem thy G-d is He who goeth over before thee as a devouring fire; He will destroy them, and He will bring them down before thee; so shalt thou drive them out, and make them to perish quickly, as HaShem hath spoken unto thee. <sup>4</sup> Speak not thou in thy heart, after that HaShem thy G-d hath thrust them out from before thee, saying: 'For my righteousness HaShem hath brought me in to possess this land'; whereas for the wickedness of these nations HaShem doth drive them out from before thee. <sup>5</sup> Not for thy righteousness, or for the uprightness of thy heart, dost thou go in to possess their land; but for the wickedness of these nations HaShem thy G-d doth drive them out from before thee, and that He may establish the word which HaShem swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob. <sup>6</sup> Know therefore that it is not for thy righteousness that HaShem thy G-d giveth thee this good land to possess it; for thou art a stiffnecked people. <sup>7</sup> Remember, forget thou not, how thou didst make HaShem thy G-d wroth in the wilderness; from the day that thou didst go forth out of the land of Egypt, until ye came unto this place, ye have been rebellious against HaShem. <sup>8</sup> Also in Horeb ye made HaShem wroth, and HaShem was angered with you to have destroyed you. <sup>9</sup> When I was gone up into the mount to receive the tables of stone, even the tables of the covenant which HaShem made with you, then I abode in the mount forty days and forty nights; I did neither eat bread nor drink water. <sup>10</sup> And HaShem delivered unto me the two tables of stone written with the finger of G-d; and on them was written according to all the words, which HaShem spoke with you in the mount out of the midst of the fire in the day of the assembly. <sup>11</sup> And it came to pass at the end of forty days and forty nights, that HaShem gave me the two tables of stone, even the tables of the covenant. <sup>12</sup> And HaShem said unto me: 'Arise, get thee down quickly from hence; for thy people that thou hast brought forth out of Egypt have dealt corruptly; they are quickly turned aside out of the way which I commanded them; they have made them a molten image.' <sup>13</sup> Furthermore HaShem spoke unto me, saying: 'I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people; <sup>14</sup> let Me alone, that I may destroy them, and blot out their name from under heaven; and I will make of thee a nation mightier and greater than they.' <sup>15</sup> So I turned and came down from the mount, and the mount burned with fire; and the two tables of the covenant were in my two hands. <sup>16</sup> And I looked, and, behold, ye had sinned against HaShem your G-d; ye had made you a molten calf; ye had turned aside quickly out of the way which HaShem had commanded you. <sup>17</sup> And I took hold of the two tables, and cast them out of my two hands, and broke them before your eyes. <sup>18</sup> And I fell down before HaShem, as at the first, forty days and forty nights; I did neither eat bread nor drink water; because of all your sin which ye sinned, in doing that which was evil in the sight of HaShem, to provoke Him. <sup>19</sup> For I was in dread of the anger and hot displeasure, wherewith HaShem was wroth against you to destroy you. But HaShem hearkened unto me that time also. <sup>20</sup> Moreover HaShem was very angry with Aaron to have destroyed him; and I prayed for Aaron also the same time. <sup>21</sup> And I took your sin, the calf which ye had made, and burnt it with fire, and beat it in pieces, grinding it very small, until it was as fine as dust; and I cast the dust thereof into the brook that descended out of the mount. — <sup>22</sup> And at Taberah, and at Massah, and at Kibroth-hattaavah, ye made HaShem wroth. <sup>23</sup> And when HaShem sent you from Kadesh-barnea, saying: 'Go up and possess the land which I have given you'; then ye rebelled against the commandment of HaShem your G-d, and ye believed Him not, nor hearkened to His voice. <sup>24</sup> Ye have been rebellious against HaShem from the day that I knew you. — <sup>25</sup> So I fell down before HaShem the forty days and forty nights that I fell down; because HaShem had said He would destroy you. <sup>26</sup> And I prayed unto HaShem, and said: 'O L-rd GOD, destroy not Thy people and Thine inheritance, that Thou hast redeemed through Thy greatness, that Thou hast brought forth out of Egypt with a mighty hand. <sup>27</sup> Remember Thy servants, Abraham, Isaac, and Jacob; look not unto the stubbornness of this people, nor to their wickedness, nor to their sin; <sup>28</sup> lest the land whence Thou broughtest us out say: Because HaShem was not able to bring them into the land which He promised unto them, and because He hated them, He hath brought them out to slay them in the wilderness. <sup>29</sup> Yet they are Thy people and Thine inheritance, that Thou didst bring out by Thy great power and by Thy outstretched arm.'

<sup>1</sup> שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-הַיַּרְדֵּן, לְבֹא לְרִשְׁתׁ גּוֹיִם, גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים מִמֶּךָ--עַרְיִם גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת, בְּשָׁמַיִם. <sup>2</sup> עַם-גְּדֹל וָרָם, בְּנֵי עֲנָקִים: אֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעַת, וְאַתָּה שׁוֹמֵר--מִי יִתְצָב, לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק. <sup>3</sup> וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא-הַעֹבֵר לִפְנֶיךָ אֵשׁ אֲכֹלָה--הוּא יִשְׁמִידם וְהוּא יִכְנִיעֵם, לִפְנֶיךָ; וְהוֹרִשְׁתָּם וְהִאֲבַדְתָּם מִהָר, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ. <sup>4</sup> אַל-תֹּאמַר בְּלִבְכֶּךָ, בְּהִדָּף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם מִלִּפְנֶיךָ לְאֹמֶר, בְּצַדִּיקְתִּי הֵבִיאֵנִי יְהוָה, לְרִשְׁתׁ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת: וּבִרְשָׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפְּנֶיךָ. <sup>5</sup> לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ, וּבִישׁוֹר לִבְכֶּךָ, אַתָּה בָּא, לְרִשְׁתׁ אֶת-אֶרֶצָם: כִּי בִרְשָׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֶיךָ, וּלְמַעַן הַקִּים אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם, לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. <sup>6</sup> וְיָדַעְתָּ, כִּי לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת--לְרִשְׁתָּהּ: כִּי עַם-קָשָׁה-עֲרָף, אַתָּה. <sup>7</sup> זָכֹר, אַל-תִּשְׁכַּח, אֵת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמִּדְבָּר: לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר-יָצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, עַד-בְּאֲכֹם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה, מִמְּרִים הָיִיתָ, עַם-יְהוָה. <sup>8</sup> וּבַחֲרִב הִקְצַפְתָּם, אֶת-יְהוָה; וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בָּכֶם, לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם. <sup>9</sup> בְּעֲלִיתִי הַהֶרָה, לִקְחַת לוֹחַת הָאֲבָנִים לוֹחַת הַבְּרִית, אֲשֶׁר-כָּרַת יְהוָה, עִמָּכֶם; וְאִשָּׁב בְּהָר, אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה--לָחֵם לֹא אָכַלְתִּי, וַיָּמִים לֹא שָׁתִיתִי. <sup>10</sup> וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי, אֶת-שְׁנֵי לוֹחַת הָאֲבָנִים--כְּתוּבִים, בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים; וְעֲלִיָּתָם, כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ--בְּיוֹם הַקֵּהֶל. <sup>11</sup> וַיְהִי, מִקֵּץ אֲרַבְעִים יוֹם, וְאַרְבָּעִים לַיְלָה; נָתַן יְהוָה אֵלַי, אֶת-שְׁנֵי לַחַת הָאֲבָנִים--לַחַת הַבְּרִית. <sup>12</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, קוּם רֵד מִהָר מִזֶּה--כִּי שָׁחַת עָמְךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם: סְרוּ מִהָר, מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם--עֲשׂוּ לָהֶם, מִסְכָּה. <sup>13</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר: רְאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה, וְהִנֵּה עַם-קָשָׁה-עֲרָף הוּא. <sup>14</sup> הֲרַף מִפְּנֵי, וְאִשְׁמִידם, וְאִמְחָה אֶת-שְׁמָם, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם; וְאֶעֱשֶׂה, אוֹתְךָ, לְגוֹי-עֲצוּם וָרָב, מִמֶּנּוּ. <sup>15</sup> וְאַפִּן, וְאֵרֵד מִן-הַהָר, וְהָהָר, בְּעָרַף בָּאֵשׁ; וְשְׁנֵי לוֹחַת הַבְּרִית, עַל שְׁתֵּי יָדַי. <sup>16</sup> וְאַרְאֶה, וְהִנֵּה חֲטָאתָם לִיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--עֲשִׂיתָם לָכֶם, עֵגֶל מִסְכָּה: סָרְתָם מִהָר--מִן-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֹתְכֶם. <sup>17</sup> וְאַתְּפֹשׁ, בְּשְׁנֵי הַלַּחַת, וְאִשְׁלַכְתֶּם, מַעַל שְׁתֵּי יָדַי; וְאִשְׁבַּרְתֶּם, לְעֵינֵיכֶם. <sup>18</sup> וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרַאשֹׁנָה, אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה--לָחֵם לֹא אָכַלְתִּי, וַיָּמִים לֹא שָׁתִיתִי: עַל כָּל-חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ. <sup>19</sup> כִּי יִגְרַתִּי, מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה, אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם, לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם; וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי, גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא. <sup>20</sup> וּבְאַהֲרֹן, הִתְאַנֶּף יְהוָה מֵאֵד--לְהַשְׁמִידוֹ; וְאַתְּפֹלֵל גַּם-בְּעַד אֶהֱרֹן, בָּעֵת הַהוּא. <sup>21</sup> וְאַת-חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר-עֲשִׂיתֶם אֶת-הָעֵגֶל, לִקְחֹתִי וְאִשְׁרָף אוֹתוֹ בָּאֵשׁ, וְאַפְתֹּת אוֹתוֹ טָחוֹן הִיטַב, עַד אֲשֶׁר-דָּק לְעָפָר; וְאִשְׁלַף, אֶת-עֲפָרוֹ, אַל-הַנַּחֲל, הַיַּרְדֵּן מִן-הָהָר. <sup>22</sup> וּבַתְּבַעֲרָה, וּבַמִּסָּה, וּבַקְּבֻרָת, הַתְּאֵנָה--מִקְצָפִים הָיִיתָ, אֶת-יְהוָה. <sup>23</sup> וּבִשְׁלַח יְהוָה אֹתְכֶם, מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר, עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם; וַתִּמְרוּ, אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְלֹא הִאֲמַנְתֶּם לוֹ, וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ. <sup>24</sup> מִמְּרִים הָיִיתָ, עַם-יְהוָה, מִיּוֹם, דַּעֲתִי אֹתְכֶם. <sup>25</sup> וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה, אֵת אֲרַבְעִים הַיּוֹם וְאַת-אֲרַבְעִים הַלַּיְלָה--אֲשֶׁר הִתְנַפְּלֹתִי: כִּי-אָמַר יְהוָה, לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם. <sup>26</sup> וְאַתְּפֹלֵל אַל-יְהוָה, וְאָמַר, אֲדֹנָי יְהוָה אֱלֹהֵי מֶלֶךְ עָמְךָ וְנַחֲלֹתְךָ, אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגֹדֶלךָ--אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם, בְּיַד חֲזָקָה. <sup>27</sup> זָכֹר, לַעֲבֹדֶיךָ--לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק, וּלְיַעֲקֹב: אַל-תִּפְּסֵן, אֶל-קִשֵׁי הָעָם הַזֶּה, וְאַל-רִשְׁעוּ, וְאַל-חֲטָאתוּ. <sup>28</sup> פֶּן-יֹאמְרוּ, הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתֶנּוּ מִשָּׁם, מִבְּלִי יָכַלְתָּ יְהוָה, לְהֵבִיאָם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-דִּבַּר לָהֶם; וּמִשְׁנֵאָתוֹ אוֹתָם, הוֹצִיאָם לְהַמָּתָם בַּמִּדְבָּר. <sup>29</sup> וְהֵם עָמְךָ, וְנַחֲלֹתְךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל, וּבְיָרֵצְךָ הַנְּטוּיָה.

<sup>1</sup> At that time HaShem said unto me: 'Hew thee two tables of stone like unto the first, and come up unto Me into the mount; and make thee an ark of wood. <sup>2</sup> And I will write on the tables the words that were on the first tables which thou didst break, and thou shalt put them in the ark.' <sup>3</sup> So I made an ark of acacia-wood, and hewed two tables of stone like unto the first, and went up into the mount, having the two tables in my hand. <sup>4</sup> And He wrote on the tables according to the first writing, the ten words, which HaShem spoke unto you in the mount out of the midst of the fire in the day of the assembly; and HaShem gave them unto me. <sup>5</sup> And I turned and came down from the mount, and put the tables in the ark which I had made; and there they are, as HaShem commanded me. — <sup>6</sup> And the children of Israel journeyed from Beeroth-bene-jaakan to Moserah; there Aaron died, and there he was buried; and Eleazar his son ministered in the priest's office in his stead. <sup>7</sup> From thence they journeyed unto Gudgod; and from Gudgod to Jotbah, a land of brooks of water. — <sup>8</sup> At that time HaShem separated the tribe of Levi, to bear the ark of the covenant of HaShem, to stand before HaShem to minister unto Him, and to bless in His name, unto this day. <sup>9</sup> Wherefore Levi hath no portion nor inheritance with his brethren; HaShem is his inheritance, according as HaShem thy G-d spoke unto him. — <sup>10</sup> Now I stayed in the mount, as at the first time, forty days and forty nights; and HaShem hearkened unto me that time also; HaShem would not destroy thee. <sup>11</sup> And HaShem said unto me: 'Arise, go before the people, causing them to set forward, that they may go in and possess the land, which I swore unto their fathers to give unto them.' <sup>12</sup> And now, Israel, what doth HaShem thy G-d require of thee, but to fear HaShem thy G-d, to walk in all His ways, and to love Him, and to serve HaShem thy G-d with all thy heart and with all thy soul; <sup>13</sup> to keep for thy good the commandments of HaShem, and His statutes, which I command thee this day? <sup>14</sup> Behold, unto HaShem thy G-d belongeth the heaven, and the heaven of heavens, the earth, with all that therein is. <sup>15</sup> Only HaShem had a delight in thy fathers to love them, and He chose their seed after them, even you, above all peoples, as it is this day. <sup>16</sup> Circumcise therefore the foreskin of your heart, and be no more stiffnecked.

<sup>1</sup> בַּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי, פָּסֹל-לִךְ שְׁנֵי-לוחֹת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים, וְעֹלָה אֵלַי, הִהָרָה; וַעֲשִׂיתָ לָךְ, אֲרוֹן עֵץ. <sup>2</sup> וְאָכַתְבָּ, עַל-הַלְחֹת, אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ; וְשַׁמְתָּם, בְּאֲרוֹן. <sup>3</sup> וַאֲעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים, וְאֶפְסַל שְׁנֵי-לוחֹת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים; וְאָעַל הִהָרָה, וּשְׁנֵי הַלְחֹת בְּיָדִי. <sup>4</sup> וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן, אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, בְּיוֹם הַקֹּהֶל; וַיִּתְּנֵם יְהוָה, אֵלַי. <sup>5</sup> וְאָפֹן, וְאָרַד מִן-הֶהָר, וְאָשַׁם אֶת-הַלְחֹת, בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי; וַיְהִי וְשָׁם, כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יְהוָה. <sup>6</sup> וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי-יִצְחָק--מוֹסֶרָה; שָׁם מָת אַהֲרֹן וַיִּקְבֹּר שָׁם, וַיִּכְהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחֲתָיו. <sup>7</sup> מִשָּׁם נָסְעוּ, הַגִּדְגָּדָה; וּמִן-הַגִּדְגָּדָה יִטְבַּתָּה, אֶרֶץ נַחֲלֵי מִים. <sup>8</sup> בַּעַת הַהוּא, הִבְדִּיל יְהוָה אֶת-שִׁבְט הַלְוִי, לְשֹׂאֵת, אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה--לְעֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ וּלְבִרְךְ בְּשֵׁמוֹ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>9</sup> עַל-כֵּן לֹא-הָיָה לְלְוִי, חֶלֶק וְנַחֲלָה--עִם-אֲחָיו: יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ. <sup>10</sup> וְאַנְכִי עֹמְדָתִי בְּהָר, כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים--אֲרַבְעִים יוֹם, וְאֲרַבְעִים לַיְלָה; וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי, גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא--לֹא-אַבָּה יְהוָה, הַשְׁחִיתִידָּ. <sup>11</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, קוּם לָךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם; וַיָּבֹאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם. <sup>12</sup> וַעֲתָה, יִשְׂרָאֵל--מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, שְׂאֵל מַעֲמָד: כִּי אִם-לִירָאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל-דֶּרֶכָיו, וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ, וּלְעַבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. <sup>13</sup> לְשָׁמֵר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה, וְאֶת-חֻקֹּתָיו, אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוֶּיךָ, הַיּוֹם--לְטוֹב, לָךְ. <sup>14</sup> הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, הָאֶרֶץ, וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ. <sup>15</sup> רַק בְּאַבְתָּיִךְ חֹשֶׁק יְהוָה, לְאַהֲבָה אוֹתָם; וַיִּבְחַר בְּזֶרְעִם אַחֲרֵיהֶם, בְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים--בְּיוֹם הַזֶּה. <sup>16</sup> וּמִלָּתָם, אֶת עֶרְלַת לִבְבָּכֶם; וְעָרַפְכֶם--לֹא תִקְשׁוּ, עוֹד.

**Dialogue 6:10-12** – <sup>10</sup> *The Lord said: “Circumcision is more profitable than is your work. <sup>11</sup> Remove from yourselves what can persecute you, even everything inside your hearts, because as your hearts are circumcised, so will you find a way to conquer the powers above and below. <sup>12</sup> And I say to you, let him who possesses power renounce it and repent, and let him who understands seek and find and rejoice.”*

<sup>10</sup> [.....τ]αχρηοῦτ' ἐπετῆ <sup>11</sup> [.....].βολ ἡμωτῆ ἡ[.....].[...]. ἡμοι εοχαζῶ [ἡσω]τῆ αγω ἡσβνογε τηροῦ [.....]πετῆζητ' ἡοε γαρ ετοῦ[.....] ἡμοι ἡδινετῆζητ' ετε [.....]οε ετετμαχρο ενδοι ετῆ[πσαντ]πε ἡννετῆπσανπιτῆ <sup>12</sup> [.....] †χω ἡμοι νητῆ χε [πετε...]τῷδοι μαρεφῆαρνα ἡ[.... ἡομε]τανοει αγω πετσο[... μα]ρεφωινε ἡοδινε ἡορα[ωε·

<sup>17</sup> For HaShem your G-d, He is G-d of gods, and L-rd of lords, the great G-d, the mighty, and the awful, who regardeth not persons, nor taketh reward. <sup>18</sup> He doth execute justice for the fatherless and widow, and loveth the stranger, in giving him food and raiment. <sup>19</sup> Love ye therefore the stranger; for ye were strangers in the land of Egypt. <sup>20</sup> Thou shalt fear HaShem thy G-d; Him shalt thou serve; and to Him shalt thou cleave, and by His name shalt thou swear. <sup>21</sup> He is thy glory, and He is thy G-d, that hath done for thee these great and tremendous things, which thine eyes have seen. <sup>22</sup> Thy fathers went down into Egypt with threescore and ten persons; and now HaShem thy G-d hath made thee as the stars of heaven for multitude.

<sup>17</sup> כִּי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֱלֹהֵי הָאֱדֹנִים: הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים, וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. <sup>18</sup> עֹשֶׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם, וְאַלְמָנָה; וְאֹהֵב גֵּר, לָתֵת לוֹ לֶחֶם וּשְׂמֻלָּה. <sup>19</sup> וְאַהֲבַתָּם, אֶת-הַגֵּר: כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. <sup>20</sup> אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא, אֹתוֹ תַעֲבֹד; וּבוֹ תִדְבֹּק, וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע. <sup>21</sup> הוּא תְהִלָּתְךָ, וְהוּא אֱלֹהֶיךָ--אֲשֶׁר-עֹשֶׂה אִתְּךָ, אֶת-הַגְּדֹלָת וְאֶת-הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר רָאוּ, עֵינֶיךָ. <sup>22</sup> בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה; וַעֲתָה, שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, לָרֹב.

<sup>1</sup> Therefore thou shalt love HaShem thy G-d, and keep His charge, and His statutes, and His ordinances, and His commandments, alway. <sup>2</sup> And know ye this day; for I speak not with your children that have not known, and that have not seen the chastisement of HaShem your G-d, His greatness, His mighty hand, and His outstretched arm, <sup>3</sup> and His signs, and His works, which He did in the midst of Egypt unto Pharaoh the king of Egypt, and unto all his land; <sup>4</sup> and what He did unto the army of Egypt, unto their horses, and to their chariots; how He made the water of the Red Sea to overflow them as they pursued after you, and how HaShem hath destroyed them unto this day; <sup>5</sup> and what He did unto you in the wilderness, until ye came unto this place; <sup>6</sup> and what He did unto Dathan and Abiram, the sons of Eliab, the son of Reuben; how the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their households, and their tents, and every living substance that followed them, in the midst of all Israel; <sup>7</sup> but your eyes have seen all the great work of HaShem which He did. <sup>8</sup> Therefore shall ye keep all the commandment which I command thee this day, that ye may be strong, and go in and possess the land, whither ye go over to possess it; <sup>9</sup> and that ye may prolong your days upon the land, which HaShem swore unto your fathers to give unto them and to their seed, a land flowing with milk and honey. <sup>10</sup> For the land, whither thou goest in to possess it, is not as the land of Egypt, from whence ye came out, where thou didst sow thy seed, and didst water it with thy foot, as a garden of herbs; <sup>11</sup> but the land, whither ye go over to possess it, is a land of hills and valleys, and drinketh water as the rain of heaven cometh down; <sup>12</sup> a land which HaShem thy G-d careth for; the eyes of HaShem thy G-d are always upon it, from the beginning of the year even unto the end of the year. <sup>13</sup> And it shall come to pass, if ye shall hearken diligently unto My commandments which I command you this day, to love HaShem your G-d, and to serve Him with all your heart and with all your soul, <sup>14</sup> that I will give the rain of your land in its season, the former rain and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, and thy wine, and thine oil. <sup>15</sup> And I will give grass in thy fields for thy cattle, and thou shalt eat and be satisfied. <sup>16</sup> Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and ye turn aside, and serve other gods, and worship them; <sup>17</sup> and the anger of HaShem be kindled against you, and He shut up the heaven, so that there shall be no rain, and the ground shall not yield her fruit; and ye perish quickly from off the good land which HaShem giveth you. <sup>18</sup> Therefore shall ye lay up these My words in your heart and in your soul; and ye shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be for frontlets between your eyes. <sup>19</sup> And ye shall teach them your children, talking of them, when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up. <sup>20</sup> And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates; <sup>21</sup> that your days may be multiplied, and the days of your children, upon the land which HaShem swore unto your fathers to give them, as the days of the heavens above the earth. <sup>22</sup> For if ye shall diligently keep all this commandment which I command you, to do it, to love HaShem your G-d, to walk in all His ways, and to cleave unto Him, <sup>23</sup> then will HaShem drive out all these nations from before you, and ye shall dispossess nations greater and mightier than yourselves. <sup>24</sup> Every place whereon the sole of your foot shall tread shall be yours: from the wilderness, and Lebanon, from the river, the river Euphrates, even unto the hinder sea shall be your border. <sup>25</sup> There shall no man be able to stand against you: HaShem your G-d shall lay the fear of you and the dread of you upon all the land that ye shall tread upon, as He hath spoken unto you. <sup>26</sup> Behold, I set before you this day a blessing and a curse: <sup>27</sup> the blessing, if ye shall hearken unto the commandments of HaShem your G-d, which I command you this day; <sup>28</sup> and the curse, if ye shall not hearken unto the commandments of HaShem your G-d, but turn aside out of the way which I command you this day, to go after other gods, which ye have not known. <sup>29</sup> And it shall come to pass, when HaShem thy G-d shall bring thee into the land whither thou goest to possess it, that thou shalt set the blessing upon mount Gerizim, and the curse upon mount Ebal. <sup>30</sup> Are they not beyond the Jordan, behind the way of the going down of the sun, in the land of the Canaanites that dwell in the Arabah, over against Gilgal, beside the terebinths of Moreh? <sup>31</sup> For ye are to pass over the Jordan to go in to possess the land which HaShem your G-d giveth you, and ye shall possess it, and dwell therein. <sup>32</sup> And ye shall observe to do all the statutes and the ordinances which I set before you this day.

<sup>1</sup> וְאַהֲבַתְּ, אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; וְשִׁמְרַת מִשְׁמְרָתוֹ, וְחֻקָּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו--כָּל-הַיָּמִים. <sup>2</sup> וַיִּדְעֶתֶם, הַיּוֹם, כִּי לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ, אֶת-מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶת-גְּדֻלּוֹ--אֶת-יָדוֹ הַחֲזָקָה, וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה. <sup>3</sup> וְאֶת-אֲתֹתָיו, וְאֶת-מַעֲשָׂיו, אֲשֶׁר עָשָׂה, בְּתוֹךְ מִצְרַיִם--לְפָרֹעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וּלְכָל-אַרְצוֹ. <sup>4</sup> וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכֶבָּו, אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת-מִי יָם-סוּף עַל-פְּנֵיהֶם, בְּרִדְפָם, אַחֲרֵיהֶם; וַיֹּאבְדֵם יְהוָה, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>5</sup> וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם, בְּמִדְבָּר, עַד-בְּאֲכֶם, עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. <sup>6</sup> וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתוֹ וּלְאַבְיָרָם, בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן-רְאוּבֵן, אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ, וַתִּבְלַעַם וְאֶת-בְּתִיָּהֶם וְאֶת-אֶהֱלִיָּהֶם--וְאֶת כָּל-הַיְּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, בְּקָרֵב כָּל-יִשְׂרָאֵל. <sup>7</sup> כִּי עֵינֵיכֶם הָרְאִיתָ, אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל, אֲשֶׁר, עָשָׂה. <sup>8</sup> וְשִׁמְרַתֶּם, אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה, הַיּוֹם--לְמַעַן תַּחֲזִיקוּ, וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. <sup>9</sup> וּלְמַעַן תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם--אָרֶץ זָבַת חֶלֶב, וַדָּבָשׁ. <sup>10</sup> כִּי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ--לֹא כְאָרֶץ מִצְרַיִם הוּא, אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם: אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זֶרְעֲךָ, וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלְךָ כַּגֵּן הַיָּרְק. <sup>11</sup> וְהָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ--אָרֶץ הָרִים, וּבְקָעָת; לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם, תִּשְׁתֶּה-מֵיִם. <sup>12</sup> אָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ: תְּמִיד, עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ--מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. <sup>13</sup> וְהִיא, אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם, הַיּוֹם--לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ, כְּכֹל-לְבַבְכֶם, וּכְכֹל-נַפְשְׁכֶם. <sup>14</sup> וְנִתְתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ; וְאֶסְפַּת דֶּגָּנְךָ, וְתִירִשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. <sup>15</sup> וְנִתְתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ, לְבֹהֶמְתְּךָ; וְאֶכְלָתָה, וְשִׁבַּעְתָּ. <sup>16</sup> הִשְׁמְרוּ לָכֶם, פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם; וְסָרְתֶם, וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם, לָהֶם. <sup>17</sup> וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם, וַיַּצַּר אֶת-הַשָּׁמַיִם וּלֹא-יְהִי מָטָר, וְהָאָדָמָה, לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ; וַאֲבַדְתֶּם מִהָרָה, מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְהוָה, נָתַן לָכֶם. <sup>18</sup> וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי, עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם; וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטֹפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. <sup>19</sup> וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה. <sup>20</sup> וּכְתַבְתֶּם עַל-מַזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ. <sup>21</sup> לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם, וַיְמִי בְנֵיכֶם, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם--כִּימֵי הַשָּׁמַיִם, עַל-הָאָרֶץ. <sup>22</sup> כִּי אִם-שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם--לְעֲשׂוֹתָהּ: לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, לְלַכֵּת כְּכֹל-דְּרָכָיו--וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ. <sup>23</sup> וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, מִלְּפָנֵיכֶם; וִירְשֶׁתֶם גּוֹיִם, גְּדֻלִּים וְעֲצָמִים מִכֶּם. <sup>24</sup> כָּל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כֹּה-רַגְלְכֶם בּוֹ--לָכֶם יְהִי: מִן-הַמִּדְבָּר וְהַלְבָנוֹן מִן-הַנֶּהָר גֶּהֶר-פָּרָת, וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן--יְהִי, גְּבֻלְכֶם. <sup>25</sup> לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ, בְּפָנֵיכֶם: פָּחַדְכֶם וּמִוְרָאְכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, עַל-פָּנָי כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ, כְּאֲשֶׁר, דִּבַּר לָכֶם. <sup>26</sup> רְאֵה, אֲנִי נָתַן לְפָנֵיכֶם--הַיּוֹם: בְּרָכָה, וּקְלָלָה. <sup>27</sup> אֶת-הַבְּרָכָה--אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ, אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם, הַיּוֹם. <sup>28</sup> וְהַקְלָלָה, אִם-לֹא תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְסָרְתֶם מִן-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם: לְלַכֵּת, אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים--אֲשֶׁר לֹא-יָדְעֶתֶם. <sup>29</sup> וְהִיָּה, כִּי יֵבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ--וְנִתְתָה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הָר גְּרִזִּים, וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הָר עֵיבָל. <sup>30</sup> הֲלֹא-הִמָּה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן, אַחֲרֵי דֶרֶךְ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ, בְּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הִישָׁב בְּעֶרְבָה--מוֹל, הַגִּלְגָּל, אֲצֵל, אֱלוֹנֵי מֶרֶה. <sup>31</sup> כִּי אַתֶּם, עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן, לְבֹא לְרִשְׁתָּה אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם; וִירְשֶׁתֶם אֹתָהּ, וִישְׁכַּתֶּם-בָּהּ. <sup>32</sup> וְשִׁמְרַתֶּם לְעֲשׂוֹת, אֶת כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְפָנֵיכֶם, הַיּוֹם.

<sup>1</sup> These are the statutes and the ordinances, which ye shall observe to do in the land which HaShem, the G-d of thy fathers, hath given thee to possess it, all the days that ye live upon the earth. <sup>2</sup> Ye shall surely destroy all the places, wherein the nations that ye are to dispossess served their gods, upon the high mountains, and upon the hills, and under every leafy tree. <sup>3</sup> And ye shall break down their altars, and dash in pieces their pillars, and burn their Asherim with fire; and ye shall hew down the graven images of their gods; and ye shall destroy their name out of that place. <sup>4</sup> Ye shall not do so unto HaShem your G-d. <sup>5</sup> But unto the place which HaShem your G-d shall choose out of all your tribes to put His name there, even unto His habitation shall ye seek, and thither thou shalt come; <sup>6</sup> and thither ye shall bring your burnt-offerings, and your sacrifices, and your tithes, and the offering of your hand, and your vows, and your freewill-offerings, and the firstlings of your herd and of your flock; <sup>7</sup> and there ye shall eat before HaShem your G-d, and ye shall rejoice in all that ye put your hand unto, ye and your households, wherein HaShem thy G-d hath blessed thee. <sup>8</sup> Ye shall not do after all that we do here this day, every man whatsoever is right in his own eyes; <sup>9</sup> for ye are not as yet come to the rest and to the inheritance, which HaShem your G-d giveth thee. <sup>10</sup> But when ye go over the Jordan, and dwell in the land which HaShem your G-d causeth you to inherit, and He giveth you rest from all your enemies round about, so that ye dwell in safety; <sup>11</sup> then it shall come to pass that the place which HaShem your G-d shall choose to cause His name to dwell there, thither shall ye bring all that I command you: your burnt-offerings, and your sacrifices, your tithes, and the offering of your hand, and all your choice vows which ye vow unto HaShem. <sup>12</sup> And ye shall rejoice before HaShem your G-d, ye, and your sons, and your daughters, and your men-servants, and your maid-servants, and the Levite that is within your gates, forasmuch as he hath no portion nor inheritance with you. <sup>13</sup> Take heed to thyself that thou offer not thy burnt-offerings in every place that thou seest; <sup>14</sup> but in the place which HaShem shall choose in one of thy tribes, there thou shalt offer thy burnt-offerings, and there thou shalt do all that I command thee. <sup>15</sup> Notwithstanding thou mayest kill and eat flesh within all thy gates, after all the desire of thy soul, according to the blessing of HaShem thy G-d which He hath given thee; the unclean and the clean may eat thereof, as of the gazelle, and as of the hart. <sup>16</sup> Only ye shall not eat the blood; thou shalt pour it out upon the earth as water. <sup>17</sup> Thou mayest not eat within thy gates the tithe of thy corn, or of thy wine, or of thine oil, or the firstlings of thy herd or of thy flock, nor any of thy vows which thou vowest, nor thy freewill-offerings, nor the offering of thy hand; <sup>18</sup> but thou shalt eat them before HaShem thy G-d in the place which HaShem thy G-d shall choose, thou, and thy son, and thy daughter, and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite that is within thy gates; and thou shalt rejoice before HaShem thy G-d in all that thou puttest thy hand unto. <sup>19</sup> Take heed to thyself that thou forsake not the Levite as long as thou livest upon thy land. <sup>20</sup> When HaShem thy G-d shall enlarge thy border, as He hath promised thee, and thou shalt say: 'I will eat flesh', because thy soul desireth to eat flesh; thou mayest eat flesh, after all the desire of thy soul. <sup>21</sup> If the place which HaShem thy G-d shall choose to put His name there be too far from thee, then thou shalt kill of thy herd and of thy flock, which HaShem hath given thee, as I have commanded thee, and thou shalt eat within thy gates, after all the desire of thy soul. <sup>22</sup> Howbeit as the gazelle and as the hart is eaten, so thou shalt eat thereof; the unclean and the clean may eat thereof alike. <sup>23</sup> Only be stedfast in not eating the blood; for the blood is the life; and thou shalt not eat the life with the flesh. <sup>24</sup> Thou shalt not eat it; thou shalt pour it out upon the earth as water. <sup>25</sup> Thou shalt not eat it; that it may go well with thee, and with thy children after thee, when thou shalt do that which is right in the eyes of HaShem. <sup>26</sup> Only thy holy things which thou hast, and thy vows, thou shalt take, and go unto the place which HaShem shall choose; <sup>27</sup> and thou shalt offer thy burnt-offerings, the flesh and the blood, upon the altar of HaShem thy G-d; and the blood of thy sacrifices shall be poured out against the altar of HaShem thy G-d, and thou shalt eat the flesh. <sup>28</sup> Observe and hear all these words which I command thee, that it may go well with thee, and with thy children after thee for ever, when thou doest that which is good and right in the eyes of HaShem thy G-d. <sup>29</sup> When HaShem thy G-d shall cut off the nations from before thee, whither thou goest in to dispossess them, and thou dispossessest them, and dwellest in their land; <sup>30</sup> take heed to thyself that thou be not ensnared to follow them, after that they are destroyed from before thee; and that thou inquire not after their gods, saying: 'How used these nations to serve their gods? even so will I do likewise.' <sup>31</sup> Thou shalt not do so unto HaShem thy G-d; for every abomination to HaShem, which He hateth, have they done unto their gods; for even their sons and their daughters do they burn in the fire to their gods.

<sup>1</sup> אלה החקים והמשפטים, אשר תשמרון לעשות, בארץ, אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה: כל הימים--אשר אתם חיים, על-האדמה. <sup>2</sup> אבד תאבדון את-כל המקומות אשר עבדו-שם הגוים, אשר אתם ירשים אתם--את-אלהיהם: על-ההרים הרמים ועל-הגבעות, ותחת כל-עץ רענן. <sup>3</sup> ונתצתם את-מזבחתם, ושברתם את-מצבתם, ואשריהם תשרפון באש, ופסילי אלהיהם תגדעון; ואבדתם את-שכם, מן-המקום ההוא. <sup>4</sup> לא-תעשון כן, ליהוה אלהיכם. <sup>5</sup> כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיכם, מפל-שבטיכם, לשום את-שמו, שם--לשכנו תדרשו, ובאת שמה. <sup>6</sup> והבאתם שמה, עלתיכם וזבחיכם, ואת מעשרותיכם, ואת תרומת ידכם; ונדריכם, ונדבותיכם, ובכרת בקורכם, וצאנכם. <sup>7</sup> ואכלתם-שם, לפני יהוה אלהיכם, ושמתם בכל משלח ידכם, אתם ובתיכם--אשר ברקד, יהוה אלהיך. <sup>8</sup> לא תעשון--ככל אשר אנחנו עשים פה, היום: איש כל-הישר בעיניו. <sup>9</sup> כי לא-באתם, עד-עתה--אל-המנוחה, ואל-הנחלה, אשר-יהוה אלהיך, נתן לך. <sup>10</sup> ועברתם, את-הירדן, וישבתם בארץ, אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם; והניח לכם מקל-איביכם מסביב, וישבתם-בטח. <sup>11</sup> והיה המקום, אשר-יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם--שמה תביאו, את כל-אשר אנכי מצוה אתכם: עולתיכם וזבחיכם, מעשרותיכם ותרמת ידכם, וכל מבחר נדריכם, אשר תדורו ליהוה. <sup>12</sup> ושמתם, לפני יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנותיכם, ועבדיכם ואמהותיכם; והלוי אשר בשעריכם, כי אין לו חלק ונחלה אתכם. <sup>13</sup> השמר לך, פן-תעלה עלתיך, בכל-מקום, אשר תראה. <sup>14</sup> כי אם-במקום אשר-יבחר יהוה, באחד שבטיך--שם, תעלה עלתיך; ושם תעשה, כל אשר אנכי מצוה. <sup>15</sup> רק בכל-אות נפשך תזבח ואכלת בשר, כברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך--בכל-שעריך; הטמא והטהור יאכלנו, כצבי וכאיל. <sup>16</sup> רק הדם, לא תאכלו: על-הארץ תשפכנו, כמים. <sup>17</sup> לא-תוכל לאכל בשעריך, מעשר דגנך ותרשך ויצהר, ובכרת בקרך, וצאנך; וכל-נדריך אשר תדר, ונדבותיך ותרומת ידך. <sup>18</sup> כי אם-לפני יהוה אלהיך תאכלנו, במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך, והלוי אשר בשעריך; ושמת, לפני יהוה אלהיך, בכל משלח ידך. <sup>19</sup> השמר לך, פן-תעזב את-הלוי, כל-ימיך, על-אדמתך. <sup>20</sup> כי-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך, באשר דבר-לך, ואמרת אכלה בשר, כי-תאנה נפשך לאכל בשר--בכל-אות נפשך, תאכל בשר. <sup>21</sup> כי-ירחק ממך המקום, אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם, וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך, באשר צויתך--ואכלת, בשעריך, בכל, אות נפשך. <sup>22</sup> אך, כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל--כן, תאכלנו: הטמא, והטהור, ויחזו, יאכלנו. <sup>23</sup> רק חזק, לבלתי אכל הדם, כי הדם, הוא הנפש; ולא-תאכל הנפש, עם-הבשר. <sup>24</sup> לא, תאכלנו: על-הארץ תשפכנו, כמים. <sup>25</sup> לא, תאכלנו--למען ייטב לך ולבניך אחריך, כי-תעשה הישר בעיני יהוה. <sup>26</sup> רק קדשך אשר-יהיו לך, ונדריך, תשא ובאת, אל-המקום אשר-יבחר יהוה. <sup>27</sup> ועשית עלתיך הבשר והדם, על-מזבח יהוה אלהיך; ודם-זבחיך, ישפך על-מזבח יהוה אלהיך, והבשר, תאכל. <sup>28</sup> שמר ושמת, את כל-הדברים האלה, אשר אנכי, מצוה: למען ייטב לך ולבניך אחריך, עד-עולם--כי תעשה הטוב והישר, בעיני יהוה אלהיך. <sup>29</sup> כי-יכרית יהוה אלהיך את-הגוים, אשר אתה בא-שמה לרשת אותם--מפניך; וירשת אתם, וישבת בארצם. <sup>30</sup> השמר לך, פן-תנקש אחריהם, אחרי השקדם מפניך; ופן-תדרש לאלהיהם לאמר, איכה יעבדו הגוים האלה את-אלהיהם, ואעשה-כן, גם-אני. <sup>31</sup> לא-תעשה כן, ליהוה אלהיך: כי כל-תועבת יהוה אשר שנא, עשו לאלהיהם--כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם, ישרפו באש לאלהיהם.

<sup>1</sup> All this word which I command you, that shall ye observe to do; thou shalt not add thereto, nor diminish from it. <sup>2</sup> If there arise in the midst of thee a prophet, or a dreamer of dreams — and he give thee a sign or a wonder, <sup>3</sup> and the sign or the wonder come to pass, whereof he spoke unto thee — saying: 'Let us go after other gods, which thou hast not known, and let us serve them'; <sup>4</sup> thou shalt not hearken unto the words of that prophet, or unto that dreamer of dreams; for HaShem your G-d putteth you to proof, to know whether ye do love HaShem your G-d with all your heart and with all your soul. <sup>5</sup> After HaShem your G-d shall ye walk, and Him shall ye fear, and His commandments shall ye keep, and unto His voice shall ye hearken, and Him shall ye serve, and unto Him shall ye cleave. <sup>6</sup> And that prophet, or that dreamer of dreams, shall be put to death; because he hath spoken perversion against HaShem your G-d, who brought you out of the land of Egypt, and redeemed thee out of the house of bondage, to draw thee aside out of the way which HaShem thy G-d commanded thee to walk in. So shalt thou put away the evil from the midst of thee. <sup>7</sup> If thy brother, the son of thy mother, or thy son, or thy daughter, or the wife of thy bosom, or thy friend, that is as thine own soul, entice thee secretly, saying: 'Let us go and serve other gods,' which thou hast not known, thou, nor thy fathers; <sup>8</sup> of the gods of the peoples that are round about you, nigh unto thee, or far off from thee, from the one end of the earth even unto the other end of the earth; <sup>9</sup> thou shalt not consent unto him, nor hearken unto him; neither shall thine eye pity him, neither shalt thou spare, neither shalt thou conceal him; <sup>10</sup> but thou shalt surely kill him; thy hand shall be first upon him to put him to death, and afterwards the hand of all the people. <sup>11</sup> And thou shalt stone him with stones, that he die; because he hath sought to draw thee away from HaShem thy G-d, who brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage. <sup>12</sup> And all Israel shall hear, and fear, and shall do no more any such wickedness as this is in the midst of thee. <sup>13</sup> If thou shalt hear tell concerning one of thy cities, which HaShem thy G-d giveth thee to dwell there, saying: <sup>14</sup> 'Certain base fellows are gone out from the midst of thee, and have drawn away the inhabitants of their city, saying: Let us go and serve other gods, which ye have not known'; <sup>15</sup> then shalt thou inquire, and make search, and ask diligently; and, behold, if it be truth, and the thing certain, that such abomination is wrought in the midst of thee; <sup>16</sup> thou shalt surely smite the inhabitants of that city with the edge of the sword, destroying it utterly, and all that is therein and the cattle thereof, with the edge of the sword. <sup>17</sup> And thou shalt gather all the spoil of it into the midst of the broad place thereof, and shall burn with fire the city, and all the spoil thereof every whit, unto HaShem thy G-d; and it shall be a heap for ever; it shall not be built again. <sup>18</sup> And there shall cleave nought of the devoted thing to thy hand, that HaShem may turn from the fierceness of His anger, and show thee mercy, and have compassion upon thee, and multiply thee, as He hath sworn unto thy fathers; <sup>19</sup> when thou shalt hearken to the voice of HaShem thy G-d, to keep all His commandments which I command thee this day, to do that which is right in the eyes of HaShem thy G-d.

<sup>1</sup> את כל-הדבר, אשר אנכי מצוה אתכם--אתו תשמרו, לעשות: לא-תסף עליו, ולא תגרע ממנו. <sup>2</sup> כי-יקום בקרבך נביא, או חלם חלום; ונתן אליך אות, או מופת. <sup>3</sup> ובא האות והמופת, אשר-דבר אליך לאמר: גלכה אחרי אלהים אחרים, אשר לא-ידעתם--ונעבדם. <sup>4</sup> לא תשמע, אל-דברי הנביא ההוא, או אל-חולם החלום, ההוא: כי מנסה יהוה אלהיכם, אתכם, לדעת הישכם אהבים את-יהוה אלהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. <sup>5</sup> אחרי יהוה אלהיכם תלכו, ואתו תיראו; ואת-מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו, ואתו תעבדו ובו תדבקו. <sup>6</sup> והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת, כי דבר-סרה על-יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים--להדיחך מן-הדרך, אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה; ובערת הרע, מקרבך. <sup>7</sup> כי יסיתך אחיך בן-אמך או-בנד או-בתך או אשת חיקך, או רעה אשר כנפשה--בסתר לאמר: גלכה, ונעבדה אלהים אחרים, אשר לא ידעת, אתה ואבתיך. <sup>8</sup> מאלהי העמים, אשר סביבתיכם, הקרבים אליך, או הרחקים ממך--מקצה הארץ, ועד-קצה הארץ. <sup>9</sup> לא-תאבה לו, ולא תשמע אליו; ולא-תחוס עינך עליו, ולא-תחמל ולא-תכסה עליו. <sup>10</sup> כי הרג תהרגנו, ידך תהיה-בו בראשונה להמיתו; ויד כל-העם, באחרונה. <sup>11</sup> וסקלתו באבנים, ומת: כי בקש, להדיחך מעל יהוה אלהיך, המוציאך מארץ מצרים, מבית עבדים. <sup>12</sup> וכל-ישראל--ישמעו, ויראו; ולא-יוספו לעשות, כדבר הרע הזה--בקרבך. <sup>13</sup> כי-תשמע באחת עריך, אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם--לאמר. <sup>14</sup> יצאו אנשים בני-בליעל, מקרבך, וידיחו את-ישובי עירם, לאמר: גלכה, ונעבדה אלהים אחרים--אשר לא-ידעתם. <sup>15</sup> ודרשת וחקרת ושאלת, היטב; והנה אמת נכון הדבר, נעשתה התועבה הזאת בקרבך. <sup>16</sup> הבה תכה, את-ישובי העיר ההוא--לפי-חרב: החרם אתה ואת-כל-אשר-בה ואת-בהמתה, לפי-חרב. <sup>17</sup> ואת-כל-שללה, תקבץ אל-תוך רחבה, ושרפת באש את-העיר ואת-כל-שללה כליל, ליהוה אלהיך; והיתה תל עולם, לא תבנה עוד. <sup>18</sup> ולא-ידבק בידך מאומה, מן-החרם--למען ישוב יהוה מחרון אפו, ונתן-לך רחמים ורחמך והרבה, כאשר נשבע, לאבתיך. <sup>19</sup> כי תשמע, בקול יהוה אלהיך, לשמר את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוה היום--לעשות, הישר, בעיני, יהוה אלהיך.

<sup>1</sup> Ye are the children of HaShem your G-d: ye shall not cut yourselves, nor make any baldness between your eyes for the dead. <sup>2</sup> For thou art a holy people unto HaShem thy G-d, and HaShem hath chosen thee to be His own treasure out of all peoples that are upon the face of the earth. <sup>3</sup> Thou shalt not eat any abominable thing. <sup>4</sup> These are the beasts which ye may eat: the ox, the sheep, and the goat, <sup>5</sup> the hart, and the gazelle, and the roebuck, and the wild goat, and the pygarg, and the antelope, and the mountain-sheep. <sup>6</sup> And every beast that parteth the hoof, and hath the hoof wholly cloven in two, and cheweth the cud, among the beasts, that ye may eat. <sup>7</sup> Nevertheless these ye shall not eat of them that only chew the cud, or of them that only have the hoof cloven: the camel, and the hare, and the rock-badger, because they chew the cud but part not the hoof, they are unclean unto you; <sup>8</sup> and the swine, because he parteth the hoof but cheweth not the cud, he is unclean unto you; of their flesh ye shall not eat, and their carcasses ye shall not touch. <sup>9</sup> These ye may eat of all that are in the waters: whatsoever hath fins and scales may ye eat; <sup>10</sup> and whatsoever hath not fins and scales ye shall not eat; it is unclean unto you. <sup>11</sup> Of all clean birds ye may eat. <sup>12</sup> But these are they of which ye shall not eat: the great vulture, and the bearded vulture, and the ospray; <sup>13</sup> and the glade, and the falcon, and the kite after its kinds; <sup>14</sup> and every raven after its kinds; <sup>15</sup> and the ostrich, and the night-hawk, and the sea-mew, and the hawk after its kinds; <sup>16</sup> the little owl, and the great owl, and the horned owl; <sup>17</sup> and the pelican, and the carrion-vulture, and the cormorant; <sup>18</sup> and the stork, and the heron after its kinds, and the hoopoe, and the bat. <sup>19</sup> And all winged swarming things are unclean unto you; they shall not be eaten. <sup>20</sup> Of all clean winged things ye may eat. <sup>21</sup> Ye shall not eat of any thing that dieth of itself; thou mayest give it unto the stranger that is within thy gates, that he may eat it; or thou mayest sell it unto a foreigner; for thou art a holy people unto HaShem thy G-d. Thou shalt not seethe a kid in its mother's milk. <sup>22</sup> Thou shalt surely tithe all the increase of thy seed, that which is brought forth in the field year by year. <sup>23</sup> And thou shalt eat before HaShem thy G-d, in the place which He shall choose to cause His name to dwell there, the tithe of thy corn, of thy wine, and of thine oil, and the firstlings of thy herd and of thy flock; that thou mayest learn to fear HaShem thy G-d always. <sup>24</sup> And if the way be too long for thee, so that thou art not able to carry it, because the place is too far from thee, which HaShem thy G-d shall choose to set His name there, when HaShem thy G-d shall bless thee; <sup>25</sup> then shalt thou turn it into money, and bind up the money in thy hand, and shalt go unto the place which HaShem thy G-d shall choose. <sup>26</sup> And thou shalt bestow the money for whatsoever thy soul desireth, for oxen, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for whatsoever thy soul asketh of thee; and thou shalt eat there before HaShem thy G-d, and thou shalt rejoice, thou and thy household. <sup>27</sup> And the Levite that is within thy gates, thou shalt not forsake him; for he hath no portion nor inheritance with thee. <sup>28</sup> At the end of every three years, even in the same year, thou shalt bring forth all the tithe of thine increase, and shall lay it up within thy gates. <sup>29</sup> And the Levite, because he hath no portion nor inheritance with thee, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates, shall come, and shall eat and be satisfied; that HaShem thy G-d may bless thee in all the work of thy hand which thou doest.

<sup>1</sup> בָּנִים אַתֶּם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תִתְגַּדְדוּ, וְלֹא תִשְׂמִימוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם--לְמֵת. <sup>2</sup> כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ; וְכָד בָּחַר יְהוָה, לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה, מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה. <sup>3</sup> לֹא תֹאכַל, כָּל-תּוֹעֵבָה. <sup>4</sup> זֹאת הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ: שׁוֹר, שֶׂה כְּשָׁבִים וְשֶׂה עֲזִים. <sup>5</sup> אֵיל וְצִבִּי, וַיִּחְמוֹר; וְאֶקוּ וְדִישׁוֹן, וְתֹאוּ וְזֶמֶר. <sup>6</sup> וְכָל-בְּהֵמָה מִפִּרְסַת פִּרְסָה, וְשֹׁסַעַת שֹׁסַע שְׁתֵּי פִרְסוֹת, מַעַלַּת גֶּרֶה, בִּבְהֵמָה--אַתָּה, תֹּאכְלוּ. <sup>7</sup> אֲדָ אֵת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ, מִמַּעַלֵי הַגֶּרֶה, וּמִמִּפְרִי־סֵי הַפִּרְסָה, הַשְּׁסוּעָה: אֵת-הַגִּמְלָה וְאֵת-הָאֲרֻנְבָת וְאֵת-הַשֶּׁפֶן כִּי-מַעַלָה גֶרֶה הֵמָּה, וּפִרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ--טְמֵאִים הֵם, לָכֶם. <sup>8</sup> וְאֵת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְרִיס פִּרְסָה הוּא, וְלֹא גֶרֶה--טְמֵא הוּא, לָכֶם; מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ, וּבְגִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ. <sup>9</sup> אֵת-זֶה, תֹּאכְלוּ, מִכָּל, אֲשֶׁר בָּמִים: כָּל אֲשֶׁר-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת, תֹּאכְלוּ. <sup>10</sup> וְכָל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת, לֹא תֹאכְלוּ--טְמֵא הוּא, לָכֶם. <sup>11</sup> כָּל-צִפּוֹר טְהוֹרָה, תֹּאכְלוּ. <sup>12</sup> וְזֶה, אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלוּ מֵהֶם: הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס, וְהַעֲזֻנִּיָּה. <sup>13</sup> וְהָרָאָה, וְאֵת-הָאֵיָה, וְהַדִּיָּה, לְמִינָהּ. <sup>14</sup> וְאֵת כָּל-עֶרֶב, לְמִינוֹ. <sup>15</sup> וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה, וְאֵת-הַתַּחֲמָס וְאֵת-הַשֶּׁחַף; וְאֵת-הַנֵּץ, לְמִינָהּ. <sup>16</sup> אֵת-הַכּוֹס וְאֵת-הַיִּנְשׁוּף, וְהַתְּנַשְׁמָת. <sup>17</sup> וְהַקָּאֵת וְאֵת-הַרְחָמָה, וְאֵת-הַשִּׁלָּה. <sup>18</sup> וְהַחֲסִידָה, וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ; וְהַדּוּכִיפַת, וְהַעֲטִלָּה. <sup>19</sup> וְכָל שֶׂרֶץ הָעוֹף, טְמֵא הוּא לָכֶם: לֹא, יֹאכְלוּ. <sup>20</sup> כָּל-עוֹף טְהוֹר, תֹּאכְלוּ. <sup>21</sup> לֹא תֹאכְלוּ כָל-גִּבְלָה לִגֵּר אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְנַנֶּה וְאֹכְלָה, אוֹ מָכַר לְכָבִר--כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ; לֹא-תִבְשַׁל גִּדִּי, בַּחֲלֵב אִמּוֹ. <sup>22</sup> עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר, אֵת כָּל-תְּבוּאוֹת וְרֹעֶד, הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה, שָׁנָה שָׁנָה. <sup>23</sup> וְאֹכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם, מֵעֶשֶׂר דָּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וַיְצִהָרְךָ, וּבְכֹרֶת בִּקְרָךְ וּצְאֻנְךָ: לְמַעַן תִּלְמַד, לִירְאֶה אֵת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--כָּל-הַיָּמִים. <sup>24</sup> וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ, כִּי לֹא תוּכַל שְׂאוֹתוֹ--כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שָׁם: כִּי יִבְרָכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>25</sup> וְנִתְּתָהּ, בַּכֶּסֶף; וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף, בְּיָדֶךָ, וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ. <sup>26</sup> וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּאֱנוֹה נִפְשָׁךְ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן, וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ, נִפְשָׁךְ; וְאֹכַלְתָּ שָׁם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וּשְׂמַחְתָּ, אִתָּהּ וּבִיתָךְ. <sup>27</sup> וְהָלוּי אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ, לֹא תַעֲזֹבֶנּוּ: כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה, עִמָּךְ. <sup>28</sup> מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים, תּוֹצִיא אֵת-כָּל-מַעֲשֶׂר תְּבוּאוֹתֶיךָ, בַּשָּׁנָה, הַהוּא; וְהִנַּחְתָּ, בִּשְׁעָרֶיךָ. <sup>29</sup> וְכֹא הָלוּי כִּי אֵין-לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ, וְהִגֵּר וְהִיָּתוֹם וְהָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ, וְאֹכְלוּ, וְשָׂבְעוּ--לְמַעַן יִבְרָכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה.

<sup>1</sup> At the end of every seven years thou shalt make a release. <sup>2</sup> And this is the manner of the release: every creditor shall release that which he hath lent unto his neighbour; he shall not exact it of his neighbour and his brother; because HaShem's release hath been proclaimed. <sup>3</sup> Of a foreigner thou mayest exact it; but whatsoever of thine is with thy brother thy hand shall release. <sup>4</sup> Howbeit there shall be no needy among you — for HaShem will surely bless thee in the land which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance to possess it — <sup>5</sup> if only thou diligently hearken unto the voice of HaShem thy G-d, to observe to do all this commandment which I command thee this day. <sup>6</sup> For HaShem thy G-d will bless thee, as He promised thee; and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt rule over many nations, but they shall not rule over thee. <sup>7</sup> If there be among you a needy man, one of thy brethren, within any of thy gates, in thy land which HaShem thy G-d giveth thee, thou shalt not harden thy heart, nor shut thy hand from thy needy brother; <sup>8</sup> but thou shalt surely open thy hand unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need in that which he wanteth. <sup>9</sup> Beware that there be not a base thought in thy heart, saying: 'The seventh year, the year of release, is at hand'; and thine eye be evil against thy needy brother, and thou give him nought; and he cry unto HaShem against thee, and it be sin in thee. <sup>10</sup> Thou shalt surely give him, and thy heart shall not be grieved when thou givest unto him; because that for this thing HaShem thy G-d will bless thee in all thy work, and in all that thou puttest thy hand unto. <sup>11</sup> For the poor shall never cease out of the land; therefore I command thee, saying: 'Thou shalt surely open thy hand unto thy poor and needy brother, in thy land.' <sup>12</sup> If thy brother, a Hebrew man, or a Hebrew woman, be sold unto thee, he shall serve thee six years; and in the seventh year thou shalt let him go free from thee. <sup>13</sup> And when thou lettest him go free from thee, thou shalt not let him go empty; <sup>14</sup> thou shalt furnish him liberally out of thy flock, and out of thy threshing-floor, and out of thy winepress; of that wherewith HaShem thy G-d hath blessed thee thou shalt give unto him. <sup>15</sup> And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt, and HaShem thy G-d redeemed thee; therefore I command thee this thing to-day. <sup>16</sup> And it shall be, if he say unto thee: 'I will not go out from thee'; because he loveth thee and thy house, because he fareth well with thee; <sup>17</sup> then thou shalt take an awl, and thrust it through his ear and into the door, and he shall be thy bondman for ever. And also unto thy bondwoman thou shalt do likewise. <sup>18</sup> It shall not seem hard unto thee, when thou lettest him go free from thee; for to the double of the hire of a hireling hath he served thee six years; and HaShem thy G-d will bless thee in all that thou doest. <sup>19</sup> All the firstling males that are born of thy herd and of thy flock thou shalt sanctify unto HaShem thy G-d; thou shalt do no work with the firstling of thine ox, nor shear the firstling of thy flock. <sup>20</sup> Thou shalt eat it before HaShem thy G-d year by year in the place which HaShem shall choose, thou and thy household. <sup>21</sup> And if there be any blemish therein, lameness, or blindness, any ill blemish whatsoever, thou shalt not sacrifice it unto HaShem thy G-d. <sup>22</sup> Thou shalt eat it within thy gates; the unclean and the clean may eat it alike, as the gazelle, and as the hart. <sup>23</sup> Only thou shalt not eat the blood thereof; thou shalt pour it out upon the ground as water.

<sup>1</sup> מקץ שבע-שנים, תעשה שמטה. <sup>2</sup> וזה, דבר השמטה--שמוט כל-בעל משה ידו, אשר ישה ברעהו: לא-יגש את-רעהו ואת-אחיו, כי-קרא שמטה ליהנה. <sup>3</sup> את-הנכרי, תגש; ואשר יהיה לך את-אחיד, תשמיט ידך. <sup>4</sup> אפס, כי לא יהיה בך אביון: כי-ברך יברכך, יהנה, בארץ, אשר יהנה אלהיך נתן-לך נחלה לרשתה. <sup>5</sup> רק אם-שמוע תשמע, בקול יהנה אלהיך, לשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת, אשר אנכי מצוה היום. <sup>6</sup> כי-יהנה אלהיך ברכך, כאשר דבר-לך; והעבטת גוים רבים, ואתה לא תעבט, ומשלת בגוים רבים, ובך לא ימשלו. <sup>7</sup> כי-יהיה בך אביון מאחד אחיד, באחד שעריך, בארצך, אשר-יהנה אלהיך נתן לך--לא תאמץ את-לבבך, ולא תקפץ את-ידך, מאחיד, האביון. <sup>8</sup> כי-פתח תפתח את-ידך, לו; והעבט, תעביטנו, די מחסרו, אשר יחסר לו. <sup>9</sup> השמר לך פן-יהיה דבר עם-לבבך בליעל לאמר, קרבה שנת-השבע שנת השמטה, ורעה עינך באחיד האביון, ולא תתן לו; וקרא עליך אל-יהנה, והיה בך חטא. <sup>10</sup> נתון תתן לו, ולא-ירע לבבך בתתך לו: כי בגלל הדבר הזה, יברכך יהנה אלהיך, בכל-מעשך, ובכל משלח ידך. <sup>11</sup> כי לא-יחדל אביון, מקרב הארץ; על-כן אנכי מצוה, לאמר, פתח תפתח את-ידך לאחיד לעניך ולאביון, בארצך. <sup>12</sup> כי-ימכר לך אחיד העברי, או העבריה--ועבדך, שש שנים; ובשנה, השביעית, תשליחנו חפשי, מעמך. <sup>13</sup> וכי-תשליחנו חפשי, מעמך--לא תשליחנו, ריקם. <sup>14</sup> העניק תעניק, לו, מצאנך, ומגרנדך ומיקבך: אשר ברכך יהנה אלהיך, תתן-לו. <sup>15</sup> וזכרת, כי עבד היית בארץ מצרים, ויפדך, יהנה אלהיך; על-כן אנכי מצוה, את-הדבר הזה--היום. <sup>16</sup> והיה כי-יאמר אליך, לא אצא מעמך: כי אהבך ואת-ביתך, כי-טוב לו עמך. <sup>17</sup> ולקחת את-המרצע, ונתתה באזנו ובדלת, והיה לך, עבד עולם; ואף לאמתך, תעשה-כן. <sup>18</sup> לא-יקשה בעינך, בשליחך אתו חפשי מעמך--כי משנה שכן שכיר, עבדך שש שנים; וברכך יהנה אלהיך, בכל אשר תעשה. <sup>19</sup> כל-הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך, הזכר--תקדיש, ליהנה אלהיך: לא תעבד בבכר שורך, ולא תגז בכור צאנך. <sup>20</sup> לפני יהנה אלהיך תאכלנו שנה בשנה, במקום אשר יבחר יהנה--אתה, וביתך. <sup>21</sup> וכי-יהיה בו מום, פסח או עור, כל, מום רע--לא תזבחנו, ליהנה אלהיך. <sup>22</sup> בשעריך, תאכלנו--הטמא והטהור יחדו, כצבי וכאיל. <sup>23</sup> רק את-דמו, לא תאכל: על-הארץ תשפכנו, כמים.

<sup>1</sup> Observe the month of Abib, and keep the passover unto HaShem thy G-d; for in the month of Abib HaShem thy G-d brought thee forth out of Egypt by night. <sup>2</sup> And thou shalt sacrifice the passover-offering unto HaShem thy G-d, of the flock and the herd, in the place which HaShem shall choose to cause His name to dwell there. <sup>3</sup> Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction; for in haste didst thou come forth out of the land of Egypt; that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life. <sup>4</sup> And there shall be no leaven seen with thee in all thy borders seven days; neither shall any of the flesh, which thou sacrificest the first day at even, remain all night until the morning. <sup>5</sup> Thou mayest not sacrifice the passover-offering within any of thy gates, which HaShem thy G-d giveth thee; <sup>6</sup> but at the place which HaShem thy G-d shall choose to cause His name to dwell in, there thou shalt sacrifice the passover-offering at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt. <sup>7</sup> And thou shalt roast and eat it in the place which HaShem thy G-d shall choose; and thou shalt turn in the morning, and go unto thy tents. <sup>8</sup> Six days thou shalt eat unleavened bread; and on the seventh day shall be a solemn assembly to HaShem thy G-d; thou shalt do no work therein. <sup>9</sup> Seven weeks shalt thou number unto thee; from the time the sickle is first put to the standing corn shalt thou begin to number seven weeks. <sup>10</sup> And thou shalt keep the feast of weeks unto HaShem thy G-d after the measure of the freewill-offering of thy hand, which thou shalt give, according as HaShem thy G-d blesseth thee. <sup>11</sup> And thou shalt rejoice before HaShem thy G-d, thou, and thy son, and thy daughter, and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite that is within thy gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are in the midst of thee, in the place which HaShem thy G-d shall choose to cause His name to dwell there. <sup>12</sup> And thou shalt remember that thou wast a bondman in Egypt; and thou shalt observe and do these statutes. <sup>13</sup> Thou shalt keep the feast of tabernacles seven days, after that thou hast gathered in from thy threshing-floor and from thy winepress. <sup>14</sup> And thou shalt rejoice in thy feast, thou, and thy son, and thy daughter, and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates. <sup>15</sup> Seven days shalt thou keep a feast unto HaShem thy G-d in the place which HaShem shall choose; because HaShem thy G-d shall bless thee in all thine increase, and in all the work of thy hands, and thou shalt be altogether joyful. <sup>16</sup> Three times in a year shall all thy males appear before HaShem thy G-d in the place which He shall choose; on the feast of unleavened bread, and on the feast of weeks, and on the feast of tabernacles; and they shall not appear before HaShem empty; <sup>17</sup> every man shall give as he is able, according to the blessing of HaShem thy G-d which He hath given thee. <sup>18</sup> Judges and officers shalt thou make thee in all thy gates, which HaShem thy G-d giveth thee, tribe by tribe; and they shall judge the people with righteous judgment. <sup>19</sup> Thou shalt not wrest judgment; thou shalt not respect persons; neither shalt thou take a gift; for a gift doth blind the eyes of the wise, and pervert the words of the righteous. <sup>20</sup> Justice, justice shalt thou follow, that thou mayest live, and inherit the land which HaShem thy G-d giveth thee. <sup>21</sup> Thou shalt not plant thee an Asherah of any kind of tree beside the altar of HaShem thy G-d, which thou shalt make thee. <sup>22</sup> Neither shalt thou set thee up a pillar, which HaShem thy G-d hateth.

<sup>1</sup> שְׁמֹר, אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב, וְעָשִׂיתָ פֶסַח, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב, הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם--לַיְלָה. <sup>2</sup> וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, צֹאן וּבָקָר, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם. <sup>3</sup> לֹא-תֹאכַל עֲלִיו חֶמֶץ, שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי: כִּי בַחֲפוּזִן, יֵצְאֶת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. <sup>4</sup> וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בֶּכָל-גִּבְלֶךָ, שִׁבְעַת יָמִים; וְלֹא-יָלִין מִן-הַבֶּשֶׂר, אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן--לַבֹּקֶר. <sup>5</sup> לֹא תֹכַל, לִזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח, בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ. <sup>6</sup> כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ--שָׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח, בְּעֶרֶב: כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם. <sup>7</sup> וּבִשְׁלֹת, וְאִכְלֹת, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ; וּפְנִיתָ בַבֹּקֶר, וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ. <sup>8</sup> שִׁשֶּׁת יָמִים, תֹּאכַל מִצּוֹת; וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ--לֹא תַעֲשֶׂה, מְלָאכָה. <sup>9</sup> שִׁבְעָה שִׁבְעַת, תִּסְפֹּר-לְךָ: מֵהַחֹל חֲרָמֶשׁ, בַּקֶּמֶה, תַּחֲל לִסְפֹּר, שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת. <sup>10</sup> וְעָשִׂיתָ חֵג שִׁבְעוֹת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ--מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ, אֲשֶׁר תִּתֵּן: כֹּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>11</sup> וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אַתָּה וּבָנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאַמְתֶּךָ, וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ, וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ--בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ, שָׁם. <sup>12</sup> וְזָכַרְתָּ, כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם; וְשִׁמַּרְתָּ וְעָשִׂיתָ, אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה. <sup>13</sup> חֵג הַסֹּכֶת תַּעֲשֶׂה לְךָ, שִׁבְעַת יָמִים: בְּאַסְפֹּף--מִגִּרְגָד, וּמִקִּבְדָּ. <sup>14</sup> וְשִׂמַּחְתָּ, בַּחֲגֹךָ: אַתָּה וּבָנְךָ וּבִתְךָ, וְעַבְדְּךָ וְאַמְתֶּךָ, וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֵלְמָנָה, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. <sup>15</sup> שִׁבְעַת יָמִים, תַּחֲג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה: כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהָיִיתָ, אֶדְ שְׂמִיחַ. <sup>16</sup> שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶת-פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר--בַּחֲג הַמִּצּוֹת וּבַחֲג הַשִּׁבְעוֹת, וּבַחֲג הַסֹּכֶת; וְלֹא יֵרָאֶה אֶת-פָּנֵי יְהוָה, רִיקָם. <sup>17</sup> אִישׁ, כַּמְתֵּנֶת יָדוֹ, בְּכַרְפַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ. <sup>18</sup> שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים, תִּתֵּן-לְךָ בְּכָל-שַׁעְרֶיךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ, לְשִׁבְטֶיךָ; וְשֹׁפְטֵי אֶת-הָעָם, מִשְׁפַּט-צֶדֶק. <sup>19</sup> לֹא-תָטֵה מִשְׁפָּט, לֹא תִפִּיר פָּנִים; וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד--כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר עֵינֵי חֲכָמִים, וְיִסְלַף דְּבַרֵי צְדִיקִים. <sup>20</sup> צֶדֶק צֶדֶק, תִּרְדּוּ--לְמַעַן תִּתְּנֶה וְיִרְשָׁתָּ אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ. <sup>21</sup> לֹא-תִטֵּעַ לְךָ אֲשֵׁרָה, כָּל-עֵץ: אֵצֶל, מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לְךָ. <sup>22</sup> וְלֹא-תִקֵּים לְךָ, מִצֵּבָה, אֲשֶׁר שָׂנֵא, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

<sup>1</sup> Thou shalt not sacrifice unto HaShem thy G-d an ox, or a sheep, wherein is a blemish, even any evil thing; for that is an abomination unto HaShem thy G-d. <sup>2</sup> If there be found in the midst of thee, within any of thy gates which HaShem thy G-d giveth thee, man or woman, that doeth that which is evil in the sight of HaShem thy G-d, in transgressing His covenant, <sup>3</sup> and hath gone and served other gods, and worshipped them, or the sun, or the moon, or any of the host of heaven, which I have commanded not; <sup>4</sup> and it be told thee, and thou hear it, then shalt thou inquire diligently, and, behold, if it be true, and the thing certain, that such abomination is wrought in Israel; <sup>5</sup> then shalt thou bring forth that man or that woman, who have done this evil thing, unto thy gates, even the man or the woman; and thou shalt stone them with stones, that they die. <sup>6</sup> At the mouth of two witnesses, or three witnesses, shall he that is to die be put to death; at the mouth of one witness he shall not be put to death. <sup>7</sup> The hand of the witnesses shall be first upon him to put him to death, and afterward the hand of all the people. So thou shalt put away the evil from the midst of thee. <sup>8</sup> If there arise a matter too hard for thee in judgment, between blood and blood, between plea and plea, and between stroke and stroke, even matters of controversy within thy gates; then shalt thou arise, and get thee up unto the place which HaShem thy G-d shall choose. <sup>9</sup> And thou shall come unto the priests the Levites, and unto the judge that shall be in those days; and thou shalt inquire; and they shall declare unto thee the sentence of judgment. <sup>10</sup> And thou shalt do according to the tenor of the sentence, which they shall declare unto thee from that place which HaShem shall choose; and thou shalt observe to do according to all that they shall teach thee. <sup>11</sup> According to the law which they shall teach thee, and according to the judgment which they shall tell thee, thou shalt do; thou shalt not turn aside from the sentence which they shall declare unto thee, to the right hand, nor to the left. <sup>12</sup> And the man that doeth presumptuously, in not hearkening unto the priest that standeth to minister there before HaShem thy G-d, or unto the judge, even that man shall die; and thou shalt exterminate the evil from Israel. <sup>13</sup> And all the people shall hear, and fear, and do no more presumptuously. <sup>14</sup> When thou art come unto the land which HaShem thy G-d giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein; and shalt say: 'I will set a king over me, like all the nations that are round about me'; <sup>15</sup> thou shalt in any wise set him king over thee, whom HaShem thy G-d shall choose; one from among thy brethren shalt thou set king over thee; thou mayest not put a foreigner over thee, who is not thy brother. <sup>16</sup> Only he shall not multiply horses to himself, nor cause the people to return to Egypt, to the end that he should multiply horses; forasmuch as HaShem hath said unto you: 'Ye shall henceforth return no more that way.' <sup>17</sup> Neither shall he multiply wives to himself, that his heart turn not away; neither shall he greatly multiply to himself silver and gold. <sup>18</sup> And it shall be, when he sitteth upon the throne of his kingdom, that he shall write him a copy of this law in a book, out of that which is before the priests the Levites. <sup>19</sup> And it shall be with him, and he shall read therein all the days of his life; that he may learn to fear HaShem his G-d, to keep all the words of this law and these statutes, to do them; <sup>20</sup> that his heart be not lifted up above his brethren, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left; to the end that he may prolong his days in his kingdom, he and his children, in the midst of Israel.

<sup>1</sup> לא-תזבח ליהוה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֶׂה, אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוֹם--כֹּל, דֶּבֶר רָע: כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הוא. <sup>2</sup> כִּי-יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת-הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ--לְעֹבֵר בְּרִיתוֹ. <sup>3</sup> וְיִלֹּךְ, וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה, לָהֶם; וְלִשְׁמֹשׁ אוֹ לִירֹת, אוֹ לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם--אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי. <sup>4</sup> וְהִגַּד לְךָ, וְשָׁמַעְתָּ; וְדִרְשָׁתָּ הֵיטֵב--וְהִנֵּה אָמַת נָכוֹן הַדָּבָר, נִעֲשְׂתָה הַתּוֹעֲבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. <sup>5</sup> וְהוֹצֵאתָ אֶת-הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה, אֶל-שְׁעָרֶיךָ--אֶת-הָאִישׁ, אוֹ אֶת-הָאִשָּׁה; וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים, וּמָתוּ. <sup>6</sup> עַל-פִּי שְׁנַיִם עֵדִים, אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים--יּוֹמַת הַמֶּת: לֹא יוֹמַת, עַל-פִּי עֵד אֶחָד. <sup>7</sup> יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה-בוֹ בְּרֹאשֹׁנָה, לְהַמִּיתוֹ, וְיָד כָּל-הָעָם, בְּאַחֲרֹנָה; וּבַעֲרַת הָרָע, מִקִּרְבְּךָ. <sup>8</sup> כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דֶּבֶר לַמִּשְׁפָּט, בֵּין-דָּם לְדָם בֵּין-דִּין לְדִין וּבֵין נָגַע לְנָגַע--דִּבְרֵי רִיבָת, בְּשַׁעְרֶיךָ: וְקָמְתָּ וְעָלִיתָ--אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בוֹ. <sup>9</sup> וּבָאתָ, אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם, וְאֶל-הַשֹּׁפֵט, אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם; וְדִרְשָׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ, אֶת דִּבְרֵי הַמִּשְׁפָּט. <sup>10</sup> וְעָשִׂיתָ, עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ, מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה; וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת, כָּכָל אֲשֶׁר יֹרֹד. <sup>11</sup> עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֹד, וְעַל-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר-יֵאמְרוּ לְךָ--תַּעֲשֶׂה: לֹא תִסּוּר, מִן-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יִגִּידוּ לְךָ--יָמִין וּשְׂמָאל. <sup>12</sup> וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן, לְבִלְתִּי שָׁמַע אֶל-הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשַׁרְתֵּךְ שֵׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אוֹ, אֶל-הַשֹּׁפֵט--וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא, וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל. <sup>13</sup> וְכָל-הָעָם, יִשְׁמְעוּ וַיִּירָאוּ; וְלֹא יִזְדּוֹן, עוֹד. <sup>14</sup> כִּי-תִבָּא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ, וִירִשְׁתָּהּ, וַיִּשְׁבַּתָּהּ בָּהּ; וְאָמַרְתָּ, אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ, כָּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר סָבִיבָתִי. <sup>15</sup> שׁוֹם תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בוֹ: מִקִּרְבִּי אֶחָד, תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ--לֹא תוּכַל לִתֵּת עָלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-אֶחָדֵךָ הוא. <sup>16</sup> רֶק, לֹא-יִרְבֶּה-לוֹ סוּסִים, וְלֹא-יָשִׁיב אֶת-הָעָם מִצְרִימָה, לְמַעַן הָרַבּוֹת סוּס; וַיְהוּה, אָמַר לָכֶם, לֹא תִסְפוּן לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, עוֹד. <sup>17</sup> וְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ נָשִׁים, וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ; וְכִסֶּף וְזָהָב, לֹא יִרְבֶּה-לוֹ מְאֹד. <sup>18</sup> וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ, עַל כִּסֵּא מַמְלָכְתּוֹ--וְכָתַב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת, עַל-סֵפֶר, מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. <sup>19</sup> וְהָיְתָה עִמּוֹ, וְקָרָא בוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּיו--לְמַעַן יִלְמַד, לִירְאֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו, לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לַעֲשֹׂתָם. <sup>20</sup> לְבִלְתִּי רוּם-לְבָבוֹ מֵאַחֲיוֹ, וּלְבִלְתִּי סוּר מִן-הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמָאוֹל--לְמַעַן יֵאָרִיד יָמִים עַל-מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו, בְּקִרְבִּי יִשְׂרָאֵל.

<sup>1</sup> The priests the Levites, even all the tribe of Levi, shall have no portion nor inheritance with Israel; they shall eat the offerings of HaShem made by fire, and His inheritance. <sup>2</sup> And they shall have no inheritance among their brethren; HaShem is their inheritance, as He hath spoken unto them. <sup>3</sup> And this shall be the priests' due from the people, from them that offer a sacrifice, whether it be ox or sheep, that they shall give unto the priest the shoulder, and the two cheeks, and the maw. <sup>4</sup> The first-fruits of thy corn, of thy wine, and of thine oil, and the first of the fleece of thy sheep, shalt thou give him. <sup>5</sup> For HaShem thy G-d hath chosen him out of all thy tribes, to stand to minister in the name of HaShem, him and his sons for ever. <sup>6</sup> And if a Levite come from any of thy gates out of all Israel, where he sojourneth, and come with all the desire of his soul unto the place which HaShem shall choose; <sup>7</sup> then he shall minister in the name of HaShem his G-d, as all his brethren the Levites do, who stand there before HaShem. <sup>8</sup> They shall have like portions to eat, beside that which is his due according to the fathers' houses. <sup>9</sup> When thou art come into the land which HaShem thy G-d giveth thee, thou shalt not learn to do after the abominations of those nations. <sup>10</sup> There shall not be found among you any one that maketh his son or his daughter to pass through the fire, one that useth divination, a soothsayer, or an enchanter, or a sorcerer, <sup>11</sup> or a charmer, or one that consulteth a ghost or a familiar spirit, or a necromancer. <sup>12</sup> For whosoever doeth these things is an abomination unto HaShem; and because of these abominations HaShem thy G-d is driving them out from before thee. <sup>13</sup> Thou shalt be whole-hearted with HaShem thy G-d. <sup>14</sup> For these nations, that thou art to dispossess, hearken unto soothsayers, and unto diviners; but as for thee, HaShem thy G-d hath not suffered thee so to do. <sup>15</sup> A prophet will HaShem thy G-d raise up unto thee, from the midst of thee, of thy brethren, like unto me; unto him ye shall hearken; <sup>16</sup> according to all that thou didst desire of HaShem thy G-d in Horeb in the day of the assembly, saying: 'Let me not hear again the voice of HaShem my G-d, neither let me see this great fire any more, that I die not.' <sup>17</sup> And HaShem said unto me: 'They have well said that which they have spoken. <sup>18</sup> I will raise them up a prophet from among their brethren, like unto thee; and I will put My words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shall command him. <sup>19</sup> And it shall come to pass, that whosoever will not hearken unto My words which he shall speak in My name, I will require it of him. <sup>20</sup> But the prophet, that shall speak a word presumptuously in My name, which I have not commanded him to speak, or that shall speak in the name of other gods, that same prophet shall die.' <sup>21</sup> And if thou say in thy heart: 'How shall we know the word which HaShem hath not spoken?' <sup>22</sup> When a prophet speaketh in the name of HaShem, if the thing follow not, nor come to pass, that is the thing which HaShem hath not spoken; the prophet hath spoken it presumptuously, thou shalt not be afraid of him.

<sup>1</sup> לֹא-יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל-שִׁבְט לוי, חֶלֶק וְנַחֲלָה--עַם-יִשְׂרָאֵל; אֲשֵׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ, יֹאכְלוּ. <sup>2</sup> וְנַחֲלָה לֹא-יִהְיֶה-לוֹ, בְּקֶרֶב אֶחָיו: יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ. <sup>3</sup> וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם, מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח--אִם-שׁוֹר אִם-שֶׂה: וְנָתַן, לַכֹּהֵן, הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיִּים, וְהַקֶּבֶה. <sup>4</sup> רֹאשִׁית דִּגְגָן תִּירֶשֶׁף וְיִצְהָרָךְ, וְרֹאשִׁית גֶּזַע צִאֲנָךְ--תִּתֵּן-לוֹ. <sup>5</sup> כִּי בּוֹ, בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ: לְעֹמֵד לְשֵׁרֶת בְּשֵׁם-יְהוָה הוּא וּבָנָיו, כָּל-הַיָּמִים. <sup>6</sup> וְכִי-יָבֹא הַלְוִי מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ, מִכָּל-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-הוּא, גֵּר שָׁם; וּבָא בְּכָל-אֹת נִפְשׁוֹ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה. <sup>7</sup> וְשֵׁרֶת, בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו--כָּכָל-אֶחָיו, הַלְוִיִּם, הָעֹמְדִים שָׁם, לִפְנֵי יְהוָה. <sup>8</sup> חֶלֶק כְּחֶלֶק, יֹאכְלוּ, לְבַד מִמֶּכְרֵיו, עַל-הָאֲבוֹת. <sup>9</sup> כִּי אַתָּה בָּא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ--לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת, כְּתוֹעֵבֶת הַגּוֹיִם הָהֵם. <sup>10</sup> לֹא-יִמָּצֵא בָךְ, מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ, קֶסֶם קֶסָמִים, מַעֲוֹן וּמִנְחָשׁ וּמִכַּשֵּׁף. <sup>11</sup> וְחֹבֵר, חֶבֶר; וְשׂוֹאֵל אוֹב וַיִּדְעֹנִי, וְדֹרֵשׁ אֶל-הַמֵּתִים. <sup>12</sup> כִּי-תוֹעֵבֶת יְהוָה, כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹהִים; וּבְגִלְל, הַתּוֹעֵבֶת הָאֵלֶּה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֶיךָ. <sup>13</sup> תָּמִים תִּהְיֶה, עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>14</sup> כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם--אֶל-מַעֲנָנִים וְאֶל-קֶסָמִים, יִשְׁמְעוּ; וְאַתָּה--לֹא כֵן, נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>15</sup> נָבִיא מִקֶּרְבְּךָ מֵאֶחָיֶךָ כְּמֹנִי, יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: אֵלָיו, תִּשְׁמָעוּן. <sup>16</sup> כָּכָל אֲשֶׁר-שָׁאֲלָתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּחֹרֶב, בְּיוֹם הַקָּהָל, לֵאמֹר: לֹא אִסַּף, לְשִׁמְעַת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִי, וְאַתָּה-הָאֵשׁ הַגְדִּלָּה הַזֹּאת לֹא-אֶרְאֶה עוֹד, וְלֹא אֲמוֹת. <sup>17</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֵלָי: הִיטִיבוּ, אֲשֶׁר דִּבַּרְוּ. <sup>18</sup> נָבִיא אֲקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם, כְּמוֹךָ; וְנִתְּתִי דְבָרִי, בְּפִיו, וְדִבַּר אֲלֵיהֶם, אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַנֵּנוּ. <sup>19</sup> וְהָיָה, הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרִי, אֲשֶׁר יִדְבַר, בְּשָׁמִי--אֲנֹכִי, אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ. <sup>20</sup> אִם הִנָּבִיא אֲשֶׁר יִזִּיד לְדִבַּר דְּבָר בְּשָׁמִי, אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדִבַּר, וְאֲשֶׁר יִדְבַר, בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים--וּמֵת, הִנָּבִיא הַהוּא. <sup>21</sup> וְכִי תֹאמַר, בְּלִבְּךָ: אֵיכָה נִדְעַת אֶת-הַדָּבָר, אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרוּ יְהוָה. <sup>22</sup> אֲשֶׁר יִדְבַר הִנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה, וְלֹא-יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא--הוּא הַדָּבָר, אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרוּ יְהוָה: בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הִנָּבִיא, לֹא תִגּוֹר מִמֶּנּוּ.

<sup>1</sup> When HaShem thy G-d shall cut off the nations, whose land HaShem thy G-d giveth thee, and thou dost succeed them, and dwell in their cities, and in their houses; <sup>2</sup> thou shalt separate three cities for thee in the midst of thy land, which HaShem thy GOD giveth thee to possess it. <sup>3</sup> Thou shalt prepare thee the way, and divide the borders of thy land, which HaShem thy G-d causeth thee to inherit, into three parts, that every manslayer may flee thither. <sup>4</sup> And this is the case of the manslayer, that shall flee thither and live: whoso killeth his neighbour unawares, and hated him not in time past; <sup>5</sup> as when a man goeth into the forest with his neighbour to hew wood, and his hand fetcheth a stroke with the axe to cut down the tree, and the head slippeth from the helve, and lighteth upon his neighbour, that he die; he shall flee unto one of these cities and live; <sup>6</sup> lest the avenger of blood pursue the manslayer, while his heart is hot, and overtake him, because the way is long, and smite him mortally; whereas he was not deserving of death, inasmuch as he hated him not in time past. <sup>7</sup> Wherefore I command thee, saying: 'Thou shalt separate three cities for thee.' <sup>8</sup> And if HaShem thy G-d enlarge thy border, as He hath sworn unto thy fathers, and give thee all the land which He promised to give unto thy fathers — <sup>9</sup> if thou shalt keep all this commandment to do it, which I command thee this day, to love HaShem thy G-d, and to walk ever in His ways — then shalt thou add three cities more for thee, beside these three; <sup>10</sup> that innocent blood be not shed in the midst of thy land, which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance, and so blood be upon thee. <sup>11</sup> But if any man hate his neighbour, and lie in wait for him, and rise up against him, and smite him mortally that he die; and he flee into one of these cities; <sup>12</sup> then the elders of his city shall send and fetch him thence, and deliver him into the hand of the avenger of blood, that he may die. <sup>13</sup> Thine eye shall not pity him, but thou shalt put away the blood of the innocent from Israel, that it may go well with thee. <sup>14</sup> Thou shalt not remove thy neighbour's landmark, which they of old time have set, in thine inheritance which thou shalt inherit, in the land that HaShem thy G-d giveth thee to possess it. <sup>15</sup> One witness shall not rise up against a man for any iniquity, or for any sin, in any sin that he sinneth; at the mouth of two witnesses, or at the mouth of three witnesses, shall a matter be established. <sup>16</sup> If an unrighteous witness rise up against any man to bear perverted witness against him; <sup>17</sup> then both the men, between whom the controversy is, shall stand before HaShem, before the priests and the judges that shall be in those days. <sup>18</sup> And the judges shall inquire diligently; and, behold, if the witness be a false witness, and hath testified falsely against his brother; <sup>19</sup> then shall ye do unto him, as he had purposed to do unto his brother; so shalt thou put away the evil from the midst of thee. <sup>20</sup> And those that remain shall hear, and fear, and shall henceforth commit no more any such evil in the midst of thee. <sup>21</sup> And thine eye shall not pity: life for life, eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot.

<sup>1</sup> כִּי-יִכָּרֵית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶת-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ אֶת-אֲרָצָם; וִירְשָׁתָם, וַיִּשְׁכְּתָם בְּעָרֵיהֶם וּבְכַתְּמֵיהֶם. <sup>2</sup> שְׁלוֹשׁ עָרִים, תִּבְדִּיל לְךָ: בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ--אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ. <sup>3</sup> תִּכְּיֵן לְךָ, הַדֶּרֶךְ, וְשַׁלֶּשְׁתָּ אֶת-גְּבוּל אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; וְהָיָה, לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-רֹצֵחַ. <sup>4</sup> וְזֶה דִּבַּר הַרְצָח, אֲשֶׁר-יָנוֹס שָׁמָּה נָחִי: אֲשֶׁר יָכָה אֶת-רֵעֵהוּ בַּבֵּי-דַעַת, וְהוּא לֹא-שָׂנֵא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֵשָׁם. <sup>5</sup> וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת-רֵעֵהוּ בַּיָּעַר, לַחֲטֹב עֵצִים, וַיִּנְדְּחָה יָדוֹ בַּגֶּרֶזָן לְכַרֵּת הָעֵץ, וַיִּשָּׁל הַבֶּרֶזֶל מִן-הָעֵץ וּמָצָא אֶת-רֵעֵהוּ וּמָת: הוּא, יָנוֹס אֶל-אַחַת הָעָרִים-הָאֵלֶּה--וְנָחִי. <sup>6</sup> פֶּן-יִרְדֹּף גָּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרֹצֵחַ, כִּי-יָחֵם לִבּוֹ, וְהִשְׁיגוֹ כִּי-יִרְכָּה הַדֶּרֶךְ, וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ; וְלוֹ, אֵין מִשְׁפָּט-מָוֶת, כִּי לֹא שָׂנֵא הוּא לוֹ, מִתְּמוּל שְׁלִשׁוֹם. <sup>7</sup> עַל-כֵּן אֲנֹכִי מֵצִוְךָ, לֵאמֹר: שְׁלֹשׁ עָרִים, תִּבְדִּיל לְךָ. <sup>8</sup> וְאִם-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֶת-גְּבולְךָ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לְאַבְרָהָם; וְנָתַן לְךָ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר דִּבַּר לָתֵת לְאַבְרָהָם. <sup>9</sup> כִּי-תִשְׁמַר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו, כָּל-הַיָּמִים--וַיִּסְפָּק לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים, עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה. <sup>10</sup> וְלֹא יִשְׁפֹּךְ, דָּם נָקִי, בְּקִרְבִּי אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה; וְהָיָה עָלֶיךָ, דָּמִים. <sup>11</sup> וְכִי-יְהִי־אִישׁ, שָׂנֵא לְרֵעֵהוּ, וְאַרְבֵּי לוֹ וְקָם עָלָיו, וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וּמָת; וְנָס, אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה. <sup>12</sup> וְשִׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ, וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם; וְנִתְּנוּ אֹתוֹ, בְּיַד גָּאֵל הַדָּם--וּמָת. <sup>13</sup> לֹא-תַחֲוֹס עֵינְךָ, עָלָיו; וּבְעֶרְתָּ דָם-הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל, וְטוֹב לְךָ. <sup>14</sup> לֹא תִסֵּיג גְּבוּל רֵעֶךָ, אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים--בְּנִחֲלָתְךָ, אֲשֶׁר תִּנְחַל, בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ. <sup>15</sup> לֹא-יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ, לְכָל-עוֹן וּלְכָל-חַטָּאת, בְּכָל-חַטָּא, אֲשֶׁר יַחַטָּא: עַל-פִּי שְׁנֵי עֵדִים, אוֹ עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים--יָקוּם דִּבָּר. <sup>16</sup> כִּי-יָקוּם עַד-חֶמֶס, בְּאִישׁ, לַעֲנוֹת בּוֹ, סָרָה. <sup>17</sup> וְעִמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב, לִפְנֵי יְהוָה, לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים, אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם. <sup>18</sup> וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים, הַיָּטִב; וְהִנֵּה עַד-שֹׁקֵר הָעֵד, שֹׁקֵר עֲנָה בְּאֲחִיו. <sup>19</sup> וַעֲשִׂיתֶם לוֹ, כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחִיו; וּבְעֶרְתָּ הָרָע, מִקִּרְבְּךָ. <sup>20</sup> וְהַנְּשָׂאִרִים, יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ; וְלֹא-יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד, כַּדִּבַּר הָרָע הַזֶּה--בְּקִרְבְּךָ. <sup>21</sup> וְלֹא תַחֲוֹס, עֵינְךָ: נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ, עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן, יָד בְּיָד, רֶגֶל בְּרֶגֶל.

<sup>1</sup> When thou goest forth to battle against thine enemies, and seest horses, and chariots, and a people more than thou, thou shalt not be afraid of them; for HaShem thy G-d is with thee, who brought thee up out of the land of Egypt.

<sup>2</sup> And it shall be, when ye draw nigh unto the battle, that the priest shall approach and speak unto the people, <sup>3</sup> and shall say unto them: 'Hear, O Israel, ye draw nigh this day unto battle against your enemies; let not your heart faint; fear not, nor be alarmed, neither be ye affrighted at them; <sup>4</sup> for HaShem your G-d is He that goeth with you, to fight for you against your enemies, to save you.'

<sup>5</sup> And the officers shall speak unto the people, saying: 'What man is there that hath built a new house, and hath not dedicated it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man dedicate it. <sup>6</sup> And what man is there that hath planted a vineyard, and hath not used the fruit thereof? let him go and return unto his house, lest he die in the battle, and another man use the fruit thereof. <sup>7</sup> And what man is there that hath betrothed a wife, and hath not taken her? let him go and return unto his house, lest he die in the battle, and another man take her.' <sup>8</sup> And the officers shall speak further unto the people, and they shall say: 'What man is there that is fearful and faint-hearted? let him go and return unto his house, lest his brethren's heart melt as his heart.' <sup>9</sup> And it shall be, when the officers have made an end of speaking unto the people, that captains of hosts shall be appointed at the head of the people. <sup>10</sup> When thou drawest nigh unto a city to fight against it, then proclaim peace unto it. <sup>11</sup> And it shall be, if it make thee answer of peace, and open unto thee, then it shall be, that all the people that are found therein shall become tributary unto thee, and shall serve thee. <sup>12</sup> And if it will make no peace with thee, but will make war against thee, then thou shalt besiege it. <sup>13</sup> And when HaShem thy G-d delivereth it into thy hand, thou shalt smite every male thereof with the edge of the sword; <sup>14</sup> but the women, and the little ones, and the cattle, and all that is in the city, even all the spoil thereof, shalt thou take for a prey unto thyself; and thou shalt eat the spoil of thine enemies, which HaShem thy G-d hath given thee. <sup>15</sup> Thus shalt thou do unto all the cities which are very far off from thee, which are not of the cities of these nations. <sup>16</sup> Howbeit of the cities of these peoples, that HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance, thou shalt save alive nothing that breatheth, <sup>17</sup> but thou shalt utterly destroy them: the Hittite, and the Amorite, the Canaanite, and the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite; as HaShem thy G-d hath commanded thee; <sup>18</sup> that they teach you not to do after all their abominations, which they have done unto their gods, and so ye sin against HaShem your G-d. <sup>19</sup> When thou shalt besiege a city a long time, in making war against it to take it, thou shalt not destroy the trees thereof by wielding an axe against them; for thou mayest eat of them, but thou shalt not cut them down; for is the tree of the field man, that it should be besieged of thee? <sup>20</sup> Only the trees of which thou knowest that they are not trees for food, them thou mayest destroy and cut down, that thou mayest build bulwarks against the city that maketh war with thee, until it fall.

<sup>1</sup> כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל-אִיבֶיךָ, וְרָאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ--לֹא תִירָא, מֵהֶם: כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ, הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. <sup>2</sup> וְהָיָה, כִּקְרַבְכֶם אֶל-הַמִּלְחָמָה; וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן, וְדִבֶּר אֶל-הָעָם. <sup>3</sup> וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל-אִיבֵיכֶם; אֶל-יֵרֶךְ לִבְכָּכֶם, אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּחֲפָזוֹ וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ--מִפְּנֵיהֶם. <sup>4</sup> כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, הֵהָלֶךְ עִמָּכֶם--לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם-אִיבֵיכֶם, לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. <sup>5</sup> וְדִבְרוּ הַשְּׁטָרִים, אֶל-הָעָם לֵאמֹר, מִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת-חֲדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ, יֵלֶךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בַּמִּלְחָמָה, וְאִישׁ אֲחֵר, יִחְנָכֵנּוּ. <sup>6</sup> וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר-נָטַע כָּרֶם, וְלֹא חָלְלוֹ--יֵלֶךְ, וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בַּמִּלְחָמָה, וְאִישׁ אֲחֵר, יִחְלָלֵנּוּ. <sup>7</sup> וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַרְשׁ אִשָּׁה, וְלֹא לָקָחָהּ--יֵלֶךְ, וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ: פֶּן-יָמוּת, בַּמִּלְחָמָה, וְאִישׁ אֲחֵר, יִקְחָנָהּ. <sup>8</sup> וְיִסְפוּ הַשְּׁטָרִים, לְדַבֵּר אֶל-הָעָם, וְאָמְרוּ מִי-הָאִישׁ הַזֶּה וְיֵרָא וְיֵלֶךְ הַלָּבָב, יֵלֶךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ; וְלֹא יִמָּס אֶת-לִבָּב אֲחֵיו, כָּלִבָּבוֹ. <sup>9</sup> וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׁטָרִים, לְדַבֵּר אֶל-הָעָם; וּפְקֻדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת, בְּרֹאשׁ הָעָם. <sup>10</sup> כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר, לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ--וְקִרְאתָ אֲלֶיהָ, לְשָׁלוֹם. <sup>11</sup> וְהָיָה אִם-שָׁלוֹם תַּעֲנֶנָּה, וּפִתְחָהּ לָךְ: וְהָיָה כָּל-הָעָם הַנִּמְצָא-בָּהּ, יִהְיוּ לָךְ לְמַס--וְעִבְדוּךָ. <sup>12</sup> וְאִם-לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ, וְעָשְׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה--וְצָרְתָּ, עָלֶיהָ. <sup>13</sup> וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּיָדְךָ; וְהָכִיתָ אֶת-כָּל-זְכוּרָהּ, לְפִי-חֶרֶב. <sup>14</sup> רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר, כָּל-שְׁלָלָהּ--תִּבְזוּ לָךְ; וְאָכַלְתָּ אֶת-שְׁלָל אִיבֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ. <sup>15</sup> כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל-הָעָרִים, הִרְחַקְתָּ מִמֶּךָ מָאֹד, אֲשֶׁר לֹא-מַעֲרִי הַגּוֹיִם-הָאֵלֶּה, הֵנָּה. <sup>16</sup> רַק, מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לָךְ נִחְלָה--לֹא תַחֲיֶה, כָּל-נִשְׁמָה. <sup>17</sup> כִּי-הִחָרֵם תַּחֲרִימֶם, הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי, הַחִוִּי, וְהַיְבוּסִי--כָּאֲשֶׁר צִוָּךְ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>18</sup> לְמַעַן, אֲשֶׁר לֹא-יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת, כָּכָל תּוֹעֵבֹתָם, אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם; וַחֲטֹאתֶם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. <sup>19</sup> כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ, לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ לְנִדַּח עָלֶיהָ גִּרְזֵן--כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל, וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת: כִּי הָאָדָם עֵץ הַשִּׁדָּה, לִבָּא מִפְּנֶיךָ בַּמִּצּוֹר. <sup>20</sup> רַק עֵץ אֲשֶׁר-תִּדְּעַ, כִּי-לֹא-עֵץ מֵאֲכָל הוּא--אִתּוֹ תִשְׁחִית, וְכָרְתָּ; וּבְנִיתָ מִצּוֹר, עַל-הָעִיר אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה--עַד רִדְתָּהּ.

<sup>1</sup> If one be found slain in the land which HaShem thy G-d giveth thee to possess it, lying in the field, and it be not known who hath smitten him; <sup>2</sup> then thy elders and thy judges shall come forth, and they shall measure unto the cities which are round about him that is slain. <sup>3</sup> And it shall be, that the city which is nearest unto the slain man, even the elders of that city shall take a heifer of the herd, which hath not been wrought with, and which hath not drawn in the yoke. <sup>4</sup> And the elders of that city shall bring down the heifer unto a rough valley, which may neither be plowed nor sown, and shall break the heifer's neck there in the valley. <sup>5</sup> And the priests the sons of Levi shall come near — for them HaShem thy G-d hath chosen to minister unto Him, and to bless in the name of HaShem; and according to their word shall every controversy and every stroke be. <sup>6</sup> And all the elders of that city, who are nearest unto the slain man, shall wash their hands over the heifer whose neck was broken in the valley. <sup>7</sup> And they shall speak and say: 'Our hands have not shed this blood, neither have our eyes seen it. <sup>8</sup> Forgive, O HaShem, Thy people Israel, whom Thou hast redeemed, and suffer not innocent blood to remain in the midst of Thy people Israel.' And the blood shall be forgiven them. <sup>9</sup> So shalt thou put away the innocent blood from the midst of thee, when thou shalt do that which is right in the eyes of HaShem. <sup>10</sup> When thou goest forth to battle against thine enemies, and HaShem thy G-d delivereth them into thy hands, and thou carriest them away captive, <sup>11</sup> and seest among the captives a woman of goodly form, and thou hast a desire unto her, and wouldest take her to thee to wife; <sup>12</sup> then thou shalt bring her home to thy house; and she shall shave her head, and pare her nails; <sup>13</sup> and she shall put the raiment of her captivity from off her, and shall remain in thy house, and bewail her father and her mother a full month; and after that thou mayest go in unto her, and be her husband, and she shall be thy wife. <sup>14</sup> And it shall be, if thou have no delight in her, then thou shalt let her go whither she will; but thou shalt not sell her at all for money, thou shalt not deal with her as a slave, because thou hast humbled her. <sup>15</sup> If a man have two wives, the one beloved, and the other hated, and they have borne him children, both the beloved and the hated; and if the first-born son be hers that was hated; <sup>16</sup> then it shall be, in the day that he causeth his sons to inherit that which he hath, that he may not make the son of the beloved the first-born before the son of the hated, who is the first-born; <sup>17</sup> but he shall acknowledge the first-born, the son of the hated, by giving him a double portion of all that he hath; for he is the first-fruits of his strength, the right of the first-born is his. <sup>18</sup> If a man have a stubborn and rebellious son, that will not hearken to the voice of his father, or the voice of his mother, and though they chasten him, will not hearken unto them; <sup>19</sup> then shall his father and his mother lay hold on him, and bring him out unto the elders of his city, and unto the gate of his place; <sup>20</sup> and they shall say unto the elders of his city: 'This our son is stubborn and rebellious, he doth not hearken to our voice; he is a glutton, and a drunkard.' <sup>21</sup> And all the men of his city shall stone him with stones, that he die; so shalt thou put away the evil from the midst of thee; and all Israel shall hear, and fear. <sup>22</sup> And if a man have committed a sin worthy of death, and he be put to death, and thou hang him on a tree; <sup>23</sup> his body shall not remain all night upon the tree, but thou shalt surely bury him the same day; for he that is hanged is a reproach unto G-d; that thou defile not thy land which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance.

<sup>1</sup> כִּי-יִמָּצֵא חָלָל, בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ, נָפֵל, בַּשָּׂדֶה: לֹא נֹדָע, מִי הִכָּהוּ. <sup>2</sup> וַיֵּצְאוּ זִקְנֶיךָ, וְשֹׁפְטֶיךָ; וּמִדְּדוּ, אֶל-הָעִירִים, אֲשֶׁר, סְבִיבַת הַחָלָל. <sup>3</sup> וְהָיָה הָעִיר, הַקְּרֹבָה אֶל-הַחָלָל--וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֵגְלַת בָּקָר, אֲשֶׁר לֹא-עֲבָד בָּהּ, אֲשֶׁר לֹא-מִשְׁכָּה, בָּעֵל. <sup>4</sup> וְהוֹרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת-הָעֵגְלָה, אֶל-נֶחֱל אֵיתָן, אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ, וְלֹא יִזְרַע; וְעָרְפוּ-שָׁם אֶת-הָעֵגְלָה, בַּנֶּחֱל. <sup>5</sup> וַנִּגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים, בְּנֵי לִוִּי--כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ, וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה; וְעַל-פִּיהֶם יְהִי, כָּל-רִיב וְכָל-נִגַּע. <sup>6</sup> וְכָל, זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא, הַקְּרֹבִים, אֶל-הַחָלָל--יִרְחֲצוּ, אֶת-יְדֵיהֶם, עַל-הָעֵגְלָה, הָעֲרוּפָה בַּנֶּחֱל. <sup>7</sup> וְעָנוּ, וְאָמְרוּ: יְדִינוּ, לֹא שָׁפַכָה שְׂפָכוֹ אֶת-הַדָּם הַזֶּה, וְעֵינֵינוּ, לֹא רָאוּ. <sup>8</sup> כִּפּוֹר לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ, יְהוָה, וְאֵל-תַּתֵּן דָּם נָקִי, בַּקָּרֵב עֲמֹד יִשְׂרָאֵל; וְנִכְפַּר לָהֶם, הַדָּם. <sup>9</sup> וְאַתָּה, תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי--מִקְרָבְךָ: כִּי-תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר, בְּעֵינֵי יְהוָה. <sup>10</sup> כִּי-תֵצֵא לְמִלְחָמָה, עַל-אֹיְבֶיךָ; וַנִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בִּידְךָ--וְשָׁבִיתָ שְׁבִי. <sup>11</sup> וְרָאִיתָ, בַּשְּׁבִיָּה, אִשָּׁה, יֹפֶת-תַּאֲר; וְחָשַׁקְתָּ בָּהּ, וְלָקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה. <sup>12</sup> וְהִבֵּאתָהּ, אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ; וּגְלַחְתָּ, אֶת-רֹאשָׁהּ, וְעָשִׂתָהּ, אֶת-צַפְרָנֶיהָ. <sup>13</sup> וְהִסִּירָה אֶת-שְׂמֶלֶת שְׁבִיָּהּ מֵעָלֶיהָ, וַיִּשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ, וּבִכְתָּהּ אֶת-אֲבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ, יָרַח יָמִים; וְאַחֵר בֶּן תְּבוּאָה אֲלֶיהָ, וּבָעֻלְתָּהּ, וְהָיְתָה לְךָ, לְאִשָּׁה. <sup>14</sup> וְהָיָה אִם-לֹא חָפְצָתָ בָּהּ, וְשָׁלַחְתָּהּ לְנִפְשָׁהּ, וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרָנָהּ, בַּכֶּסֶף; לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ, תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה. <sup>15</sup> כִּי-תִהְיֶינָה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים, הָאֶחָת אֲהַוְבָה וְהָאֶחָת שֹׂנוּאָה, וַיִּלְדוּ-לוֹ בָנִים, הָאֲהוּבָה וְהַשֹּׂנוּאָה; וְהָיָה הַבֶּן הַבָּכֹר, לְשִׁנְיָאָה. <sup>16</sup> וְהָיָה, בְּיוֹם הַנִּחִילוֹ אֶת-בָּנָיו, אֶת אֲשֶׁר-יְהִי, לוֹ--לֹא יוּכַל, לְבַכֵּר אֶת-בֶּן-הָאֲהוּבָה, עַל-פָּנָי בֶּן-הַשֹּׂנוּאָה, הַבָּכֹר. <sup>17</sup> כִּי אֶת-הַבָּכֹר בֶּן-הַשֹּׂנוּאָה יָכִיר, לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם, בְּכָל אֲשֶׁר-יִמָּצֵא, לוֹ: כִּי-הוּא רֹאשִׁית אָנוּ, לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה. <sup>18</sup> כִּי-יְהִי לְאִישׁ, בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרָה--אֵינָנו שֹׁמֵעַ, בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ; וַיִּסְרוּ אֹתוֹ, וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם. <sup>19</sup> וְתַפְּשׁוּ בּוֹ, אָבִיו וְאִמּוֹ; וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ, וְאֶל-שַׁעַר מִקְמוֹ. <sup>20</sup> וְאָמְרוּ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ, בְּנֵינוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרָה--אֵינָנו שֹׁמֵעַ, בְּקוֹלָנוּ; זֹלִל, וְסָבָא. <sup>21</sup> וְרָגְמָהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים, וּמָת, וּבְעֶרְתָּ הָרָע, מִקְרָבְךָ; וְכָל-יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ. <sup>22</sup> וְכִי-יְהִי בְּאִישׁ, חֲטָא מִשְׁפָּט-מוֹת--וְהוּמָת: וְתָלִיתָ אֹתוֹ, עַל-עֵץ. <sup>23</sup> לֹא-תָלִין נָבִלְתּוֹ עַל-הָעֵץ, כִּי-קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְּיוֹם הַהוּא--כִּי-קָלַלְתָּ אֱלֹהִים, תְּלוּי; וְלֹא תִטְמֵא, אֶת-אֶדְמָתְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ נַחֲלָה.

<sup>1</sup> Thou shalt not see thy brother's ox or his sheep driven away, and hide thyself from them; thou shalt surely bring them back unto thy brother. <sup>2</sup> And if thy brother be not nigh unto thee, and thou know him not, then thou shalt bring it home to thy house, and it shall be with thee until thy brother require it, and thou shalt restore it to him. <sup>3</sup> And so shalt thou do with his ass; and so shalt thou do with his garment; and so shalt thou do with every lost thing of thy brother's, which he hath lost, and thou hast found; thou mayest not hide thyself. <sup>4</sup> Thou shalt not see thy brother's ass or his ox fallen down by the way, and hide thyself from them; thou shalt surely help him to lift them up again. <sup>5</sup> A woman shall not wear that which pertaineth unto a man, neither shall a man put on a woman's garment; for whosoever doeth these things is an abomination unto HaShem thy G-d. <sup>6</sup> If a bird's nest chance to be before thee in the way, in any tree or on the ground, with young ones or eggs, and the dam sitting upon the young, or upon the eggs, thou shalt not take the dam with the young; <sup>7</sup> thou shalt in any wise let the dam go, but the young thou mayest take unto thyself; that it may be well with thee, and that thou mayest prolong thy days. <sup>8</sup> When thou buildest a new house, then thou shalt make a parapet for thy roof, that thou bring not blood upon thy house, if any man fall from thence. <sup>9</sup> Thou shalt not sow thy vineyard with two kinds of seed; lest the fulness of the seed which thou hast sown be forfeited together with the increase of the vineyard. <sup>10</sup> Thou shalt not plow with an ox and an ass together. <sup>11</sup> Thou shalt not wear a mingled stuff, wool and linen together. <sup>12</sup> Thou shalt make thee twisted cords upon the four corners of thy covering, wherewith thou coverest thyself. <sup>13</sup> If any man take a wife, and go in unto her, and hate her, <sup>14</sup> and lay wanton charges against her, and bring up an evil name upon her, and say: 'I took this woman, and when I came nigh to her, I found not in her the tokens of virginity'; <sup>15</sup> then shall the father of the damsel, and her mother, take and bring forth the tokens of the damsel's virginity unto the elders of the city in the gate. <sup>16</sup> And the damsel's father shall say unto the elders: 'I gave my daughter unto this man to wife, and he hateth her; <sup>17</sup> and, lo, he hath laid wanton charges, saying: I found not in thy daughter the tokens of virginity; and yet these are the tokens of my daughter's virginity.' And they shall spread the garment before the elders of the city. <sup>18</sup> And the elders of that city shall take the man and chastise him. <sup>19</sup> And they shall fine him a hundred shekels of silver, and give them unto the father of the damsel, because he hath brought up an evil name upon a virgin of Israel; and she shall be his wife; he may not put her away all his days. <sup>20</sup> But if this thing be true, that the tokens of virginity were not found in the damsel; <sup>21</sup> then they shall bring out the damsel to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her with stones that she die; because she hath wrought a wanton deed in Israel, to play the harlot in her father's house; so shalt thou put away the evil from the midst of thee. <sup>22</sup> If a man be found lying with a woman married to a husband, then they shall both of them die, the man that lay with the woman, and the woman; so shalt thou put away the evil from Israel. <sup>23</sup> If there be a damsel that is a virgin betrothed unto a man, and a man find her in the city, and lie with her; <sup>24</sup> then ye shall bring them both out unto the gate of that city, and ye shall stone them with stones that they die: the damsel, because she cried not, being in the city; and the man, because he hath humbled his neighbour's wife; so thou shalt put away the evil from the midst of thee. <sup>25</sup> But if the man find the damsel that is betrothed in the field, and the man take hold of her, and lie with her; then the man only that lay with her shall die. <sup>26</sup> But unto the damsel thou shalt do nothing; there is in the damsel no sin worthy of death; for as when a man riseth against his neighbour, and slayeth him, even so is this matter. <sup>27</sup> For he found her in the field; the betrothed damsel cried, and there was none to save her. <sup>28</sup> If a man find a damsel that is a virgin, that is not betrothed, and lay hold on her, and lie with her, and they be found; <sup>29</sup> then the man that lay with her shall give unto the damsel's father fifty shekels of silver, and she shall be his wife, because he hath humbled her; he may not put her away all his days.

<sup>1</sup> לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו, נדחים, והתעלמתי, מהם: השב תשיבם, לאחיך. <sup>2</sup> ואם-לא קרוב אחיך אליך, ולא ידעתו--ואספתו, אל-תוך ביתך, והיה עמך עד דרש אחיך אתו, והשבתו לו. <sup>3</sup> וכן תעשה לחמרו, וכן תעשה לשמלתו, וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו, ומצאתה: לא תוכל, להתעלם. <sup>4</sup> לא-תראה את-חמור אחיך או שורו, נפלים בדרך, והתעלמתי, מהם: הקם תקים, עמו. <sup>5</sup> לא-יהיה כלי-גבר על-אשה, ולא-ילבש גבר שמלת אשה: כי תועבת יהוה אלהיך, כל-עשה אלה. <sup>6</sup> כי יקרא קן-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ, אפרחים או ביצים, והאם רבצת על-האפרחים, או על-הביצים--לא-תקח האם, על-הבנים. <sup>7</sup> שלח תשלח את-האם, ואת-הבנים תקח-לך, למען ייטב לך, והארכת ימים. <sup>8</sup> כי תבנה בית חדש, ועשית מעקה לגגך; ולא-תשים דמים בביתך, כי-יפל הנפל ממנו. <sup>9</sup> לא-תזרע פרמך, כלאים: פן-תקדש, המלאה הזרע אשר תזרע, ותבואת, הכרם. <sup>10</sup> לא-תחרש בשור-ובחמר, יחדו. <sup>11</sup> לא תלבש שעטנז, צמר ופשתים יחדו. <sup>12</sup> גדלים, תעשה-לך, על-ארבע כנפות כסותך, אשר תכסה-בה. <sup>13</sup> כי-יקח איש, אשה; ובא אליה, וישנאה. <sup>14</sup> ושם לה עלילת דברים, והוצא עליה שם רע; ואמר, את-האשה הזאת לקחתי, ואקרב אליה, ולא-מצאתי לה בתולים. <sup>15</sup> ולקח אבי הנער, ואמה; והוציאו את-בתולי הנער, אל-זקני העיר--השערה. <sup>16</sup> ואמר אבי הנער, אל-הזקנים: את-בתי, נתתי לאיש הזה לאשה--וישנאה. <sup>17</sup> והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר, לא-מצאתי לבתך בתולים, ואלה, בתולי בתי; ופרשו, השמלה, לפני, זקני העיר. <sup>18</sup> ולקחו זקני העיר-ההוא, את-האיש; ויסרו, אתו. <sup>19</sup> וענשו אתו מאה כסף, ונתנו לאבי הנערה--כי הוציא שם רע, על בתולת ישראל; ולו-תהיה לאשה, לא-יוכל לשלחה כל-ימיו. <sup>20</sup> ואם-אמת היה, הדבר הזה: לא-נמצאו בתולים, לנער. <sup>21</sup> והוציאו את-הנער אל-פתח בית-אביה, וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה--כי-עשתה נבלה בישראל, לזנות בית אביה; ובערת הרע, מקרבך. <sup>22</sup> כי-ימצא איש שכב עם-אשה בעלת-בעל, ומתו גם-שניהם--האיש השכב עם-האשה, והאשה; ובערת הרע, מישראל. <sup>23</sup> כי יהיה נער בתולה, מארשה לאיש; ומצאה איש בעיר, ושכב עמה. <sup>24</sup> והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא, וסקלתם אתם באבנים ומתו--את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר, ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו; ובערת הרע, מקרבך. <sup>25</sup> ואם-בשדה ימצא האיש, את-הנער המארשה, והחזיק-בה האיש, ושכב עמה; ומת, האיש אשר-שכב עמה--לבדו. <sup>26</sup> ולנער לא-תעשה דבר, אין לנער חטא מות: כי כאשר יקום איש על-רעהו, ורצחו נפש--כן, הדבר הזה. <sup>27</sup> כי בשדה, מצאה, צעקה, הנער המארשה, ואין מושיע, לה. <sup>28</sup> כי-ימצא איש, נער בתולה אשר לא-ארשה, ותפשה, ושכב עמה; ונמצאו. <sup>29</sup> ונתן האיש השכב עמה, לאבי הנער--חמשים כסף; ולו-תהיה לאשה, תחת אשר ענה--לא-יוכל שלחה, כל-ימיו.

<sup>1</sup> A man shall not take his father's wife, and shall not uncover his father's skirt. <sup>2</sup> He that is crushed or maimed in his privy parts shall not enter into the assembly of HaShem. <sup>3</sup> A bastard shall not enter into the assembly of HaShem; even to the tenth generation shall none of his enter into the assembly of HaShem. <sup>4</sup> An Ammonite or a Moabite shall not enter into the assembly of HaShem; even to the tenth generation shall none of them enter into the assembly of HaShem for ever; <sup>5</sup> because they met you not with bread and with water in the way, when ye came forth out of Egypt; and because they hired against thee Balaam the son of Beor from Pethor of Aram-naharaim, to curse thee. <sup>6</sup> Nevertheless HaShem thy G-d would not hearken unto Balaam; but HaShem thy G-d turned the curse into a blessing unto thee, because HaShem thy G-d loved thee. <sup>7</sup> Thou shalt not seek their peace nor their prosperity all thy days for ever. <sup>8</sup> Thou shalt not abhor an Edomite, for he is thy brother; thou shalt not abhor an Egyptian, because thou wast a stranger in his land. <sup>9</sup> The children of the third generation that are born unto them may enter into the assembly of HaShem. <sup>10</sup> When thou goest forth in camp against thine enemies, then thou shalt keep thee from every evil thing. <sup>11</sup> If there be among you any man, that is not clean by reason of that which chanceth him by night, then shall he go abroad out of the camp, he shall not come within the camp. <sup>12</sup> But it shall be, when evening cometh on, he shall bathe himself in water; and when the sun is down, he may come within the camp. <sup>13</sup> Thou shalt have a place also without the camp, whither thou shalt go forth abroad. <sup>14</sup> And thou shalt have a paddle among thy weapons; and it shall be, when thou sittest down abroad, thou shalt dig therewith, and shalt turn back and cover that which cometh from thee. <sup>15</sup> For HaShem thy G-d walketh in the midst of thy camp, to deliver thee, and to give up thine enemies before thee; therefore shall thy camp be holy; that He see no unseemly thing in thee, and turn away from thee. <sup>16</sup> Thou shalt not deliver unto his master a bondman that is escaped from his master unto thee; <sup>17</sup> he shall dwell with thee, in the midst of thee, in the place which he shall choose within one of thy gates, where it liketh him best; thou shalt not wrong him. <sup>18</sup> There shall be no harlot of the daughters of Israel, neither shall there be a sodomite of the sons of Israel. <sup>19</sup> Thou shalt not bring the hire of a harlot, or the price of a dog, into the house of HaShem thy G-d for any vow; for even both these are an abomination unto HaShem thy G-d. <sup>20</sup> Thou shalt not lend upon interest to thy brother: interest of money, interest of victuals, interest of any thing that is lent upon interest. <sup>21</sup> Unto a foreigner thou mayest lend upon interest; but unto thy brother thou shalt not lend upon interest; that HaShem thy G-d may bless thee in all that thou puttest thy hand unto, in the land whither thou goest in to possess it. <sup>22</sup> When thou shalt vow a vow unto HaShem thy G-d, thou shalt not be slack to pay it; for HaShem thy G-d will surely require it of thee; and it will be sin in thee. <sup>23</sup> But if thou shalt forbear to vow, it shall be no sin in thee. <sup>24</sup> That which is gone out of thy lips thou shalt observe and do; according as thou hast vowed freely unto HaShem thy G-d, even that which thou hast promised with thy mouth. <sup>25</sup> When thou comest into thy neighbour's vineyard, then thou mayest eat grapes until thou have enough at thine own pleasure; but thou shalt not put any in thy vessel. <sup>26</sup> When thou comest into thy neighbour's standing corn, then thou mayest pluck ears with thy hand; but thou shalt not move a sickle unto thy neighbour's standing corn.

<sup>1</sup> לֹא-יִקַּח אִישׁ, אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו; וְלֹא יִגְלֶה, כְּנָף אָבִיו. <sup>2</sup> לֹא-יָבֹא פְצוּע־דָּבָא וּכְרוּת שִׁפְכָה, בִּקְהֵל יְהוָה. <sup>3</sup> לֹא-יָבֹא מִמְזֹר, בִּקְהֵל יְהוָה: גַּם דּוֹר עֲשִׁירִי, לֹא-יָבֹא לוֹ בִּקְהֵל יְהוָה. <sup>4</sup> לֹא-יָבֹא עַמּוּזִי וּמוֹאבִי, בִּקְהֵל יְהוָה: גַּם דּוֹר עֲשִׁירִי, לֹא-יָבֹא לָהֶם בִּקְהֵל יְהוָה עַד-עוֹלָם. <sup>5</sup> עַל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר לֹא-קָדְמוּ אֲתָכֶם, בְּלָחֶם וּבַמִּים, בְּדֶרֶךְ, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם; וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת-בְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר, מִפְּתוֹר אֲרָם נְהָרִים--לְקַלְלֶךָ. <sup>6</sup> וְלֹא-אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשַׁמֵּעַ אֶל-בְּלָעַם, וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת-הַקְּלָלָה, לְבִרְכָּה: כִּי אָהֲבָה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>7</sup> לֹא-תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם, וְטַבָּתָם, כָּל-יָמֶיךָ, לְעוֹלָם. <sup>8</sup> לֹא-תִתַּעַב אָדָמִי, כִּי אֲחִידָה הוּא; לֹא-תִתַּעַב מִצְרִי, כִּי-גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ. <sup>9</sup> בָּנִים אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם, דּוֹר שְׁלִישִׁי--יָבֹא לָהֶם, בִּקְהֵל יְהוָה. <sup>10</sup> כִּי-תִצֵּא מַחֲנֶה, עַל-אִיבֶיךָ: וְנִשְׁמַרְתָּ--מִכָּל, דֶּבֶר רָע. <sup>11</sup> כִּי-יִהְיֶה בָּךְ אִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרָה-לְיִלָּה--וַיֵּצֵא אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, לֹא יָבֹא אֶל-תוֹךְ הַמַּחֲנֶה. <sup>12</sup> וְהָיָה לַפְּנוֹת-עָרָב, יִרְחֹץ בַּמִּים; וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ, יָבֹא אֶל-תוֹךְ הַמַּחֲנֶה. <sup>13</sup> וַיֵּד תִּהְיֶה לָּךְ, מַחוּץ לַמַּחֲנֶה; וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה, חוּץ. <sup>14</sup> וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לָּךְ, עַל-אַזְנוֹךְ; וְהָיָה, בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ, וְחִפְרָתָה בָּהּ, וְשִׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת-צִאֲתֶיךָ. <sup>15</sup> כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶה, לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לַפָּנִי, וְהָיָה מַחֲנֶיךָ, קָדוֹשׁ: וְלֹא-יֵרָאֶה בָּךְ עֲרוֹת דֶּבֶר, וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ. <sup>16</sup> לֹא-תִסְגִּיר עֶבֶד, אֶל-אֲדָנָיו, אֲשֶׁר-יִנְצַל אֶלֶיךָ, מֵעַם אֲדָנָיו. <sup>17</sup> עַמָּךְ יֵשֵׁב בְּקֶרְבְּךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ--בְּטוֹב לוֹ; לֹא, תוֹנְנוּ. <sup>18</sup> לֹא-תִהְיֶה קִדְשָׁה, מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל; וְלֹא-יִהְיֶה קִדָּשׁ, מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. <sup>19</sup> לֹא-תָבִיא אֶתְנָן זוֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב, בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--לְכָל-נָגֵד: כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, גַּם-שְׁנֵיהֶם. <sup>20</sup> לֹא-תִשָּׂא לְאָחִידָה, נִשְׂאָה כֶסֶף נִשְׂאָה אֲכָל: נִשְׂאָה, כָּל-דֶּבֶר אֲשֶׁר יִשָּׂא. <sup>21</sup> לְנִכְרֵי תִשָּׂא, וּלְאָחִידָה לֹא תִשָּׂא--לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ, עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. <sup>22</sup> כִּי-תִדְרֹךְ נָגֵד לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, לֹא תֵאָחֵר לְשִׁלְמוֹ: כִּי-דִרְשׁ יִדְרָשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מַעֲמָד, וְהָיָה בָּךְ, חֲטָא. <sup>23</sup> וְכִי תִחְדָּל, לְנָגֵד--לֹא-יִהְיֶה בָּךְ, חֲטָא. <sup>24</sup> מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ, תִּשְׁמֹר וְעֲשִׂיתָ: כֹּאֲשֶׁר נִדְרָתָ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, נִדְבָה, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, בְּפִיךָ. <sup>25</sup> כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ, וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כִּנְפֹשֶׁשׁ שְׂבָעָה; וְאֶל-כָּלֶיךָ, לֹא תִתֵּן. <sup>26</sup> כִּי תִבֹּא בְּקִמְתָּ רֵעֶךָ, וְקִטְפָתָ מְלִילַת בִּידְךָ; וְחִרְמֶשׁ לֹא תִנִּיף, עַל קִמְתָּ רֵעֶךָ.

<sup>1</sup> When a man taketh a wife, and marrieth her, then it cometh to pass, if she find no favour in his eyes, because he hath found some unseemly thing in her, that he writeth her a bill of divorcement, and giveth it in her hand, and sendeth her out of his house, <sup>2</sup> and she departeth out of his house, and goeth and becometh another man's wife, <sup>3</sup> and the latter husband hateth her, and writeth her a bill of divorcement, and giveth it in her hand, and sendeth her out of his house; or if the latter husband die, who took her to be his wife; <sup>4</sup> her former husband, who sent her away, may not take her again to be his wife, after that she is defiled; for that is abomination before HaShem; and thou shalt not cause the land to sin, which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance. <sup>5</sup> When a man taketh a new wife, he shall not go out in the host, neither shall he be charged with any business; he shall be free for his house one year, and shall cheer his wife whom he hath taken. <sup>6</sup> No man shall take the mill or the upper millstone to pledge; for he taketh a man's life to pledge. <sup>7</sup> If a man be found stealing any of his brethren of the children of Israel, and he deal with him as a slave, and sell him; then that thief shall die; so shalt thou put away the evil from the midst of thee. <sup>8</sup> Take heed in the plague of leprosy, that thou observe diligently, and do according to all that the priests the Levites shall teach you, as I commanded them, so ye shall observe to do. <sup>9</sup> Remember what HaShem thy G-d did unto Miriam, by the way as ye came forth out of Egypt. <sup>10</sup> When thou dost lend thy neighbour any manner of loan, thou shalt not go into his house to fetch his pledge. <sup>11</sup> Thou shalt stand without, and the man to whom thou dost lend shall bring forth the pledge without unto thee. <sup>12</sup> And if he be a poor man, thou shalt not sleep with his pledge; <sup>13</sup> thou shalt surely restore to him the pledge when the sun goeth down, that he may sleep in his garment, and bless thee; and it shall be righteousness unto thee before HaShem thy G-d. <sup>14</sup> Thou shalt not oppress a hired servant that is poor and needy, whether he be of thy brethren, or of thy strangers that are in thy land within thy gates. <sup>15</sup> In the same day thou shalt give him his hire, neither shall the sun go down upon it; for he is poor, and setteth his heart upon it: lest he cry against thee unto HaShem and it be sin in thee. <sup>16</sup> The fathers shall not be put to death for the children, neither shall the children be put to death for the fathers; every man shall be put to death for his own sin. <sup>17</sup> Thou shalt not pervert the justice due to the stranger, or to the fatherless; nor take the widow's raiment to pledge. <sup>18</sup> But thou shalt remember that thou wast a bondman in Egypt, and HaShem thy G-d redeemed thee thence; therefore I command thee to do this thing. <sup>19</sup> When thou reapest thy harvest in thy field, and hast forgot a sheaf in the field, thou shalt not go back to fetch it; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow; that HaShem thy G-d may bless thee in all the work of thy hands. <sup>20</sup> When thou beatest thine olive-tree, thou shalt not go over the boughs again; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow. <sup>21</sup> When thou gatherest the grapes of thy vineyard, thou shalt not glean it after thee; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow. <sup>22</sup> And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt; therefore I command thee to do this thing.

<sup>1</sup> כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה, וּבָעָלָהּ; וְהָיָה אִם-לֹא תִמְצָא-חֵן בְּעֵינָיו, כִּי-מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דְּבָר--וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ, וּשְׁלָחָהּ מִבֵּיתוֹ. <sup>2</sup> וַיֵּצֵאָהּ, מִבֵּיתוֹ; וְהָלְכָהּ, וְהָיְתָה לְאִישׁ-אַחֵר. <sup>3</sup> וּשְׁנֵאָהּ, הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן, וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ, וּשְׁלָחָהּ מִבֵּיתוֹ; אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן, אֲשֶׁר-לָקְחָהּ לֹו לְאִשָּׁה. <sup>4</sup> לֹא-יֻכַּל בְּעָלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר-שְׁלָחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיוֹת לֹו לְאִשָּׁה, אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָהּ--כִּי-תוֹעֵבָה הוּא, לִפְנֵי יְהוָה; וְלֹא תַחֲטִיא, אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לְךָ נַחֲלָה. <sup>5</sup> כִּי-יִקַּח אִישׁ, אִשָּׁה חֲדָשָׁה--לֹא יֵצֵא בַצֵּבָא, וְלֹא-יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל-דְּבָר: נָקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ, שָׁנָה אַחַת, וּשְׁמַח, אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח. <sup>6</sup> לֹא-יִחַבֵּל רַחֲמִים, וְרָכַב: כִּי-נָפֶשׁ, הוּא חִבֵּל. <sup>7</sup> כִּי-יִמְצָא אִישׁ, גִּבּוֹ נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִתְעַמֵּר-בּוֹ, וּמָכָרוֹ--וַיָּמָת הַגִּבּוֹ הַהוּא, וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ. <sup>8</sup> הַשְׁמֵר בְּגִנְע-הַצִּרְעָת לְשֹׁמֵר מָאֵד, וְלַעֲשׂוֹת: כָּל אֲשֶׁר-יִזְרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם--תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת. <sup>9</sup> זָכוֹר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם, בַּדֶּרֶךְ, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. <sup>10</sup> כִּי-תִשָּׂה בְּרַעְיָךְ, מִשָּׂאת מְאוּמָה--לֹא-תִבֹּא אֶל-בֵּיתוֹ, לַעֲבֹט עָבֹטוֹ. <sup>11</sup> בַּחוּץ, תַּעֲמֹד; וְהָאִישׁ, אֲשֶׁר אִתָּהּ נִשָּׂה בּוֹ, יוֹצִיא אֶלֶיךָ אֶת-הָעֲבוֹט, הַחֹצֵה. <sup>12</sup> וְאִם-אִישׁ עָנִי, הוּא--לֹא תִשָּׁכַב, בְּעָבֹטוֹ. <sup>13</sup> הָשִׁיב תָּשִׁיב לֹו אֶת-הָעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכֶּךָ; וְלֹךְ תִּהְיֶה צֹדֵקָה, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>14</sup> לֹא-תַעֲשֶׂק שְׂכִיר, עָנִי וְאֲבִיוֹן, מֵאֲחִיךָ, אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בְּשַׁעְרֶיךָ. <sup>15</sup> בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא-תִבּוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ, כִּי עָנִי הוּא, וְאֶלָּיו, הוּא נִשָּׂא אֶת-נַפְשׁוֹ; וְלֹא-יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל-יְהוָה, וְהָיָה בְּךָ חֲטָא. <sup>16</sup> לֹא-יוֹמָתוֹ אָבוֹת עַל-בָּנִים, וּבָנִים לֹא-יוֹמָתוֹ עַל-אָבוֹת: אִישׁ בְּחֲטָאוֹ, יוֹמָתוֹ. <sup>17</sup> לֹא תִטֶּה, מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם; וְלֹא תַחֲבֹל, בְּגֵד אֶלְמָנָה. <sup>18</sup> וְזָכַרְתָּ, כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם, וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מִשָּׁם; עַל-כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה, לַעֲשׂוֹת, אֶת-הַדְּבָר, הַזֶּה. <sup>19</sup> כִּי תִקְצֹר קִצְיֶרְךָ בְּשָׂדֶךָ וּשְׂכַחְתָּ עֹמֶר בְּשָׂדֶךָ, לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ--לִגֵּר לִיתוֹם וְלֶאֱלֵמָנָה, יְהִיָּה: לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. <sup>20</sup> כִּי תַחֲבֹט יְתִיתְךָ, לֹא תִפְאֹר אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לִיתוֹם וְלֶאֱלֵמָנָה, יְהִיָּה. <sup>21</sup> כִּי תִבְצֹר כֶּרְמְךָ, לֹא תַעֲזוֹלֵל אַחֲרֶיךָ: לִגֵּר לִיתוֹם וְלֶאֱלֵמָנָה, יְהִיָּה. <sup>22</sup> וְזָכַרְתָּ, כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם; עַל-כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה, לַעֲשׂוֹת, אֶת-הַדְּבָר, הַזֶּה.

<sup>1</sup> If there be a controversy between men, and they come unto judgment, and the judges judge them, by justifying the righteous, and condemning the wicked, <sup>2</sup> then it shall be, if the wicked man deserve to be beaten, that the judge shall cause him to lie down, and to be beaten before his face, according to the measure of his wickedness, by number. <sup>3</sup> Forty stripes he may give him, he shall not exceed; lest, if he should exceed, and beat him above these with many stripes, then thy brother should be dishonoured before thine eyes. <sup>4</sup> Thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out the corn. <sup>5</sup> If brethren dwell together, and one of them die, and have no child, the wife of the dead shall not be married abroad unto one not of his kin; her husband's brother shall go in unto her, and take her to him to wife, and perform the duty of a husband's brother unto her. <sup>6</sup> And it shall be, that the first-born that she beareth shall succeed in the name of his brother that is dead, that his name be not blotted out of Israel. <sup>7</sup> And if the man like not to take his brother's wife, then his brother's wife shall go up to the gate unto the elders, and say: 'My husband's brother refuseth to raise up unto his brother a name in Israel; he will not perform the duty of a husband's brother unto me.' <sup>8</sup> Then the elders of his city shall call him, and speak unto him; and if he stand, and say: 'I like not to take her'; <sup>9</sup> then shall his brother's wife draw nigh unto him in the presence of the elders, and loose his shoe from off his foot, and spit in his face; and she shall answer and say: 'So shall it be done unto the man that doth not build up his brother's house.' <sup>10</sup> And his name shall be called in Israel The house of him that had his shoe loosed. <sup>11</sup> When men strive together one with another, and the wife of the one draweth near to deliver her husband out of the hand of him that smiteth him, and putteth forth her hand, and taketh him by the secrets; <sup>12</sup> then thou shalt cut off her hand, thine eye shall have no pity. <sup>13</sup> Thou shalt not have in thy bag diverse weights, a great and a small. <sup>14</sup> Thou shalt not have in thy house diverse measures, a great and a small. <sup>15</sup> A perfect and just weight shalt thou have; a perfect and just measure shalt thou have; that thy days may be long upon the land which HaShem thy G-d giveth thee. <sup>16</sup> For all that do such things, even all that do unrighteously, are an abomination unto HaShem thy G-d. <sup>17</sup> Remember what Amalek did unto thee by the way as ye came forth out of Egypt; <sup>18</sup> how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary; and he feared not G-d. <sup>19</sup> Therefore it shall be, when HaShem thy G-d hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

<sup>1</sup> כִּי-יְהִיָּה רִיב בֵּין אַנְשִׁים, וַנִּגְשׁוּ אֶל-הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹם; וְהִצְדִּיקוּ, אֶת-הַצָּדִיק, וְהָרָשִׁיעַ, אֶת-הָרָשָׁע. <sup>2</sup> וְהָיָה אִם-בֶּן הַכּוֹת, הָרָשָׁע--וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהַכְּהוּ לַפָּנָיו, כְּדִי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר. <sup>3</sup> אַרְבָּעִים יִכּוֹן, לֹא יִסִּיף: פֶּן-יִסִּיף לְהַכּוֹתוֹ עַל-אַלֶּה מִכָּה רַבָּה, וַנִּקְלָה אַחִיד לְעִינֶיךָ. <sup>4</sup> לֹא-תַחֲסֹם שׁוֹר, בְּדִישׁוֹ. <sup>5</sup> כִּי-יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין-לוֹ--לֹא-תִהְיֶה אִשֶּׁת-הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר: יִבְמָה יִבֵּא עָלֶיהָ, וּלְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָהּ. <sup>6</sup> וְהָיָה, הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תִּלְד--יָקוּם, עַל-שֵׁם אָחִיו הַמֵּת; וְלֹא-יִמָּחֶה שְׁמוֹ, מִיִּשְׂרָאֵל. <sup>7</sup> וְאִם-לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ, לְקַחַת אֶת-יִבְמָתוֹ; וְעָלְתָה יִבְמָתוֹ הַשַּׁעֲרָה אֶל-הַזִּקְנִים, וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל--לֹא אָבָה, יִבְמִי. <sup>8</sup> וְקָרְאוּ-לוֹ זִקְנֵי-עִירוֹ, וְדָבְרוּ אֵלָיו; וְעָמַד וְאָמַר, לֹא תַפְצָּתִי לְקַחְתָּהּ. <sup>9</sup> וַנִּגְשָׁה יִבְמָתוֹ אֵלָיו, לְעִינֵי הַזִּקְנִים, וְחָלְצָה נַעְלָהּ מֵעַל רַגְלוֹ, וַיִּרְקֶה בְּפָנָיו; וְעָנְתָה, וְאָמְרָה, כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אָחִיו. <sup>10</sup> וַנִּקְרָא שְׁמוֹ, בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית, חָלוּץ הַנָּעַל. <sup>11</sup> כִּי-יִנָּצוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו, אִישׁ וְאָחִיו, וְקָרְבָה אִשֶּׁת הָאָחִיד, לְהַצִּיל אֶת-אִשָּׁה מִיַּד מִכָּהוּ; וְשָׁלַחַה יָדָהּ, וְהִחֲזִיקָהּ בְּמִבְשָׁיו. <sup>12</sup> וְקִצְתָהּ, אֶת-כַּפָּהּ: לֹא תַחוּס, עֵינֶיהָ. <sup>13</sup> לֹא-יְהִיָּה לָךְ כְּבִיסָד, אָבֶן וְאָבֶן: גְּדוּלָה, וְקִטְנָה. <sup>14</sup> לֹא-יְהִיָּה לָךְ בְּבִיתָד, אֵיפָה וְאֵיפָה: גְּדוּלָה, וְקִטְנָה. <sup>15</sup> אָבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה-לָךְ, אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה-לָךְ--לְמַעַן, יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. <sup>16</sup> כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה: כָּל, עֲשֵׂה עוֹל. <sup>17</sup> זְכוֹר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶק, בְּדֶרֶךְ, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. <sup>18</sup> אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ, וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל-הַנִּחַשְׁשִׁים אַחֲרֶיךָ--וְאָתָה, עֲנִיף וַיִּגַּע; וְלֹא יָרָא, אֱלֹהִים. <sup>19</sup> וְהָיָה בְּהִנֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל-אִיבֶיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ--תִּמָּחֶה אֶת-זִכְר עֲמָלֶק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם; לֹא, תִשְׁכַּח.

<sup>1</sup> And it shall be, when thou art come in unto the land which HaShem thy G-d giveth thee for an inheritance, and dost possess it, and dwell therein; <sup>2</sup> that thou shalt take of the first of all the fruit of the ground, which thou shalt bring in from thy land that HaShem thy G-d giveth thee; and thou shalt put it in a basket and shalt go unto the place which HaShem thy G-d shall choose to cause His name to dwell there. <sup>3</sup> And thou shalt come unto the priest that shall be in those days, and say unto him: 'I profess this day unto HaShem thy G-d, that I am come unto the land which HaShem swore unto our fathers to give us.' <sup>4</sup> And the priest shall take the basket out of thy hand, and set it down before the altar of HaShem thy G-d. <sup>5</sup> And thou shalt speak and say before HaShem thy G-d: 'A wandering Aramean was my father, and he went down into Egypt, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous. <sup>6</sup> And the Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid upon us hard bondage. <sup>7</sup> And we cried unto HaShem, the G-d of our fathers, and HaShem heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression. <sup>8</sup> And HaShem brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terribleness, and with signs, and with wonders. <sup>9</sup> And He hath brought us into this place, and hath given us this land, a land flowing with milk and honey. <sup>10</sup> And now, behold, I have brought the first of the fruit of the land, which Thou, O HaShem, hast given me.' And thou shalt set it down before HaShem thy G-d, and worship before HaShem thy G-d. <sup>11</sup> And thou shalt rejoice in all the good which HaShem thy G-d hath given unto thee, and unto thy house, thou, and the Levite, and the stranger that is in the midst of thee. <sup>12</sup> When thou hast made an end of tithing all the tithe of thine increase in the third year, which is the year of tithing, and hast given it unto the Levite, to the stranger, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within thy gates, and be satisfied, <sup>13</sup> then thou shalt say before HaShem thy G-d: 'I have put away the hallowed things out of my house, and also have given them unto the Levite, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all Thy commandment which Thou hast commanded me; I have not transgressed any of Thy commandments, neither have I forgotten them. <sup>14</sup> I have not eaten thereof in my mourning, neither have I put away thereof, being unclean, nor given thereof for the dead; I have hearkened to the voice of HaShem my G-d, I have done according to all that Thou hast commanded me. <sup>15</sup> Look forth from Thy holy habitation, from heaven, and bless Thy people Israel, and the land which Thou hast given us, as Thou didst swear unto our fathers, a land flowing with milk and honey.' <sup>16</sup> This day HaShem thy G-d commandeth thee to do these statutes and ordinances; thou shalt therefore observe and do them with all thy heart, and with all thy soul. <sup>17</sup> Thou hast avouched HaShem this day to be thy G-d, and that thou wouldest walk in His ways, and keep His statutes, and His commandments, and His ordinances, and hearken unto His voice. <sup>18</sup> And HaShem hath avouched thee this day to be His own treasure, as He hath promised thee, and that thou shouldest keep all His commandments; <sup>19</sup> and to make thee high above all nations that He hath made, in praise, and in name, and in glory; and that thou mayest be a holy people unto HaShem thy G-d, as He hath spoken.

<sup>1</sup> וְהָיָה, כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לָךְ נַחֲלָה; וִירָשְׁתָּהּ, וַיִּשְׁבְּתָּ בָּהּ. <sup>2</sup> וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ--וַיִּשְׁמַתְּ בַטָּנָא; וְהִלַּכְתָּ, אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם. <sup>3</sup> וּבֹאֲתָ, אֶל-הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יְהוָה, בַּיָּמִים הֵהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לָבוֹ. <sup>4</sup> וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּנָא, מִיָּדְךָ; וְהִנִּיחוֹ--לִפְנֵי, מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>5</sup> וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲרָמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָה, וַיִּגְרֶה שָׁם בְּמִתִּי מֵעֵט; וַיְהִי-שָׁם, לְגוֹי גָּדוֹל עָצוֹם וָרֹב. <sup>6</sup> וַיִּרְעוּ אֹתוֹ הַמִּצְרִים, וַיַּעֲנוּנוּ; וַיִּתְּנוּ עָלָיו, עֲבָדָה קָשָׁה. <sup>7</sup> וַנִּצְעַק, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ; וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת-עָנֵינוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לִחְצֵנוּ. <sup>8</sup> וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה, מִמִּצְרַיִם, בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל--וּבְאֹתוֹת, וּבִמִּפְתִּים. <sup>9</sup> וַיָּבֵאֵנוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדִבָּשׁ. <sup>10</sup> וְעַתָּה, הִנֵּה הִבָּאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי, יְהוָה; וְהִנֵּחְתוֹ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. <sup>11</sup> וְשִׁמַּחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּלְבִיתְךָ: אֹתָהּ, וְהַלְוִי, וְהַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ. <sup>12</sup> כִּי תִכְלֶה לַעֲשֹׂר אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂיךָ תְּבוּאָתְךָ, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת--שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר; וְנָתַתָּה לַלְוִי, לַגֵּר לִיתוֹם וְלָאֻלָּמָנָה, וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ, וְשָׂבְעוּ. <sup>13</sup> וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת, וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי וְלַגֵּר לִיתוֹם וְלָאֻלָּמָנָה, כְּכָל-מִצְוַתְךָ, אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ, וְלֹא שָׁכַחְתִּי. <sup>14</sup> לֹא-אֲכַלְתִּי בְּאֹנִי מִמֶּנּוּ, וְלֹא-בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטִמְאָה, וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ, לָמָת; שָׁמַעְתִּי, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי--עַשִׁיתִּי, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. <sup>15</sup> הִשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן-הַשָּׁמַיִם, וּבִרְךָ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ--כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדִבָּשׁ. <sup>16</sup> הַיּוֹם הַזֶּה, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים הָאֵלֶּה--וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים; וְשִׁמַּרְתָּ וַעֲשִׂיתָ אוֹתָם, בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. <sup>17</sup> אֵת-יְהוָה הָאֵלֶּה, הַיּוֹם: לַהֲיוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו, וּלְשַׁמֵּר חֻקֵּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו--וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ. <sup>18</sup> וַיְהוָה הָאֵלֶּיךָ הַיּוֹם, לַהֲיוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה, כִּאֲשֶׁר, דִּבַּר-לָךְ; וּלְשַׁמֵּר, כָּל-מִצְוֹתָיו. <sup>19</sup> וּלְתַתֶּךָ עֲלִיוֹן, עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה, לְתַהֲלָה, וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת; וּלְהִיתֶךָ עַם-קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּאֲשֶׁר דִּבַּר.

<sup>1</sup> And Moses and the elders of Israel commanded the people, saying: 'Keep all the commandment which I command you this day. <sup>2</sup> And it shall be on the day when ye shall pass over the Jordan unto the land which HaShem thy G-d giveth thee, that thou shalt set thee up great stones, and plaster them with plaster. <sup>3</sup> And thou shalt write upon them all the words of this law, when thou art passed over; that thou mayest go in unto the land which HaShem thy G-d giveth thee, a land flowing with milk and honey, as HaShem, the G-d of thy fathers, hath promised thee. <sup>4</sup> And it shall be when ye are passed over the Jordan, that ye shall set up these stones, which I command you this day, in mount Ebal, and thou shalt plaster them with plaster. <sup>5</sup> And there shalt thou build an altar unto HaShem thy G-d, an altar of stones; thou shalt lift up no iron tool upon them. <sup>6</sup> Thou shalt build the altar of HaShem thy G-d of unhewn stones; and thou shalt offer burnt-offerings thereon unto HaShem thy G-d. <sup>7</sup> And thou shalt sacrifice peace-offerings, and shalt eat there; and thou shalt rejoice before HaShem thy G-d. <sup>8</sup> And thou shalt write upon the stones all the words of this law very plainly.' <sup>9</sup> And Moses and the priests the Levites spoke unto all Israel, saying: 'Keep silence, and hear, O Israel; this day thou art become a people unto HaShem thy G-d. <sup>10</sup> Thou shalt therefore hearken to the voice of HaShem thy G-d, and do His commandments and His statutes, which I command thee this day.' <sup>11</sup> And Moses charged the people the same day, saying: <sup>12</sup> 'These shall stand upon mount Gerizim to bless the people, when ye are passed over the Jordan: Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Joseph, and Benjamin; <sup>13</sup> and these shall stand upon mount Ebal for the curse: Reuben, Gad, and Asher, and Zebulun, Dan, and Naphtali. <sup>14</sup> And the Levites shall speak, and say unto all the men of Israel with a loud voice: <sup>15</sup> Cursed be the man that maketh a graven or molten image, an abomination unto HaShem, the work of the hands of the craftsman, and setteth it up in secret. And all the people shall answer and say: Amen. <sup>16</sup> Cursed be he that dishonoureth his father or his mother. And all the people shall say: Amen. <sup>17</sup> Cursed be he that removeth his neighbour's landmark. And all the people shall say: Amen. <sup>18</sup> Cursed be he that maketh the blind to go astray in the way. And all the people shall say: Amen. <sup>19</sup> Cursed be he that perverteth the justice due to the stranger, fatherless, and widow. And all the people shall say: Amen. <sup>20</sup> Cursed be he that lieth with his father's wife; because he hath uncovered his father's skirt. And all the people shall say: Amen. <sup>21</sup> Cursed be he that lieth with any manner of beast. And all the people shall say: Amen. <sup>22</sup> Cursed be he that lieth with his sister, the daughter of his father, or the daughter of his mother. And all the people shall say: Amen. <sup>23</sup> Cursed be he that lieth with his mother-in-law. And all the people shall say: Amen. <sup>24</sup> Cursed be he that smiteth his neighbour in secret. And all the people shall say: Amen. <sup>25</sup> Cursed be he that taketh a bribe to slay an innocent person. And all the people shall say: Amen. <sup>26</sup> Cursed be he that confirmeth not the words of this law to do them. And all the people shall say: Amen.'

<sup>1</sup> וַיִּצְוּ מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת-הָעָם לֵאמֹר: שְׁמֹר, אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם, הַיּוֹם. <sup>2</sup> וְהָיָה, בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ--וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת, וְשָׁדַתָּ אֹתָם בְּשִׂיד. <sup>3</sup> וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת--בְּעֵבֶרְךָ: לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְרָהָם, לָךְ. <sup>4</sup> וְהָיָה, בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן, תִּקְיְמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם, בְּהָר עֵיבָל; וְשָׁדַתָּ אוֹתָם, בְּשִׂיד. <sup>5</sup> וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ: מִזְבֵּחַ אֲבָנִים, לֹא-תִבְנֶה עֲלֵיהֶם בְּרִזָּל. <sup>6</sup> אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ; וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ. <sup>7</sup> וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים, וְאָכַלְתָּ שָׁם; וְשִׁמַּחְתָּ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ. <sup>8</sup> וְכָתַבְתָּ עַל-הָאֲבָנִים, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת--בָּאָרֶץ הַיַּיִט. <sup>9</sup> וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם, אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הִסָּכַת וּשְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ. <sup>10</sup> וּשְׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ; וַעֲשִׂיתָ אֶת-מִצְוֹתָיו וְאֶת-חֻקָּיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם. <sup>11</sup> וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר. <sup>12</sup> אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבָרֶךְ אֶת-הָעָם, עַל-הַר גֵּרִזִּים, בְּעֵבֶרְכֶם, אֶת-הַיַּרְדֵּן: שְׁמַעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה, וַיִּשָּׁשֶׁכַר וַיּוֹסֵף וּבִנְיָמִן. <sup>13</sup> וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל-הַקָּלְלָה, בְּהָר עֵיבָל: רְאוּבֵן גָּד וְאָשֶׁר, וְזַבּוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי. <sup>14</sup> וַעֲנוּ הַלְוִיִּם, וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל--קוֹל רָם. <sup>15</sup> אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֵבַת יְהוָה, מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ--וְשָׁם בִּסְתֵר; וַעֲנוּ כָל-הָעָם וְאָמְרוּ, אָמֵן. <sup>16</sup> אָרוּר, מִקְלָה אֲבִיו וְאִמּוֹ; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>17</sup> אָרוּר, מְסִיג גְּבוּל רֵעֵהוּ; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>18</sup> אָרוּר, מִשְׁגָּה עֹוֹר בַּדֶּרֶךְ; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>19</sup> אָרוּר, מִטָּה מְשַׁפֵּט גֵר-יְתוֹם--וְאִלְמָנָה; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>20</sup> אָרוּר, שֹׁכֵב עִם-אִשְׁתּוֹ אֲבִיו--כִּי גִלָּה, כִּנְיָ אֲבִיו; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>21</sup> אָרוּר, שֹׁכֵב עִם-כָּל-בְּהֵמָה; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>22</sup> אָרוּר, שֹׁכֵב עִם-אֲחֹתוֹ--בֵּת אֲבִיו, אוֹ בֵּת-אִמּוֹ; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>23</sup> אָרוּר, שֹׁכֵב עִם-חֲתָנָתוֹ; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>24</sup> אָרוּר, מְכַה רֵעֵהוּ בִּסְתֵר; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>25</sup> אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד, לַהֲכֹת נַפֶּשׁ דָּם נָקִי; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן. <sup>26</sup> אָרוּר, אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת--לַעֲשׂוֹת אוֹתָם; וְאָמַר כָּל-הָעָם, אָמֵן.

<sup>1</sup> And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently unto the voice of HaShem thy G-d, to observe to do all His commandments which I command thee this day, that HaShem thy G-d will set thee on high above all the nations of the earth. <sup>2</sup> And all these blessings shall come upon thee, and overtake thee, if thou shalt hearken unto the voice of HaShem thy G-d. <sup>3</sup> Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field. <sup>4</sup> Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the young of thy flock. <sup>5</sup> Blessed shall be thy basket and thy kneading-trough. <sup>6</sup> Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou goest out. <sup>7</sup> HaShem will cause thine enemies that rise up against thee to be smitten before thee; they shall come out against thee one way, and shall flee before thee seven ways. <sup>8</sup> HaShem will command the blessing with thee in thy barns, and in all that thou puttest thy hand unto; and He will bless thee in the land which HaShem thy G-d giveth thee. <sup>9</sup> HaShem will establish thee for a holy people unto Himself, as He hath sworn unto thee; if thou shalt keep the commandments of HaShem thy G-d, and walk in His ways. <sup>10</sup> And all the peoples of the earth shall see that the name of HaShem is called upon thee; and they shall be afraid of thee. <sup>11</sup> And HaShem will make thee over-abundant for good, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy land, in the land which HaShem swore unto thy fathers to give thee. <sup>12</sup> HaShem will open unto thee His good treasure the heaven to give the rain of thy land in its season, and to bless all the work of thy hand; and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow. <sup>13</sup> And HaShem will make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; if thou shalt hearken unto the commandments of HaShem thy G-d, which I command thee this day, to observe and to do them; <sup>14</sup> and shalt not turn aside from any of the words which I command you this day, to the right hand, or to the left, to go after other gods to serve them. <sup>15</sup> But it shall come to pass, if thou wilt not hearken unto the voice of HaShem thy G-d, to observe to do all His commandments and His statutes which I command thee this day; that all these curses shall come upon thee, and overtake thee. <sup>16</sup> Cursed shalt thou be in the city, and cursed shalt thou be in the field. <sup>17</sup> Cursed shall be thy basket and thy kneading-trough. <sup>18</sup> Cursed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, the increase of thy kine, and the young of thy flock. <sup>19</sup> Cursed shalt thou be when thou comest in, and cursed shalt thou be when thou goest out. <sup>20</sup> HaShem will send upon thee cursing, discomfiture, and rebuke, in all that thou puttest thy hand unto to do, until thou be destroyed, and until thou perish quickly; because of the evil of thy doings, whereby thou hast forsaken Me. <sup>21</sup> HaShem will make the pestilence cleave unto thee, until He have consumed thee from off the land, whither thou goest in to possess it. <sup>22</sup> HaShem will smite thee with consumption, and with fever, and with inflammation, and with fiery heat, and with drought, and with blasting, and with mildew; and they shall pursue thee until thou perish. <sup>23</sup> And thy heaven that is over thy head shall be brass, and the earth that is under thee shall be iron. <sup>24</sup> HaShem will make the rain of thy land powder and dust; from heaven shall it come down upon thee, until thou be destroyed. <sup>25</sup> HaShem will cause thee to be smitten before thine enemies; thou shalt go out one way against them, and shalt flee seven ways before them; and thou shalt be a horror unto all the kingdoms of the earth. <sup>26</sup> And thy carcasses shall be food unto all fowls of the air, and unto the beasts of the earth, and there shall be none to frighten them away. <sup>27</sup> HaShem will smite thee with the boil of Egypt, and with the emerods, and with the scab, and with the itch, whereof thou canst not be healed. <sup>28</sup> HaShem will smite thee with madness, and with blindness, and with astonishment of heart. <sup>29</sup> And thou shalt grope at noontide, as the blind gropeth in darkness, and thou shalt not make thy ways prosperous; and thou shalt be only oppressed and robbed alway, and there shall be none to save thee. <sup>30</sup> Thou shalt betroth a wife, and another man shall lie with her; thou shalt build a house, and thou shalt not dwell therein; thou shalt plant a vineyard, and shalt not use the fruit thereof. <sup>31</sup> Thine ox shall be slain before thine eyes, and thou shalt not eat thereof; thine ass shall be violently taken away from before thy face, and shall not be restored to thee; thy sheep shall be given unto thine enemies; and thou shalt have none to save thee. <sup>32</sup> Thy sons and thy daughters shall be given unto another people, and thine eyes shall look, and fail with longing for them all the day; and there shall be nought in the power of thy hand. <sup>33</sup> The fruit of thy land, and all thy labours, shall a nation which thou knowest not eat up; and thou shalt be only oppressed and crushed away: <sup>34</sup> so that thou shalt be mad for the sight of thine eyes which thou shalt see. <sup>35</sup> HaShem will smite thee in the knees, and in the legs, with a sore boil, whereof thou canst not be healed, from the sole of thy foot unto the crown of thy head. <sup>36</sup> HaShem will bring thee, and thy king whom thou shalt set over thee, unto a nation that thou hast not known, thou nor thy fathers; and there shalt thou serve other gods, wood and stone. <sup>37</sup> And thou shalt become an astonishment, a proverb, and a byword, among all the peoples whither HaShem shall lead thee away. <sup>38</sup> Thou shalt carry much seed out into the field, and shalt gather little in; for the locust shall consume it. <sup>39</sup> Thou shalt plant vineyards and dress them, but thou shalt neither drink of the wine, nor gather the grapes; for the worm shall eat them. <sup>40</sup> Thou shalt have olive-trees throughout all thy borders, but thou shalt not anoint thyself with the oil; for thine olives shall drop off. <sup>41</sup> Thou shalt beget sons and daughters, but they shall not be thine; for they shall go into captivity. <sup>42</sup> All thy trees and the fruit of thy land shall the locust possess. <sup>43</sup> The stranger that is in the midst of thee shall mount up above thee higher and higher; and thou shalt come down lower and lower. <sup>44</sup> He shall lend to thee, and thou shalt not lend to him; he shall be the head, and thou shalt be the tail. <sup>45</sup> And all these curses shall come upon thee, and shall pursue thee, and overtake thee, till thou be destroyed; because thou didst not hearken unto the voice of HaShem thy G-d, to keep His commandments and His statutes which He commanded thee. <sup>46</sup> And they shall be upon thee for a sign and for a wonder, and upon thy seed for ever; <sup>47</sup> because thou didst not serve HaShem thy G-d with joyfulness, and with gladness of heart, by reason of the abundance of all things; <sup>48</sup> therefore shalt thou serve thine enemy whom HaShem shall send against thee, in hunger, and in thirst, and in nakedness, and in want of all things; and he shall put a yoke of iron upon thy neck, until he have destroyed thee. <sup>49</sup> HaShem will bring a nation against thee from far, from the end of the earth, as the vulture swoopeth down; a nation whose tongue thou shalt not understand; <sup>50</sup> a nation of fierce countenance, that shall not regard the person of the old, nor show favour to the young. <sup>51</sup> And he shall eat the fruit of thy cattle, and the fruit of thy ground, until thou be destroyed; that also shall not leave thee corn, wine, or oil, the increase of thy kine, or the young of thy flock, until he have caused thee to perish. <sup>52</sup> And he shall besiege thee in all thy gates, until thy high and fortified walls come down, wherein thou didst trust, throughout all thy land; and he shall besiege thee in all thy gates throughout all thy land, which HaShem thy G-d hath given thee. <sup>53</sup> And thou shalt eat the fruit of thine own body, the flesh of thy sons and of thy daughters whom HaShem thy G-d hath given thee; in the siege and in the straitness, wherewith thine enemies shall straiten thee. <sup>54</sup> The man that is tender among you, and very delicate, his eye shall be evil against his brother, and against the wife of his bosom, and against the remnant of his children whom he hath remaining; <sup>55</sup> so that he will not give to any of them of the flesh of his children whom he shall eat, because he hath nothing left him; in the siege and in the straitness, wherewith thine enemy shall straiten thee in all thy gates. <sup>56</sup> The tender and delicate woman among you, who would not adventure to set the sole of her foot upon the ground for delicateness and tenderness, her eye shall be evil against the husband of her bosom, and against her son, and against her daughter; <sup>57</sup> and against her afterbirth that cometh out from between her feet, and against her children whom she shall bear; for she shall eat them for want of all things secretly; in the siege and in the straitness, wherewith thine enemy shall straiten thee in thy gates. <sup>58</sup> If thou wilt not observe to do all the words of this law that are written in this book, that thou mayest fear this glorious and awful Name, HaShem thy G-d; <sup>59</sup> then HaShem will make thy plagues wonderful, and the plagues of thy seed, even great plagues, and of long continuance, and sore sicknesses, and of long continuance. <sup>60</sup> And He will bring back upon thee all the diseases of Egypt, which thou wast in dread of; and they shall cleave unto thee. <sup>61</sup> Also every sickness, and every plague, which is not written in the book of this law, them will HaShem bring upon thee, until thou be destroyed. <sup>62</sup> And ye shall be left few in number, whereas ye were as the stars of heaven for multitude; because thou didst not hearken unto the voice of HaShem thy G-d. <sup>63</sup> And it shall come to pass, that as HaShem rejoiced over you to do you good, and to multiply you; so HaShem will rejoice over you to cause you to perish, and to destroy you; and ye shall be plucked from off the land whither thou goest in to possess it. <sup>64</sup> And HaShem shall scatter thee among all peoples, from the one end of the earth even unto the other end of the earth; and there thou shalt serve other gods, which thou hast not known, thou nor thy fathers, even wood and stone. <sup>65</sup> And among these nations shalt thou have no repose, and there shall be no rest for the sole of thy foot; but HaShem shall give thee there a trembling heart, and failing of eyes, and languishing of soul. <sup>66</sup> And thy life shall hang in doubt before thee; and thou shalt fear night and day, and shalt have no assurance of thy life. <sup>67</sup> In the morning thou shalt say: 'Would it were even!' and at even thou shalt say: 'Would it were morning!' for the fear of thy heart which thou shalt fear, and for the sight of thine eyes which thou shalt see. <sup>68</sup> And HaShem shall bring thee back into Egypt in ships, by the way whereof I said unto thee: 'Thou shalt see it no more again'; and there ye shall sell yourselves unto your enemies for bondmen and for bondwoman, and no man shall buy you. <sup>69</sup> These are the words of the covenant which HaShem commanded Moses to make with the children of Israel in the land of Moab, beside the covenant which He made with them in Horeb.

<sup>1</sup> והנה, אם-שמוע תשמע בקול יהנה אלהיך, לשמר לעשות את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוך היום--ונתנך יהנה אלהיך, עליו, על, כל-גווי הארץ. <sup>2</sup> ובאו עליך כל-הברכות האלה, והשגך: כי תשמע, בקול יהנה אלהיך. <sup>3</sup> ברוך אתה, בעיר; וברוך אתה, בשדה. <sup>4</sup> ברוך פרי-בטנך ופרי אדמתך, ופרי בהמתך--שגר אלפיך, ועשתרות צאנך. <sup>5</sup> ברוך טנאך, ומשארתך. <sup>6</sup> ברוך אתה, בבלאך; וברוך אתה, בצאתך. <sup>7</sup> ומן יהנה את-איביך הקמים עליך, נגפים לפניך: בדרך אחך יצאו אליך, ובשבועה דרכים ינסו לפניך. <sup>8</sup> יצו יהנה אתך, את-הברכה, באסמך, ובכל משלח ידך; וברכך--בארץ, אשר-יהנה אלהיך נתן לך. <sup>9</sup> יקימך יהנה לו לעם קדוש, כאשר נשבע לך: כי תשמר, את-מצות יהנה אלהיך, והלכת, בדרךיו. <sup>10</sup> וראו כל-עמי הארץ, כי שם יהנה נקרא עליך; וראו, מנך. <sup>11</sup> והותרך יהנה לטובה, בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--על, האדמה, אשר נשבע יהנה לאביך, לכת לך. <sup>12</sup> יפתח יהנה לך את-אוצרו הטוב את-השמים, לתת מטר-ארצה בעת, ולברך, את כל-מעשה ידך; והלית גוים רבים, ואתה לא תלך. <sup>13</sup> ונתנך יהנה לראש, ולא לזנב, ויהיית רק למעלה, ולא תהיה למטה: כי-תשמע אל-מצות יהנה אלהיך, אשר אנכי מצוך היום--לשמר ולעשות. <sup>14</sup> ולא תסור, מכל-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום--ימין ושמאל: ללכת, אחרי אלהים אחרים--לעבדם. <sup>15</sup> היום, אם-לא תשמע בקול יהנה אלהיך, לשמר לעשות את-כל-מצותיו וחקותיו, אשר אנכי מצוך היום--ובאו עליך כל-הקלות האלה, והשיגוך. <sup>16</sup> ארוך אתה, בעיר; וארוך אתה, בשדה. <sup>17</sup> ארוך טנאך, ובמשארתך. <sup>18</sup> ארוך פרי-בטנך ופרי אדמתך--שגר אלפיך, וצאתך, בצאנך. <sup>19</sup> ארוך אתה, וארוך אתה, בצאתך. <sup>20</sup> ישלך יהנה בך את-המאכלה את-המהותה, ואת-המגערה, בכל-משלח ידך, אשר תעשה--עד השקט ועד-האכזה, מהר, מפני רע מעלליך אשר עובתני. <sup>21</sup> יבך יהנה בך, את-הדבר--עד, כלתו אתך, מעל האדמה, אשר-אתה בא-שמה לרשתה. <sup>22</sup> יכזה יהנה בשקפת ובקדחת ובדלקת, ובחרחר ובחרב, ובשדפון, ובחרקון; וירפוד, עד אבדך. <sup>23</sup> והיו שמך אשר על-ראשך, נחשת; והארץ אשר-תחבדך, ברזל. <sup>24</sup> ימן יהנה את-מטר ארצה, אבק ועפר: מן-השמים ירד עליך, עד השקטך. <sup>25</sup> ותנך יהנה נגף, לפני איביך--בדרך אחך תצא אליו, ובשבועה דרכים תנס לפניך; והיית לזונה, לכל ממלכות הארץ. <sup>26</sup> והיתה נבלתך למאכל, לכל-עוף השמים ולבהמת הארץ; ואין, מחידי. <sup>27</sup> יכזה יהנה בשחין מצרים, ובעפלים ובשחרים, ובגרב, ובחרס--אשר לא-תוכל, להפא. <sup>28</sup> יכזה יהנה, בשעון ובעוריו; ובתמחון, לבב. <sup>29</sup> והיית ממשש בפתחם, כאשר ימשש העור באפלה, ולא תצליח, את-דרכיך; והיית אד עשוק וגויל, כל-הימים--ואין מושיע. <sup>30</sup> אשך תאשש, ואיש אחר ישגלה משכנה--בית תבנה, ולא-תשב בו; כרם תטע, ולא תחלקנו. <sup>31</sup> וזיתים יהיו לך, בכל-גבולך; ושמן ימנו--תחרך גויל מלפניך, ולא ישוב לך; צאנך תבנות לאיביך, ואין לך מושיע. <sup>32</sup> בניך ובנותיך נתנים לעם אחר, וצאנך ראות, וקלות עליהם--קרן, צלם, ואין לאל, ידך. <sup>33</sup> פרי אדמתך ופרי-גינך, יאכל רש. <sup>34</sup> והיית ידך, רע, על-הברכים ועל-השקים, אשר לא-תוכל, להרפא--אתה ורגלך, ועד קדקדך. <sup>35</sup> יכזה יהנה יהנה אתך, ואת-מלכך אשר תקים עליך, אל-גוי, אשר לא-ידעת ממה ואחר-יהנה; ואתה יוטר, עין רב, תוציא השדה; וימעט תאסף, כי יחלסנו הארבה. <sup>39</sup> כרמים תטע, ועבדת; ויין לא-תשתה ולא תאגרי, כי תאכלנו התלעת. <sup>40</sup> וזיתים יהיו לך, בכל-גבולך; ושמן לא תסוד, כי ישל ויחר. <sup>41</sup> בגים ובנות, תוליד; ולא-יהיו לך, כי ילכו בשבי. <sup>42</sup> כל-עצך, ופרי אדמתך, יגרש, הצלצל. <sup>43</sup> הגר אשר בקרבך, יגלה עליך מעלה מעלה; ואתה תרד, משה משה. <sup>44</sup> הוא ילך, ואתה לא תלנו; הוא יהנה לראש, ואתה תהיה לזנב. <sup>45</sup> ובאו עליך כל-הקלות האלה, וירפוד והשיגוך, עד, השקדך: כי-לא שמעת, בקול יהנה אלהיך--לשמר מצותיו וחקותיו, אשר צונו. <sup>46</sup> והיו בך, לאות ולמפת; ובזרעך, עד-עולם. <sup>47</sup> תחת, אשר לא-עבדת את-יהנה אלהיך, בשמחה, ובטוב לבב--מרב, כל. <sup>48</sup> ועבדת את-איביך, אשר ישתנו יהנה בך, ברעב ובצמא ובערים, ובחסר כל; ונתן על ברזל, על-צנאריך, עד השמידו, אתך. <sup>49</sup> ישא יהנה עליך גוי מרחק מקצה הארץ, כאשר יהנה הנשר; גוי, אשר לא-תשמע לשנו. <sup>50</sup> גוי, עז פנים, אשר לא-ישא פנים לזנו, ונער לא יחן. <sup>51</sup> ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך, עד השקדך, אשר לא-ישאיר לך דגן חירוש ויבחר, שגר אלפיך ועשתרות צאנך--עד האבדו, אתך. <sup>52</sup> ותצר לך בכל-שעריך, עד רדת חמתך הגבוה והבצורות, אשר אתה בטח בהן, בכל-ארצה; ותצר לך, בכל-שעריך, בקול אלהיך--אשר נתן יהנה אלהיך לך. <sup>53</sup> ואלכלת פרי-בטנך, בשר בניך ובנותיך, אשר נתן לך, בקול אלהיך--במצור, ובצוק, ואשר-יחרי, אתך. <sup>54</sup> האיש יהנה בך, והענג אתך--תרע עיניו, והיהו ובאשת חיקו, וביתך בנוי אשר יוטר. <sup>55</sup> מתת לאחד מהם, מפשר בניו אשר יאכל, מבלי השאיר-לו, כל--בבצור, ובמצור, כאשר יציק לך איבך, בכל-שעריך. <sup>56</sup> הרבה בך והענגה, אשר לא-נסתה כף-רגלה הצג על-הארץ, מהתענג, ומרד--תרע עינה באיש חיקה, ובבנה ובבמה. <sup>57</sup> ובשלתה היוצת מבין רגליה, ובבניה אשר תלד, כי-תאכלם בחסר-כל, בסתר--במצור, ובמצור, אשר יציק לך איבך, בשעריך. <sup>58</sup> אם-לא תשמר לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת, הכתבים, בספר הזה; ליראה את-השם הנכבד והנורא, הזה--את, יהנה אלהיך. <sup>59</sup> והפלה יהנה את-מבתך, ואת מכות ירעך: מכות גדלות ונאמנות, וחקלים רעים ונאמנים. <sup>60</sup> והשיב בך, את כל-מדה מצרים, אשר גרת, מפניהם; ודבקו, לך. <sup>61</sup> גם כל-חלי, וכל-מכה, אשר לא כתוב, בספר התורה הזאת--עלם יהנה עליך, עד השקדך. <sup>62</sup> ונשארתם, במתי מעט, תחת אשר הייתם, כסוכי השמים לרב: כי-לא שמעת, בקול יהנה אלהיך. <sup>63</sup> והנה כאשר-שם יהנה עליכם, להיטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש יהנה עליכם, להאביד אתכם ולהשמיד אתכם; ונסחתם מעל האדמה, אשר-אתה בא-שמה לרשתה. <sup>64</sup> והפיך יהנה בכל-העמים, מקצה הארץ ועד-קצה הארץ; ועבדת שם אלהים אחרים, אשר לא-ידעת אתה ולמחיד--עין ואבן. <sup>65</sup> ובגוים ההם לא תרגיע, ולא יהנה מנוח לכה-רגלך; ונתן יהנה לך שם לב רע, וכליון ועינים ודביון נפש. <sup>66</sup> והיו חייך, תלאו, לך מנגד; ופשתך לילה ויומם, ונתן תאמין בחיך. <sup>67</sup> בבקר תאמר מתי-יבשר, ובערב תאמר מתי-יבשר--בקר--אשר אפחית אשר תשת, ומפאת עיניך אשר תראה; להשקיף יהנה מצרים, בדרך אשר אפחית לך, לא-תסיר עוד לראותה; והתמפרתם שם לאביך לעבים ולשפחות, ואין קנה. <sup>69</sup> אלה דברי הברית אשר-צוה יהנה את-משה, לכרת את-בני ישראל--בארץ מואב: מלכד הברית, אשר-ברת אתם בחורב.

<sup>1</sup> And Moses called unto all Israel, and said unto them: Ye have seen all that HaShem did before your eyes in the land of Egypt unto Pharaoh, and unto all his servants, and unto all his land; <sup>2</sup> the great trials which thine eyes saw, the signs and those great wonders; <sup>3</sup> but HaShem hath not given you a heart to know, and eyes to see, and ears to hear, unto this day. <sup>4</sup> And I have led you forty years in the wilderness; your clothes are not waxen old upon you, and thy shoe is not waxen old upon thy foot. <sup>5</sup> Ye have not eaten bread, neither have ye drunk wine or strong drink; that ye might know that I am HaShem your G-d. <sup>6</sup> And when ye came unto this place, Sihon the king of Heshbon, and Og the king of Bashan, came out against us unto battle, and we smote them. <sup>7</sup> And we took their land, and gave it for an inheritance unto the Reubenites, and to the Gadites, and to the half-tribe of the Manassites. <sup>8</sup> Observe therefore the words of this covenant, and do them, that ye may make all that ye do to prosper. <sup>9</sup> Ye are standing this day all of you before HaShem your G-d: your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Israel, <sup>10</sup> your little ones, your wives, and thy stranger that is in the midst of thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water; <sup>11</sup> that thou shouldest enter into the covenant of HaShem thy G-d — and into His oath — which HaShem thy G-d maketh with thee this day; <sup>12</sup> that He may establish thee this day unto Himself for a people, and that He may be unto thee a G-d, as He spoke unto thee, and as He swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob. <sup>13</sup> Neither with you only do I make this covenant and this oath; <sup>14</sup> but with him that standeth here with us this day before HaShem our G-d, and also with him that is not here with us this day — <sup>15</sup> for ye know how we dwelt in the land of Egypt; and how we came through the midst of the nations through which ye passed; <sup>16</sup> and ye have seen their detestable things, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were with them — <sup>17</sup> lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turneth away this day from HaShem our G-d, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among you a root that beareth gall and wormwood; <sup>18</sup> and it come to pass, when he heareth the words of this curse, that he bless himself in his heart, saying: 'I shall have peace, though I walk in the stubbornness of my heart — that the watered be swept away with the dry'; <sup>19</sup> HaShem will not be willing to pardon him, but then the anger of HaShem and His jealousy shall be kindled against that man, and all the curse that is written in this book shall lie upon him, and HaShem shall blot out his name from under heaven; <sup>20</sup> and HaShem shall separate him unto evil out of all the tribes of Israel, according to all the curses of the covenant that is written in this book of the law. <sup>21</sup> And the generation to come, your children that shall rise up after you, and the foreigner that shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses wherewith HaShem hath made it sick; <sup>22</sup> and that the whole land thereof is brimstone, and salt, and a burning, that it is not sown, nor beareth, nor any grass groweth therein, like the overthrow of Sodom and Gomorrah, Admah and Zeboiim, which HaShem overthrew in His anger, and in His wrath; <sup>23</sup> even all the nations shall say 'Wherefore hath HaShem done thus unto this land? what meaneth the heat of this great anger?' <sup>24</sup> then men shall say: 'Because they forsook the covenant of HaShem, the G-d of their fathers, which He made with them when He brought them forth out of the land of Egypt; <sup>25</sup> and went and served other gods, and worshipped them, gods that they knew not, and that He had not allotted unto them; <sup>26</sup> therefore the anger of HaShem was kindled against this land, to bring upon it all the curse that is written in this book; <sup>27</sup> and HaShem rooted them out of their land in anger, and in wrath, and in great indignation, and cast them into another land, as it is this day'. — <sup>28</sup> The secret things belong unto HaShem our G-d; but the things that are revealed belong unto us and to our children for ever, that we may do all the words of this law.

<sup>1</sup> וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: אַתֶּם רְאִיתֶם, אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, לַפְרָעָה וּלְכָל-עַבְדָּיו, וּלְכָל-אֶרֶצוֹ. <sup>2</sup> הַמִּסּוֹת, הַגְּדֹלֹת, אֲשֶׁר רָאוּ, עֵינֶיךָ--הָאֵתֹת וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֹלִים, הָהֵם. <sup>3</sup> וְלֹא-נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לְדַעַת, וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנוֹיִם לִשְׁמָעַ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>4</sup> וְאוֹלֹךְ אַתֶּכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה, בַּמִּדְבָּר; לֹא-בָלוּ שְׁלֹמֹתֵיכֶם מַעֲלֵיכֶם, וְנִעְלָךְ לֹא-בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ. <sup>5</sup> לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם, וַיֵּין וְשִׁכָר לֹא שָׁתִיתֶם--לְמַעַן, תִּדְעוּ, כִּי אֲנִי יְהוָה, אֱלֹהֵיכֶם. <sup>6</sup> וְתִבְאוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ-חֲשֹׁבוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לִקְרֹאתֵנוּ, לְמַלְחָמָה--וַנִּכֶּם. <sup>7</sup> וַנִּקַּח, אֶת-אֶרֶצָם, וַנַּתְּנָה לְנַחֲלָה, לְרֵאוּבֵנִי וּלְגַדִּי--וְלַחֲצִי, שְׁבֵט הַמְּנַשֵּׁי. <sup>8</sup> וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת, וְעָשִׂיתֶם, אִתָּם--לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ, אֵת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ. <sup>9</sup> אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּלָכֶם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם, זַקֵּנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם, כָּל, אִישׁ יִשְׂרָאֵל. <sup>10</sup> טַפְּכֶם נִשְׁיכֶם--וַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ: מַחֲטָב עֶצֶד, עַד שֹׁאֵב מִיַּד. <sup>11</sup> לַעֲבֹד, בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּבְאֵלֹתָיו: אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם. <sup>12</sup> לְמַעַן הָקִים-אֶתֶּךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם, וְהוּא יְהוָה-לְךָ לֵאלֹהִים--כְּאֲשֶׁר, דִּבֶּר-לְךָ; וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם, לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. <sup>13</sup> וְלֹא אַתֶּכֶם, לְבִדְכֶם--אֲנֹכִי, כָּרַת אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת, וְאֵת-הָאֵלָה, הַזֹּאת. <sup>14</sup> כִּי אֶת-אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה, עֲמָנוּ עִמָּד הַיּוֹם, לִפְנֵי, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה, עֲמָנוּ הַיּוֹם. <sup>15</sup> כִּי-אַתֶּם יִדְעַתֶּם, אֵת אֲשֶׁר-יִשְׁכְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְאֵת אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם. <sup>16</sup> וְתֵרְאוּ, אֶת-שְׁקוּצֵיהֶם, וְאֵת, גִּלְלֵיהֶם--עֵץ וְאֶבֶן, כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עָמְהֶם. <sup>17</sup> פֶּן-יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ-שְׁבֵט, אֲשֶׁר לִכְבוֹ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְלַכֵּת לַעֲבֹד, אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם: פֶּן-יֵשׁ בָּכֶם, שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ--וּלְעַנְהָ. <sup>18</sup> וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-דְּבָרֵי הָאֵלָה הַזֹּאת, וְהִתְבָּרַךְ בְּלִכְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהוָה-לִי--כִּי בִשְׁרָרוֹת לְבִי, אֵלַךְ: לְמַעַן סְפוֹת הַרְּוָה, אֶת-הַצִּמְמָאָה. <sup>19</sup> לֹא-יֵאבֶה יְהוָה, סֵלַח לוֹ--כִּי אִזּוּ יַעֲשֶׂן אֶף-יְהוָה וְקִנְאֵתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, וּרְבֹצָה בּוֹ כָּל-הָאֵלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה; וּמָחָה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. <sup>20</sup> וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה, מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל--כָּלֹל, אֵלּוֹת הַבְּרִית, הַכְּתוּבָה, בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה. <sup>21</sup> וְאָמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן, בְּנוֹיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם, וְהִנָּכְרִי, אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה; וְרָאוּ אֶת-מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא, וְאֵת-תַּחֲלָאִיָּהּ, אֲשֶׁר-חָלָה יְהוָה, בָּהּ. <sup>22</sup> גִּפְרִית וּמָלַח, שָׁרְפָה כָּל-אֶרֶצָה--לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח, וְלֹא-יִעֲלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב: כַּמֶּהֱפַכַת סֹדֶם וְעַמֹּרָה, אֲדָמָה וְצַבִּיִּים, אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה, בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ. <sup>23</sup> וְאָמְרוּ, כָּל-הַגּוֹיִם, עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה, לְאֶרֶץ הַזֹּאת; מָה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל, הַזֶּה. <sup>24</sup> וְאָמְרוּ--עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ, אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם: אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם, בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. <sup>25</sup> וַיִּלְכוּ, וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ, לָהֶם: אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעוּם, וְלֹא חָלַק לָהֶם. <sup>26</sup> וַיַּחֲרֹ אֶף יְהוָה, בְּאֶרֶץ הַהוּא, לְהִבִּיאַ עֲלֶיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה, הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה. <sup>27</sup> וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם, בְּאֵף וּבְחִמָּה וּבְקִצָּף גָּדוֹל; וַיִּשְׁלַכֶם אֶל-אֶרֶץ אֲחֵרָת, כַּיּוֹם הַזֶּה. <sup>28</sup> הַנִּסְתַּרְתָּ--לִיהוָה, אֱלֹהֵינוּ; וְהִנָּגַלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ, עַד-עוֹלָם--לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

<sup>1</sup> And it shall come to pass, when all these things are come upon thee, the blessing and the curse, which I have set before thee, and thou shalt bethink thyself among all the nations, whither HaShem thy G-d hath driven thee, <sup>2</sup> and shalt return unto HaShem thy G-d, and hearken to His voice according to all that I command thee this day, thou and thy children, with all thy heart, and with all thy soul; <sup>3</sup> that then HaShem thy G-d will turn thy captivity, and have compassion upon thee, and will return and gather thee from all the peoples, whither HaShem thy G-d hath scattered thee. <sup>4</sup> If any of thine that are dispersed be in the uttermost parts of heaven, from thence will HaShem thy G-d gather thee, and from thence will He fetch thee. <sup>5</sup> And HaShem thy G-d will bring thee into the land which thy fathers possessed, and thou shalt possess it; and He will do thee good, and multiply thee above thy fathers. <sup>6</sup> And HaShem thy G-d will circumcise thy heart, and the heart of thy seed, to love HaShem thy G-d with all thy heart, and with all thy soul, that thou mayest live. <sup>7</sup> And HaShem thy G-d will put all these curses upon thine enemies, and on them that hate thee, that persecuted thee. <sup>8</sup> And thou shalt return and hearken to the voice of HaShem, and do all His commandments which I command thee this day. <sup>9</sup> And HaShem thy G-d will make thee over-abundant in all the work of thy hand, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy land, for good; for HaShem will again rejoice over thee for good, as He rejoiced over thy fathers; <sup>10</sup> if thou shalt hearken to the voice of HaShem thy G-d, to keep His commandments and His statutes which are written in this book of the law; if thou turn unto HaShem thy G-d with all thy heart, and with all thy soul. <sup>11</sup> For this commandment which I command thee this day, it is not too hard for thee, neither is it far off. <sup>12</sup> It is not in heaven, that thou shouldest say: 'Who shall go up for us to heaven, and bring it unto us, and make us to hear it, that we may do it?' <sup>13</sup> Neither is it beyond the sea, that thou shouldest say: 'Who shall go over the sea for us, and bring it unto us, and make us to hear it, that we may do it?' <sup>14</sup> But the word is very nigh unto thee, in thy mouth, and in thy heart, that thou mayest do it. <sup>15</sup> See, I have set before thee this day life and good, and death and evil, <sup>16</sup> in that I command thee this day to love HaShem thy G-d, to walk in His ways, and to keep His commandments and His statutes and His ordinances; then thou shalt live and multiply, and HaShem thy G-d shall bless thee in the land whither thou goest in to possess it. <sup>17</sup> But if thy heart turn away, and thou wilt not hear, but shalt be drawn away, and worship other gods, and serve them; <sup>18</sup> I declare unto you this day, that ye shall surely perish; ye shall not prolong your days upon the land, whither thou passest over the Jordan to go in to possess it. <sup>19</sup> I call heaven and earth to witness against you this day, that I have set before thee life and death, the blessing and the curse; therefore choose life, that thou mayest live, thou and thy seed; <sup>20</sup> to love HaShem thy G-d, to hearken to His voice, and to cleave unto Him; for that is thy life, and the length of thy days; that thou mayest dwell in the land which HaShem swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give them.

<sup>1</sup> והיה כי יבאו עליך כל-הדברים האלה, הברכה והקללה, אשר נתתי, לפניך; והשבת, אל-לבבך, בכל-הגוים, אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה. <sup>2</sup> ושבת עד-יהוה אלהיך, ושמעת בקלו, ככל אשר-אנכי מצוה, היום: אתה ובניך, בכל-לבבך ובכל-נפשך. <sup>3</sup> ושב יהוה אלהיך את-שבותך, ורחמך; ושב, וקבצך מכל-העמים, אשר הפיצך יהוה אלהיך, שמה. <sup>4</sup> אם-יהיה נדחך, בקצה השמים--משם, יקבצך יהוה אלהיך, ומשם, יקחה. <sup>5</sup> והביאך יהוה אלהיך, אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך--וירשתה; והיטבך והרבך, מאבותיך. <sup>6</sup> ומל יהוה אלהיך את-לבבך, ואת-לבב זרעך: לאהבה את-יהוה אלהיך, בכל-לבבך ובכל-נפשך--למען חייך. <sup>7</sup> ונתן יהוה אלהיך, את כל-האלות האלה, על-איביך ועל-שנאיך, אשר רדפוך. <sup>8</sup> ואתה תשוב, ושמעת בקול יהוה; ועשית, את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוה, היום. <sup>9</sup> והויתרך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך, בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--לטבה: כי ישוב יהוה, לשוש עליך לטוב, כאשר-שש, על-אבותיך. <sup>10</sup> כי תשמע בקול יהוה אלהיך, לשמר מצותיו וחקותיו, הכתובה בספר התורה הזו: כי תשוב אל-יהוה אלהיך, בכל-לבבך ובכל-נפשך. <sup>11</sup> כי המצוה הזאת, אשר אנכי מצוה היום--לא-נפלאה הוא ממך, ולא רחקה הוא. <sup>12</sup> לא בשמים, הוא: לאמר, מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. <sup>13</sup> ולא מעבר לים, הוא: לאמר, מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו, וישמענו אתה, ונעשנה. <sup>14</sup> כי-קרוב אליך הדבר, מאד: בפיך ובלבבך, לעשתו. <sup>15</sup> ראה נתתי לפניך היום, את-החיים ואת-הטוב, ואת-המנות, ואת-הרע. <sup>16</sup> אשר אנכי מצוה, היום, לאהבה את-יהוה אלהיך ללכת בדרךיו, ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטי; וחיית ורבת--ויברכך יהוה אלהיך, בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה. <sup>17</sup> ואם-יפנה לבבך, ולא תשמע; ונדחת, והשתחית לאלהים אחרים--ועבדתם. <sup>18</sup> הגדתי לכם היום, כי אבד תאבדון: לא-תאריכן ימים, על-האדמה, אשר אתה עבר את-הירדן, לבוא שמה לרשתה. <sup>19</sup> העדתי בכם היום, את-השמים ואת-הארץ--החיים והמנות נתתי לפניך, הברכה והקללה; ובחרת, בחיים--למען תחיה, אתה וזרעך. <sup>20</sup> לאהבה את-יהוה אלהיך, לשמע בקלו ולדבקה בו: כי הוא חייך, וארך ימיו--לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב, לתת להם.

<sup>1</sup> And Moses went and spoke these words unto all Israel. <sup>2</sup> And he said unto them: 'I am a hundred and twenty years old this day; I can no more go out and come in; and HaShem hath said unto me: Thou shalt not go over this Jordan. <sup>3</sup> HaShem thy G-d, He will go over before thee; He will destroy these nations from before thee, and thou shalt dispossess them; and Joshua, he shall go over before thee, as HaShem hath spoken. <sup>4</sup> And HaShem will do unto them as He did to Sihon and to Og, the kings of the Amorites, and unto their land; whom He destroyed. <sup>5</sup> And HaShem will deliver them up before you, and ye shall do unto them according unto all the commandment which I have commanded you. <sup>6</sup> Be strong and of good courage, fear not, nor be affrighted at them; for HaShem thy G-d, He it is that doth go with thee; He will not fail thee, nor forsake thee.' <sup>7</sup> And Moses called unto Joshua, and said unto him in the sight of all Israel: 'Be strong and of good courage; for thou shalt go with this people into the land which HaShem hath sworn unto their fathers to give them; and thou shalt cause them to inherit it. <sup>8</sup> And HaShem, He it is that doth go before thee; He will be with thee, He will not fail thee, neither forsake thee; fear not, neither be dismayed.' <sup>9</sup> And Moses wrote this law, and delivered it unto the priests the sons of Levi, that bore the ark of the covenant of HaShem, and unto all the elders of Israel. <sup>10</sup> And Moses commanded them, saying: 'At the end of every seven years, in the set time of the year of release, in the feast of tabernacles, <sup>11</sup> when all Israel is come to appear before HaShem thy G-d in the place which He shall choose, thou shalt read this law before all Israel in their hearing. <sup>12</sup> Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear HaShem your G-d, and observe to do all the words of this law; <sup>13</sup> and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear HaShem your G-d, as long as ye live in the land whither ye go over the Jordan to possess it.' <sup>14</sup> And HaShem said unto Moses: 'Behold, thy days approach that thou must die; call Joshua, and present yourselves in the tent of meeting, that I may give him a charge.' And Moses and Joshua went, and presented themselves in the tent of meeting. <sup>15</sup> And HaShem appeared in the Tent in a pillar of cloud; and the pillar of cloud stood over the door of the Tent. <sup>16</sup> And HaShem said unto Moses: 'Behold, thou art about to sleep with thy fathers; and this people will rise up, and go astray after the foreign gods of the land, whither they go to be among them, and will forsake Me, and break My covenant which I have made with them. <sup>17</sup> Then My anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide My face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall come upon them; so that they will say in that day: Are not these evils come upon us because our G-d is not among us? <sup>18</sup> And I will surely hide My face in that day for all the evil which they shall have wrought, in that they are turned unto other gods. <sup>19</sup> Now therefore write ye this song for you, and teach thou it the children of Israel; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against the children of Israel. <sup>20</sup> For when I shall have brought them into the land which I swore unto their fathers, flowing with milk and honey; and they shall have eaten their fill, and waxen fat; and turned unto other gods, and served them, and despised Me, and broken My covenant; <sup>21</sup> then it shall come to pass, when many evils and troubles are come upon them, that this song shall testify before them as a witness; for it shall not be forgotten out of the mouths of their seed; for I know their imagination how they do even now, before I have brought them into the land which I swore.' <sup>22</sup> So Moses wrote this song the same day, and taught it the children of Israel. <sup>23</sup> And he gave Joshua the son of Nun a charge, and said: 'Be strong and of good courage; for thou shalt bring the children of Israel into the land which I swore unto them; and I will be with thee.' <sup>24</sup> And it came to pass, when Moses had made an end of writing the words of this law in a book, until they were finished, <sup>25</sup> that Moses commanded the Levites, that bore the ark of the covenant of HaShem, saying: <sup>26</sup> 'Take this book of the law, and put it by the side of the ark of the covenant of HaShem your G-d, that it may be there for a witness against thee. <sup>27</sup> For I know thy rebellion, and thy stiff neck; behold, while I am yet alive with you this day, ye have been rebellious against HaShem; and how much more after my death? <sup>28</sup> Assemble unto me all the elders of your tribes, and your officers, that I may speak these words in their ears, and call heaven and earth to witness against them. <sup>29</sup> For I know that after my death ye will in any wise deal corruptly, and turn aside from the way which I have commanded you; and evil will befall you in the end of days; because ye will do that which is evil in the sight of HaShem, to provoke Him through the work of your hands.' <sup>30</sup> And Moses spoke in the ears of all the assembly of Israel the words of this song, until they were finished:

<sup>1</sup> וַיֵּלֶךְ, מֹשֶׁה; וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. <sup>2</sup> וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם--לֹא-אוּכַל עוֹד, לָצֵאת וּלְבוֹא; וַיְהִינָה אָמַר אֵלַי, לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. <sup>3</sup> יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ, הוּא-נִשְׁמִיד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ--וַיִּרְשָׁתָם; וַיְהוֹשֻׁעַ, הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ, כְּאִשֶּׁר, דִּבֶּר יְהוָה. <sup>4</sup> וְעֲשֵׂה יְהוָה, לָהֶם, כְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מְלֻכֵי הָאֱמֹרִי, וּלְאַרְצָם--אֲשֶׁר הִשְׁמִיד, אֹתָם. <sup>5</sup> וַנִּתְּנָם יְהוָה, לְפָנֶיכֶם; וְעֲשִׂיתֶם לָהֶם--כְּכָל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם. <sup>6</sup> חֲזֹקוּ וְאַמְצוּ, אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ--לֹא יַרְפֶּךָ, וְלֹא יַעֲזֹבְךָ. <sup>7</sup> וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו לַעֲיִנִּי כָל-יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאַמֵץ--כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת-הָעָם הַזֶּה, אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם; וְאַתָּה, תַּנְחִילֵנָה אוֹתָם. <sup>8</sup> וַיְהִינָה הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ, הוּא יְהִי עִמָּךְ--לֹא יַרְפֶּךָ, וְלֹא יַעֲזֹבְךָ; לֹא תִירָא, וְלֹא תַחַת. <sup>9</sup> וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַיִּתֵּן אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי, הַנִּשְׁאָאִים אֶת-אַרֹן בְּרִית יְהוָה; וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי, יִשְׂרָאֵל. <sup>10</sup> וַיִּצְוּ מֹשֶׁה, אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֵּץ שָׁבַע שָׁנִים, בְּמַעַד שְׁנֵת הַשְּׁמִטָּה--בַּחֹג הַסְּכּוֹת. <sup>11</sup> כְּבוֹא כָל-יִשְׂרָאֵל, לְרֹאוֹת אֶת-פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחָר: תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, נֹגֵד כָּל-יִשְׂרָאֵל--בְּאַזְנֵיהֶם. <sup>12</sup> הִקְהֵל אֶת-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ--לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ, וַיִּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. <sup>13</sup> וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ--לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. <sup>14</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת--קְרָא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְצַבּוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד, וְאַצְנִנִי; וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ, וַיִּתְּצַבּוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד. <sup>15</sup> וַיִּרָא יְהוָה בְּאֵהֶל, בַּעֲמוּד עָנָן; וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן, עַל-פֶּתַח הָאֵהֶל. <sup>16</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם-אַבְתָּיֶךָ; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֹכַר-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בֹא-שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ, וְעֲזָבֲנִי, וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ. <sup>17</sup> וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא וְעֲזָבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם, וְהָיָה לְאָכָל, וּמִצְאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת, וְצָרוֹת; וְאָמַר, בַּיּוֹם הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי-אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי, מִצְאוֹנִי הָרַעוֹת הָאֵלֶּה. <sup>18</sup> וְאֲנִכִּי, הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנָי בַּיּוֹם הַהוּא, עַל כָּל-הָרָעָה, אֲשֶׁר עָשָׂה: כִּי פָנָה, אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים. <sup>19</sup> וְעַתָּה, כְּתַבּוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וְלִמְדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁמָּה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, לְעֵד--בְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל. <sup>20</sup> כִּי-אֲבִיאֲנִי אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתַי, זִבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ, וְאָכַל וְשָׂבַע, וְדָשָׁן; וּפָנָה אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְעַבְדוּם, וּנְאֻצִּינוּ, וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי. <sup>21</sup> וְהָיָה כִּי-תִמְצָאֵן אוֹתוֹ רַעוֹת רַבּוֹת, וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָי לְעֵד, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי יִרְעוֹ: כִּי יִדְעֲתִי אֶת-יִצְרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם, בְּטָרָם אֲבִיאֲנִי, אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי. <sup>22</sup> וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּלְמְדָהּ, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. <sup>23</sup> וַיִּצְוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן, וַיֹּאמֶר חֲזֹק וְאַמֵץ--כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם; וְאֲנִכִּי, אֵהְיָה עִמָּךְ. <sup>24</sup> וַיְהִי כְּכָלוֹת מֹשֶׁה, לְכַתֵּב אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת--עַל-סֵפֶר: עֵד, תִּמָּם. <sup>25</sup> וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם, נִשְׂאֵי אַרֹן בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר. <sup>26</sup> לָקַחְתִּי, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְשִׁמַּתָּם אִתּוֹ, מִצַּד אַרֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וְהָיָה-שֵׁם בְּךָ, לְעֵד. <sup>27</sup> כִּי אֲנִכִּי יִדְעֲתִי אֶת-מָרְיָה, וְאֶת-עֶרְפֹּךְ הַקָּשָׁה; הֵן בַּעֲדוֹנֵי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם, מִמָּרִים הֵיטֵם עִם-יְהוָה, וְאַף, כִּי-אַחֲרֵי מוֹתִי. <sup>28</sup> הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם, וְשֹׁטְרֵיכֶם; וְאִדְבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵיהֶם, אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְאֶעֱיִדָה בָּם, אֶת-הַשְּׁמַיִם וְאֶת-הָאֶרֶץ. <sup>29</sup> כִּי יִדְעֲתִי, אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הִשְׁתַּחֲתַת תִּשְׁחָתוּן, וְסָרְתָם מִן-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם; וְקִרְאתֶם אֹתְכֶם הָרָעָה, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים--כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה, לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם. <sup>30</sup> וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, בְּאַזְנֵי כָל-קְהֵל יִשְׂרָאֵל, אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה, הַזֹּאת--עַד, תִּמָּם.

<sup>1</sup> Give ear, ye heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth. <sup>2</sup> My doctrine shall drop as the rain, my speech shall distil as the dew; as the small rain upon the tender grass, and as the showers upon the herb. <sup>3</sup> For I will proclaim the name of HaShem; ascribe ye greatness unto our G-d. <sup>4</sup> The Rock, His work is perfect; for all His ways are justice; a G-d of faithfulness and without iniquity, just and right is He. <sup>5</sup> Is corruption His? No; His children's is the blemish; a generation crooked and perverse. <sup>6</sup> Do ye thus requite HaShem, O foolish people and unwise? is not He thy father that hath gotten thee? hath He not made thee, and established thee? <sup>7</sup> Remember the days of old, consider the years of many generations; ask thy father, and he will declare unto thee, thine elders, and they will tell thee. <sup>8</sup> When the Most High gave to the nations their inheritance, when He separated the children of men, He set the borders of the peoples according to the number of the children of Israel. <sup>9</sup> For the portion of HaShem is His people, Jacob the lot of His inheritance. <sup>10</sup> He found him in a desert land, and in the waste, a howling wilderness; He compassed him about, He cared for him, He kept him as the apple of His eye. <sup>11</sup> As an eagle that stirreth up her nest, hovereth over her young, spreadeth abroad her wings, taketh them, beareth them on her pinions — <sup>12</sup> HaShem alone did lead him, and there was no strange god with Him. <sup>13</sup> He made him ride on the high places of the earth, and he did eat the fruitage of the field; and He made him to suck honey out of the crag, and oil out of the flinty rock; <sup>14</sup> Curd of kine, and milk of sheep, with fat of lambs, and rams of the breed of Bashan, and he-goats, with the kidney-fat of wheat; and of the blood of the grape thou drankest foaming wine. <sup>15</sup> But Jeshurun waxed fat, and kicked — thou didst wax fat, thou didst grow thick, thou didst become gross — and he forsook G-d who made him, and contemned the Rock of his salvation. <sup>16</sup> They roused Him to jealousy with strange gods, with abominations did they provoke Him. <sup>17</sup> They sacrificed unto demons, no-gods, gods that they knew not, new gods that came up of late, which your fathers dreaded not. <sup>18</sup> Of the Rock that begot thee thou wast unmindful, and didst forget G-d that bore thee. <sup>19</sup> And HaShem saw, and spurned, because of the provoking of His sons and His daughters. <sup>20</sup> And He said: 'I will hide My face from them, I will see what their end shall be; for they are a very froward generation, children in whom is no faithfulness. <sup>21</sup> They have roused Me to jealousy with a no-god; they have provoked Me with their vanities; and I will rouse them to jealousy with a no-people; I will provoke them with a vile nation. <sup>22</sup> For a fire is kindled in My nostril, and burneth unto the depths of the nether-world, and devoureth the earth with her produce, and setteth ablaze the foundations of the mountains. <sup>23</sup> I will heap evils upon them; I will spend Mine arrows upon them; <sup>24</sup> The wasting of hunger, and the devouring of the fiery bolt, and bitter destruction; and the teeth of beasts will I send upon them, with the venom of crawling things of the dust. <sup>25</sup> Without shall the sword bereave, and in the chambers terror; slaying both young man and virgin, the suckling with the man of gray hairs. <sup>26</sup> I thought I would make an end of them, I would make their memory cease from among men; <sup>27</sup> Were it not that I dreaded the enemy's provocation, lest their adversaries should misdeem, lest they should say: Our hand is exalted, and not HaShem hath wrought all this.' <sup>28</sup> For they are a nation void of counsel, and there is no understanding in them. <sup>29</sup> If they were wise, they would understand this, they would discern their latter end. <sup>30</sup> How should one chase a thousand, and two put ten thousand to flight, except their Rock had given them over and HaShem had delivered them up? <sup>31</sup> For their rock is not as our Rock, even our enemies themselves being judges. <sup>32</sup> For their vine is of the vine of Sodom, and of the fields of Gomorrah; their grapes are grapes of gall, their clusters are bitter; <sup>33</sup> Their wine is the venom of serpents, and the cruel poison of asps. <sup>34</sup> 'Is not this laid up in store with Me, sealed up in My treasures? <sup>35</sup> Vengeance is Mine, and recompense, against the time when their foot shall slip; for the day of their calamity is at hand, and the things that are to come upon them shall make haste. <sup>36</sup> For HaShem will judge His people, and repent Himself for His servants; when He seeth that their stay is gone, and there is none remaining, shut up or left at large. <sup>37</sup> And it is said: Where are their gods, the rock in whom they trusted; <sup>38</sup> Who did eat the fat of their sacrifices, and drank the wine of their drink-offering? let him rise up and help you, let him be your protection. <sup>39</sup> See now that I, even I, am He, and there is no god with Me; I kill, and I make alive; I have wounded, and I heal; and there is none that can deliver out of My hand. <sup>40</sup> For I lift up My hand to heaven, and say: As I live for ever, <sup>41</sup> If I whet My glittering sword, and My hand take hold on judgment; I will render vengeance to Mine adversaries, and will recompense them that hate Me. <sup>42</sup> I will make Mine arrows drunk with blood, and My sword shall devour flesh; with the blood of the slain and the captives, from the long-haired heads of the enemy.' <sup>43</sup> Sing aloud, O ye nations, of His people; for He doth avenge the blood of His servants, and doth render vengeance to His adversaries, and doth make expiation for the land of His people. <sup>44</sup> And Moses came and spoke all the words of this song in the ears of the people, he, and Hoshea the son of Nun. <sup>45</sup> And when Moses made an end of speaking all these words to all Israel, <sup>46</sup> he said unto them: 'Set your heart unto all the words wherewith I testify against you this day; that ye may charge your children therewith to observe to do all the words of this law. <sup>47</sup> For it is no vain thing for you; because it is your life, and through this thing ye shall prolong your days upon the land, whither ye go over the Jordan to possess it.' <sup>48</sup> And HaShem spoke unto Moses that selfsame day, saying: <sup>49</sup> 'Get thee up into this mountain of Abarim, unto mount Nebo, which is in the land of Moab, that is over against Jericho; and behold the land of Canaan, which I give unto the children of Israel for a possession; <sup>50</sup> and die in the mount whither thou goest up, and be gathered unto thy people; as Aaron thy brother died in mount Hor, and was gathered unto his people. <sup>51</sup> Because ye trespassed against Me in the midst of the children of Israel at the waters of Meribath-kadesh, in the wilderness of Zin; because ye sanctified Me not in the midst of the children of Israel. <sup>52</sup> For thou shalt see the land afar off; but thou shalt not go thither into the land which I give the children of Israel.'

<sup>1</sup> הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם, וְאִדְבַּרְהֶם; וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אִמְרֵי-פִי. <sup>2</sup> יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לִקְחִי, תִּזְל כִּטְל אֲמַרְתִּי, כְּשֶׁעִירִם עַל-דָּשָׁא, וְכַרְבִּיבִים עַל-יַעֲשֹׁב. <sup>3</sup> כִּי שֵׁם יְהוָה, אֶקְרָא: הֲבו גִדְל, לֹאֲלֵהִינוּ. <sup>4</sup> הַצִּיּוֹר תָּמִים פָּעִלוּ, כִּי כָל-דֶּרֶכָיו מִשְׁפֹּט: אֵל אֱמוּנָה וְאִין עֹל, צָדִיק וְיֹשֶׁר הוּא. <sup>5</sup> שָׁחַת לוֹ לֹא, בְּנֵיו מוֹמִם: דּוֹר עָקֹשׁ, וּפְתִלְתֵּל. <sup>6</sup> הִ לִּיהוָה, תִּגְמְלוּ-זֹאת-- עִם נָבֵל, וְלֹא חֶכֶם: הֲלוֹא-הוּא אָבִיד קִנְדָּה, הוּא עֲשֹׂה וְיִכְנַנְדָּה. <sup>7</sup> זָכַר יְמוֹת עוֹלָם, בִּינּו שְׁנוֹת דֶּר-נֶדֶר; שָׂאֵל אָבִיד וְיִגְדָּה, זִקְנִיָּה וְיֹאמְרֵי לָהּ. <sup>8</sup> בִּהְנַחֵל עָלֶיּוֹן גּוֹיִם, בִּהְפָּרִידוֹ בְּנֵי אָדָם; יַצֵּב גְּבֻלַּת עַמִּים, לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. <sup>9</sup> כִּי חֶלֶק יְהוָה, עֲמוֹ: יַעֲקֹב, חֶבֶל נִחְלָתוֹ. <sup>10</sup> יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, וּבְתַהוֹ יִלֵּל יִשְׁמֵן; יִסְבְּבֵנָהוּ, יִבְנֶנָּהוּ-- יַצְרֵנָהוּ, כְּאִישׁוֹן עֵינָיו. <sup>11</sup> כְּנֹשֶׁר יַעֲיִר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזְלָיו יִרְחַח; יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ, 'שָׂאֵהוּ עַל-אַבְרָתוֹ. <sup>12</sup> יְהוָה, בְּדָד יִנְחֵנּוּ; וְאִין עֲמוֹ, אֵל גֹּכֵר. <sup>13</sup> יִרְכַּבְהוּ עַל-בְּמוֹתֵי בְּמֹתֵי אֶרֶץ, וְיֹאכֵל תְּנוּבַת שָׂדֵי; וְיִגְנָהוּ דְּבֶשׁ מִסְלַע, וְשָׁמֶן מִחִלְמִישׁ צוּר. <sup>14</sup> תִּמְצָאֵת כְּקָר וְחֹלֵב צֹאן, עִם-חֹלֵב כְּרִים וְאֵילִים בְּנֵי-כִשִּׁין וְעִתּוּדִים, עִם-חֹלֵב, כְּלִיּוֹת חֹטֶה; וְדָם-עֶגְב, תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר. <sup>15</sup> וְיִשְׁמֵן יִשְׂרָאֵל וְיִבְעֹט, שְׁמֵנָתָ עֲבִית כְּשִׁית; וְיִשֵּׁט אֱלֹהֶה עֲשָׂהוּ, וְיִגְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ. <sup>16</sup> יִקְנָאֵהוּ, בְּזָרִים; בְּתוֹעֵבַת, יִכְעִיסֵהוּ. <sup>17</sup> יִזְבַּחוּ, לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהֶם-- אֱלֹהִים, לֹא יַדְעוּם: חֲדָשִׁים מִקְרֵב בָּאוּ, לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם. <sup>18</sup> צוּר יִלְדָּה, תִּשִּׁי; וְתִשְׁכַּח, אֵל מִחֻלְדָּה. <sup>19</sup> וַיֵּרָא יְהוָה, וַיִּנָּאֵץ, מִכַּעַס בְּנֵיו, וּבִגְלוֹתָיו. <sup>20</sup> וַיֹּאמֶר, אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם-- אֶרְאֶה, מָה אַחֲרֵיהֶם: כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הֵמָּה, בְּנִים לֹא-אֲמֵן בָּם. <sup>21</sup> הֵם קָנְאוּנִי כְּלֹא-אֵל, כַּעֲסוּנִי בִּהְבִּלֵיהֶם; וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם כְּלֹא-עָם, בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעֲסֵם. <sup>22</sup> כִּי-אִשׁ קָדְחָה כְּאִפִּי, וְתִיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחְתִּית; וְתִאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלֶהָ, וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הָרִים. <sup>23</sup> אִסְפָּה עֲלִימוֹ, רַעוּת; חֲצִי, אֲכַלֶּה-בָּם. <sup>24</sup> מִזֵּי רָעַב וְלַחְמִי רִשְׁף, וְקִטֵּב מִרִירִי; וְשֵׁן-בִּהְמַת, אֲשַׁלֶּה-בָּם, עִם-חֶמֶת, וְזֹחֲלֵי עֶפֶר. <sup>25</sup> מִחוּץ, תִּשְׁכַּל-חֶרֶב, וּמִחֲדָרִים, אִיקָה; גַּם-בְּחוּר, גַּם-בְּתוּלָה-- יוֹזֵק, עִם-אִישׁ שִׁיבָה. <sup>26</sup> אֲמַרְתִּי, אֶפְאִיֵּהם; אֲשִׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ, זִכְרָם. <sup>27</sup> לוּלֵי, כַּעַס אוֹיֵב אֲגוּר-- פֶּן-יִנְפְּרוּ, צָרִימוֹ: פֶּן-יֹאמְרוּ יָדְנוּ כָּמָה, וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל-זֹאת. <sup>28</sup> כִּי-גוֹי אֲבָד עֲצוֹת, הִמָּה; וְאִין בָּהֶם, תְּבוּנָה. <sup>29</sup> לוֹ חֶכְמוֹ, יִשְׁכִּילוּ זֹאת; יִבְיֵנוּ, לְאַחֲרֵיהֶם. <sup>30</sup> אִיכָּה יִרְדֹּף אֶחָד, אֶלְתָּה, וְשִׁנִּים, יִגִּיסוּ רֶכְבָּה: אִם-לֹא כִּי-צוּרִם מִקְרָם, וְיְהוָה הַסִּגִּירָם. <sup>31</sup> כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ, צוּרִם; וְאִיבֵינוּ, פְּלִילִים. <sup>32</sup> כִּי-מִגְפֶּן סֹדֶם גִּפְנָם, וּמִשְׁדַּמַּת עֲמֹרָה: עֲנַבְנוֹ, עֲנָבֵי-רוֹשׁ-- אֲשַׁכֵּלַת מִרְרַת, לָמוּ. <sup>33</sup> חֶמֶת תְּנִינָם, יִינָם; וְרֹאשׁ פְּתָנִים, אֶכְזֹר. <sup>34</sup> הֲלֹא-הוּא, כְּמֵס עֲמָדִי; חֲתוּם, בְּאוֹצְרֹתִי. <sup>35</sup> לִי נֶקֶם וְשֹׁלֵם, לָעֵת תְּמוּט רִגְלָם: כִּי קָרוֹב יוֹם אִידֵם, וְחֹשׁ עֲתֹדֶת לָמוּ. <sup>36</sup> כִּי-יָדִין יְהוָה עֲמוֹ, וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: כִּי יִרְאֶה כִּי-אֲזַלְתָּ יָד, וְאֶפֶס עֲצוּר וְעֹזֹב. <sup>37</sup> וְאָמַר, אִי אֱלֹהֵימוֹ-- צוּר, חֲסִיו בּוֹ. <sup>38</sup> אֲשֶׁר חִלַּב וְבִחִימוֹ יֹאכֵלוּ, יִשְׁתּוּ יִין נְסִיכָם; יִקּוּמוּ, וְיַעֲזֹרְכֶם-- יְהִי עֲלֵיכֶם, סִתְרָה. <sup>39</sup> רֹאוּ עֲתָה, כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, וְאִין אֱלֹהִים, עֲמָדִי: אֲנִי אֱמִית וְאֱחִיָּה, מִחֲצִיתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא, וְאִין מִיָּדִי, מִצִּיל. <sup>40</sup> כִּי-אֲשָׂא אֶל-שָׁמַיִם, יָדִי; וְאֲמַרְתִּי, הִי אֲנֹכִי לַעֲלֹם. <sup>41</sup> אִם-שְׁנוֹתֵי בֶרֶק חֲרָבִי, וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יָדִי; אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי, וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשֹׁלָם. <sup>42</sup> אֲשַׁכֵּיר חֲצִי מִדָּם, וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר; מִדָּם חֲלָל וְשִׁבְיָה, מִרֹּאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב. <sup>43</sup> הֲרַנִּינוּ גּוֹיִם עֲמוֹ, כִּי דָם-עֲבָדָיו יִקּוּם; וְנֶקֶם יִשִּׁיב לְצָרָיו, וְכִפֹּר אֲדִמְתּוֹ עֲמוֹ. <sup>44</sup> וַיָּבֹא מִשְׁה, וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת-- בְּאָזְנֵי הָעָם: הוּא, וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן. <sup>45</sup> וַיְכַל מִשְׁה, לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה-- אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. <sup>46</sup> וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, שִׁימוּ לִבְבְּכֶם, לְכָל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲדִיד בְּכֶם הַיּוֹם: אֲשֶׁר תִּצְנֹם, אֶת-בְּנֵיכֶם, לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. <sup>47</sup> כִּי לֹא-דִבֶּר רַק הוּא, מִכֶּם-- כִּי-הוּא, חֲיִיכֶם; וּבִדְבַר הַזֶּה, תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אֲתֵם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. <sup>48</sup> וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מִשְׁה, בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר. <sup>49</sup> עֲלֶה אֶל-הָהָר הַעֲבָרִים הַזֶּה הַר-גִּבּוֹ, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב, אֲשֶׁר, עַל-פְּנֵי יַרְדֵּן; וְרֹאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֻחֲזָה. <sup>50</sup> וּמָתָה, בְּהָר אֲשֶׁר אֲתָה עֹלֶה שָׁמָּה, וְהִאֲסַפְתִּי, אֶל-עַמִּידִי: כְּאֲשֶׁר-מָת אֶהֱרֹן אֹחִידִי, בְּהָר הַהוּא, וַיֹּאסֶף, אֶל-עַמִּידִי. <sup>51</sup> עַל אֲשֶׁר מַעֲלַתְם בִּי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מִנְּגִדָה, תִּרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ; וְשָׁמָּה, לֹא תָבוֹא-- אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

<sup>1</sup> And this is the blessing wherewith Moses the man of G-d blessed the children of Israel before his death. <sup>2</sup> And he said: HaShem came from Sinai, and rose from Seir unto them; He shined forth from mount Paran, and He came from the myriads holy, at His right hand was a fiery law unto them. <sup>3</sup> Yea, He loveth the peoples, all His holy ones — they are in Thy hand; and they sit down at Thy feet, receiving of Thy words. <sup>4</sup> Moses commanded us a law, an inheritance of the congregation of Jacob. <sup>5</sup> And there was a king in Jeshurun, when the heads of the people were gathered, all the tribes of Israel together. <sup>6</sup> Let Reuben live, and not die in that his men become few. <sup>7</sup> And this for Judah, and he said: Hear, HaShem, the voice of Judah, and bring him in unto his people; his hands shall contend for him, and Thou shalt be a help against his adversaries. <sup>8</sup> And of Levi he said: Thy Thummim and Thy Urim be with Thy holy one, whom Thou didst prove at Massah, with whom Thou didst strive at the waters of Meribah; <sup>9</sup> Who said of his father, and of his mother: 'I have not seen him'; neither did he acknowledge his brethren, nor knew he his own children; for they have observed Thy word, and keep Thy covenant. <sup>10</sup> They shall teach Jacob Thine ordinances, and Israel Thy law; they shall put incense before Thee, and whole burnt-offering upon Thine altar. <sup>11</sup> Bless, HaShem, his substance, and accept the work of his hands; smite through the loins of them that rise up against him, and of them that hate him, that they rise not again. <sup>12</sup> Of Benjamin he said: The beloved of HaShem shall dwell in safety by Him; He covereth him all the day, and He dwelleth between his shoulders. <sup>13</sup> And of Joseph he said: Blessed of HaShem be his land; for the precious things of heaven, for the dew, and for the deep that coucheth beneath, <sup>14</sup> And for the precious things of the fruits of the sun, and for the precious things of the yield of the moons, <sup>15</sup> And for the tops of the ancient mountains, and for the precious things of the everlasting hills, <sup>16</sup> And for the precious things of the earth and the fulness thereof, and the good will of Him that dwelt in the bush; let the blessing come upon the head of Joseph, and upon the crown of the head of him that is prince among his brethren. <sup>17</sup> His firstling bullock, majesty is his; and his horns are the horns of the wild-ox; with them he shall gore the peoples all of them, even the ends of the earth; and they are the ten thousands of Ephraim, and they are the thousands of Manasseh. <sup>18</sup> And of Zebulun he said: Rejoice, Zebulun, in thy going out, and, Issachar, in thy tents. <sup>19</sup> They shall call peoples unto the mountain; there shall they offer sacrifices of righteousness; for they shall suck the abundance of the seas, and the hidden treasures of the sand. <sup>20</sup> And of Gad he said: Blessed be He that enlargeth Gad; he dwelleth as a lioness, and teareth the arm, yea, the crown of the head. <sup>21</sup> And he chose a first part for himself, for there a portion of a ruler was reserved; and there came the heads of the people, he executed the righteousness of HaShem, and His ordinances with Israel. <sup>22</sup> And of Dan he said: Dan is a lion's whelp, that leapeth forth from Bashan. <sup>23</sup> And of Naphtali he said: O Naphtali, satisfied with favour, and full with the blessing of HaShem: possess thou the sea and the south. <sup>24</sup> And of Asher he said: Blessed be Asher above sons; let him be the favoured of his brethren, and let him dip his foot in oil. <sup>25</sup> Iron and brass shall be thy bars; and as thy days, so shall thy strength be. <sup>26</sup> There is none like unto G-d, O Jeshurun, who rideth upon the heaven as thy help, and in His excellency on the skies. <sup>27</sup> The eternal G-d is a dwelling-place, and underneath are the everlasting arms; and He thrust out the enemy from before thee, and said: 'Destroy.' <sup>28</sup> And Israel dwelleth in safety, the fountain of Jacob alone, in a land of corn and wine; yea, his heavens drop down dew. <sup>29</sup> Happy art thou, O Israel, who is like unto thee? a people saved by HaShem, the shield of thy help, and that is the sword of thy excellency! And thine enemies shall dwindle away before thee; and thou shalt tread upon their high places.

<sup>1</sup> וְזֹאת הַבְּרָכָה, אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים--אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לִפְנֵי, מוֹתוֹ. <sup>2</sup> וַיֹּאמֶר, יְהוָה מִסִּינִי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ--הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאֶרֹן, וְאֶתָּה מִרְבֶּבֶת קֹדֶשׁ; מִיַּמִּינוֹ, אִשְׁדַּת אֵשׁ דָּת לְמוֹ. <sup>3</sup> אַף חָבֵב עַמִּים, כָּל-קֹדְשָׁיו בִּידָד; וְהֵם תָּכּוּ לְרִגְלָךָ, יִשָּׂא מִדְּבַרְתִּיךָ. <sup>4</sup> תּוֹרָה צִנּוּה-לָנוּ, מֹשֶׁה: מוֹרָשָׁה, קִהַלְתָּ יַעֲקֹב. <sup>5</sup> וַיְהִי בִישְׁרוֹן, מְלֹךְ, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם, יַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל. <sup>6</sup> יַחֲדֵי רְאוּבוֹן, וְאֶל-יָמָת; וַיְהִי מִתֵּיו, מִסְפָּר. <sup>7</sup> וְזֹאת לַיהוּדָה, וַיֹּאמֶר, שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה, וְאֶל-עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ; וַיְדֹו רַב לוֹ, וַעֲזֹר מַצְרֵיו תִּהְיֶה. <sup>8</sup> וּלְלוֹי אָמַר, תִּמְיָד וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ, אֲשֶׁר נָסִיתוֹ בַּמִּסָּה, תִּרְיָבְהוּ עַל-מִי מְרִיבָה. <sup>9</sup> הָאֵמַר לְאֶבְיָו וּלְאֵמּוֹ, לֹא רְאִיתִיו, וְאֶת-אֲחֵיו לֹא הִכִּיר, וְאֶת-בָּנָיו לֹא יָדַע: כִּי שָׁמְרוּ אֶמְרֹתֶיךָ, וּבְרִיתֶיךָ יִנְצְרוּ. <sup>10</sup> יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיעֲקֹב, וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל; יִשִּׁימוּ קִטּוֹרָה בְּאַפֶּךָ, וְכִלְיִל עַל-מִזְבִּיחֶךָ. <sup>11</sup> בֵּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ, וּפַעַל יְדָיו תִּרְצֶה; מִחֵץ מִתְּנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאִיו, מִן-יְקוּמוֹן. <sup>12</sup> לְבַנְיָמִן אָמַר--יְדִיד יְהוָה, יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עָלָיו; חֶפֶץ עָלָיו כָּל-הַיּוֹם, וּבֵין כִּתְפָיו שָׁכֵן. <sup>13</sup> וּלְיוֹסֵף אָמַר, מִבְּרַכַּת יְהוָה אֶרְצוֹ, מִמְּגֵד שְׁמִים מְטָל, וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת. <sup>14</sup> וּמִמְּגֵד, תִּבּוֹאֵת שְׁמֶשׁ; וּמִמְּגֵד, גֶּרֶשׁ יִרְחִים. <sup>15</sup> וּמִרְאֵשׁ, הַרְרֵי-קָדִים; וּמִמְּגֵד, גְּבֻעוֹת עוֹלָם. <sup>16</sup> וּמִמְּגֵד, אֶרֶץ וּמִלְאָה, וּרְצוֹן שְׁכֵנִי, סִנְה; תִּבּוֹאֵתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקֹדֶקֶד גִּזִּיר אֲחֵיו. <sup>17</sup> בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ, וְקִרְנֵי רֹאם קִרְנָיו--בָּהֶם עַמִּים יִנְגַּח יַחֲדוֹ, אֶפְסִי-אֶרֶץ; וְהֵם רִבּוֹת אֶפְרַיִם, וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה. <sup>18</sup> וּלְזִבּוּלֹן אָמַר, שְׁמַח זִבּוּלֹן בְּצֹאתֶךָ; וַיִּשְׁשָׁכֶר, בְּאַהֲלִיךָ. <sup>19</sup> עַמִּים, הֵר-יִקְרְאוּ--שָׁם, יִזְבְּחוּ זִבְחֵי-צֹדֵק: כִּי שְׁפַע יָמִים יִינָקוּ, וּשְׁפָנֵי טְמוּנֵי חוֹל. <sup>20</sup> וּלְגָד אָמַר, בְּרוּךְ מִרְחִיב גֹּד: כָּל־בֵּיא שָׁכֵן, וְטָרַף זָרוֹעַ אֶף-קֹדֶקֶד. <sup>21</sup> וַיֵּרָא רְאִשִּׁית לוֹ, כִּי-שָׁם חָלַקְתָּ מַחֲקֶךָ סָפוּן; וַיִּתֵּא, רָאשֵׁי עָם--צֹדֶקֶת יְהוָה עָשָׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם-יִשְׂרָאֵל. <sup>22</sup> וּלְדָן אָמַר, דָּן גִּיּוֹר אֶרְיָה; וַיִּזְנֶק, מִן-הַבָּשָׂן. <sup>23</sup> וּלְנַפְתָּלִי אָמַר--נַפְתָּלִי שֹׁבַע רְצוֹן, וּמִלָּא בְּרַכַּת יְהוָה; יָם וְדָרוֹם, יִרְשֶׁה. <sup>24</sup> וּלְאֲשֶׁר אָמַר, בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר; יְהִי רְצוֹי אֲחֵיו, וְטָבִיל בְּשִׁמֹן רִגְלוֹ. <sup>25</sup> בְּרִזֹל וּגְחָשֶׁת, מִנְעֶלֶךָ; וּבְכִמְיָד, דְּבֹאֲךָ. <sup>26</sup> אֵין כָּאֵל, יִשְׁרוּן: רִכֵּב שְׁמִים בְּעֶזְרֶךָ, וּבִגְאֻנָתוֹ שְׁחָקִים. <sup>27</sup> מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדִים, וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם; וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב, וַיֹּאמֶר הַשֹּׁמֵד. <sup>28</sup> וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב, אֶל-אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ; אֶף-שְׁמִיו, יַעֲרֶפוּ טַל. <sup>29</sup> אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד, עִם נוֹשָׁע בִּיהוּה, מִגֵּן עֶזְרֶךָ, וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶיךָ; וַיִּכְפְּשׁוּ אֶבְיָד לְךָ, וְאֶתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.

<sup>1</sup> And Moses went up from the plains of Moab unto mount Nebo, to the top of Pisgah, that is over against Jericho. And HaShem showed him all the land, even Gilead as far as Dan; <sup>2</sup> and all Naphtali, and the land of Ephraim and Manasseh, and all the land of Judah as far as the hinder sea; <sup>3</sup> and the South, and the Plain, even the valley of Jericho the city of palm-trees, as far as Zoar. <sup>4</sup> And HaShem said unto him: 'This is the land which I swore unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, saying: I will give it unto thy seed; I have caused thee to see it with thine eyes, but thou shalt not go over thither.' <sup>5</sup> So Moses the servant of HaShem died there in the land of Moab, according to the word of HaShem. <sup>6</sup> And he was buried in the valley in the land of Moab over against Beth-peor; and no man knoweth of his sepulchre unto this day. <sup>7</sup> And Moses was a hundred and twenty years old when he died: his eye was not dim, nor his natural force abated. <sup>8</sup> And the children of Israel wept for Moses in the plains of Moab thirty days; so the days of weeping in the mourning for Moses were ended. <sup>9</sup> And Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom; for Moses had laid his hands upon him; and the children of Israel hearkened unto him, and did as HaShem commanded Moses. <sup>10</sup> And there hath not arisen a prophet since in Israel like unto Moses, whom HaShem knew face to face; <sup>11</sup> in all the signs and the wonders, which HaShem sent him to do in the land of Egypt, to Pharaoh, and to all his servants, and to all his land; <sup>12</sup> and in all the mighty hand, and in all the great terror, which Moses wrought in the sight of all Israel.

<sup>1</sup> וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֲרֶבֶת מוֹאָב, אֶל-הַר נֶבֹ, רֹאשׁ הַפִּסְגָּה, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרִיחוֹ; וַיֵּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֶת-הַגִּלְעָד, עַד-דָּן. <sup>2</sup> וְאֵת, כָּל-נַפְתָּלִי, וְאֶת-אֶרֶץ אֶפְרַיִם, וּמְנַשֶּׁה; וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה, עַד הַיָּם הָאֲחֵרִין. <sup>3</sup> וְאֶת-הַנֶּגֶב, וְאֶת-הַכֶּכֶר בִּקְעַת יְרִיחוֹ עִיר הַתְּמָרִים--עַד-צֶעֱרָ. <sup>4</sup> וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב; אֶתְנַנָּהּ; הִרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ, וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר. <sup>5</sup> וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה, בָּאָרֶץ מוֹאָב--עַל-פִּי יְהוָה. <sup>6</sup> וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בָאָרֶץ מוֹאָב, מוֹל בֵּית פְּעוֹר; וְלֹא-יָדַע אִישׁ אֶת-קְבֻרָתוֹ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. <sup>7</sup> וּמֹשֶׁה, בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה--בְּמָתוֹ; לֹא-כָהָתָה עֵינָו, וְלֹא-נָס לַחֹה. <sup>8</sup> וַיָּבֹכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֲרֶבֶת מוֹאָב, שְׁלֹשִׁים יוֹם; וַיִּתְּמוּ, יָמָי בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה. <sup>9</sup> וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, מָלֵא רוּחַ חָכְמָה--כִּי-סִמַּךְ מֹשֶׁה אֶת-יָדָיו, עָלָיו; וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ, כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. <sup>10</sup> וְלֹא-קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמֹשֶׁה, אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה, פָּנִים אֶל-פָּנִים. <sup>11</sup> לְכָל-הָאֲתָת וְהַמוֹפְתִים, אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה, לַעֲשׂוֹת, בָּאָרֶץ מִצְרַיִם--לְפָרְעָה וּלְכָל-עַבְדָּיו, וּלְכָל-אֶרְצוֹ. <sup>12</sup> וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה, וּלְכָל הַמֹּרָא הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה, לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל.

## Faith Symbols

- Christian ☩.
- Dharmic ☸.
- Jewish ☆.
- Muslim: Shia ۞, Sunni ۞.
- Pagan: Apollo ☼, Hermes ☿.
- Atheist ☒.